Blatensko
DVOUMĚSÍČNÍK
58
číslo
SOBĚ
SVAZEK OBCÍ BLATENSKA SOB
XII. ročník
září 2017
živě a nově
www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Dva krátké postřehy tematicky spojené s podzimem

Vy, čtenáři, budete stránky tohoto výtisku pročítat v době, kdy již raný, barvami tak pestrý podzim převezme plně vládu nad krajem, kdy již budeme jen vzpomínat na uplynulé léto a spíše vyhlížet blížící se zimu. Dívám se na oblohu, kde se před nedávnem ještě houfovali tažní ptáci, zejména pak vlaštovky a jiřičky. Ptáci se připravovali se na dalekou cestu, radili se o posledních přípravách, než se vydají do neznáma. Dnes již jich není vidět, jen tu a tam přeletí ještě nějaké pozdě vylíhlé vlaštovče, které již zřejmě nenabere sil k odletu. Jasný a slunný podzimní den, hořící všemi barvami, krásami podzimu, prosycený však přece zvláštní, tklivou podzimní melancholií, jež jako pavučina babího léta obetkává naši duši. Vše sklizeno. Zoraná pole se černají, listí na stromech bere nádech do zlatova. Duši však přes všechnu tu krásu jímá stesk, předtucha zániku, konce. Sedne-li si člověk na mezi v polích nebo někde u rybníka, tak začne vnímat tento čas, jako jakési loučení. Máte-li štěstí, tak uslyšíte nad sebou táhlé bědné zakviknutí, druhé, třetí a uvidíte houf čejek, jak táhnou k jihu a tímto žalostným způsobem loučí se s rodným krajem. Staré hrušky pode vsí obsadili bezpočetným houfem špačkové, kteří svým hlučným způsobem oznamují, že také již musejí přemýšleti na loučení, ale ještě nepoletí, oni se tolik zimy nebojí jako ti druzí a jim je zde právě nejlépe.

Až vy všichni, naši milí opeření přátelé, opustíte náš kraj, bude zde bez vás opravdu ticho, smutek a stesk po vašem švitoření zavalí srdce.

Nuže, šťastnou cestu, malí přátele. Spějte zdrávi, kam vás volá odvěký zákon přírody. Víme, že tam v dálné cizině nezapomenete na nás. A až zlaté jarní slunko svými hřejivými paprsky probudí opět matku zemi k životu, znovu se k nám vrátíte, tak radostně, jako teď neradi a smutně odlétáte. Pohltí vás sice mnoho těžkých obtíží na vaší daleké cestě, i četní nepřátele vaši, ale vy přes všechny ty těžké překážky a nástrahy rádi se vrátíte ve svůj rodný kraj, jenž i vaše malé srdéčko se naučilo milovat.

Vy, čtenáři, budete stránky tohoto výtisku pročítat v době, kdy si budeme připomínat svátek Svatého Václava a následně pak o měsíc později den vzniku samostatného Československého státu a konec První světové války. V tomto podzimním období odhalujeme pamětní desky, pokládáme věnce k pomníkům padlých, vzpomínáme na legionáře, obdivujeme jejich odhodlání a touhu po svobodě. Je pro nás však vůbec ještě svatou povinností vzpomenout na rovy těch padlých v daleké cizině, padlých za naši svobodu? Vzpomeneme vůbec? Co by asi řekli tito v pravdě hrdinové naší době? Nedá mi, abych se nezeptal, zda nám současný stav opravdu přináší to, v co jsme doufali a co jsme si opravdu přáli. Neobětovali se ti všichni jmenní i bezejmenní v letech minulých zbytečně? Nezapomínáme nějak rychle na šikanu a represe, na direktivní rozhodování o tom kdo, kdy, kde, jak a za co? Nebo snad máme opravdu jen to, co si zasloužíme? Nespějeme tak nějak zpět k tomu, čeho jsme se tak rádi vzdávali?

Tomáš Koželuh, člen Rady SOB a
Starosta Obce Myštice

Žijí s námi aneb lidé na Blatensku
Jan Kára

Jan Kára (ročník 1953) pochází z blatenské učitelské rodiny. Po absolvování gymnázia ve Strakonicích vystudoval geografii na Karlově univerzitě a geografii se poté řadu let odborně věnoval. Společenský vír počátku 90. let minulého století ho však nasměroval do české diplomacie, v jejích řadách působí dodnes – jako velvyslanec a stálý představitel České republiky při OSN v Ženevě.

Poprvé jsem o Janu Károvi slyšela od Františka Šestáka, když vyprávěl o cyklistice a o svém cestování (rozhovor byl zveřejněn v SOBáčku č. 25, březen 2012). S Janem Károu jel František Šesták mj. v roce 2009 cyklistický maratón kolem jezera Wättern, ten maratón měří 300 km. To bylo ve Švédsku, kde v té době Jan Kára působil jako velvyslanec České republiky. Nyní pracuje v Ženevě, ale náš rozhovor se uskutečnil v Čechách a začal docela kuriózně. To Vám musím prozradit. Při jeho návštěvě Blatné v červenci 2017 nám čas ve všední dny nepřál, a tak mi nabídl: „Přijedu za vámi do Strakonic na kole, stejně se musím o víkendu projet. Po cestě se ke mně přidá v Sedlici Franta Šesták." V době, kdy již oba pánové měli být na cestě, mi zazvonil telefon. Nejprve jsem se lekla, že z rozhovoru sešlo. František Šesták povídá: „My se zdržíme, Honzovi po cestě prasklo kolo." Hlavou mi blesklo – snad se nic nestalo. „Dobrý, nic se nestalo, vše v pořádku. Beru auto, dorazíme o chvilku později. Rozhovor bude." Sešli jsme se na terase restaurace s výhledem na Otavu, Jan Kára byl sice v cyklistickém, ale kolo bylo složeno v autě. Jako správný cyklista z Blatenska měl na sobě triko s nápisem Tour de Battaglia 2016. Na druhou schůzku, kdy jsme „finalizovali" rozhovor a vybírali fotky, přijel Jan Kára do Blatné už na svém kole. Tentokrát z Prahy.

Hlásíte se hrdě k Blatné a považujete se za „Blateňáka". Vezměte to tedy, prosím, pěkně od začátku…

Soustavně jsem v Blatné strávil asi tak prvních 20 let života. Vzpomínky na tu dobu jsou už trochu mlhavé, ale určitě do nich patří léta na základní škole (trochu jsem letos zavzpomínal v souvislosti s oslavami 50 let ZDŠ Rudé Armády, dnes ZŠ TGM), na fotbal a atletiku, na houbařské a rybářské výpravy a první průzkumy širšího okolí na kole, na zimní lyžování na Vinici a hokej na „Pusťáku" či „Počkaláku", na krásný čas, strávený na chatě u Laciné. Byla to v zásadě idyla, jakkoli rámovaná nevlídnou dobou budování

Pokračování na str. 5

Co se událo v SOBu?

- Tradiční stolní kalendář SOBu pro rok 2018 je v distribuci. Na jednání VH SOB dne 14. 6. 2017 byl schválen klíč k rozdělení stolních kalendářů SOBu na rok 2018. Vzhledem k tomu, že SOB nemá EET a v současné době nepočítáme s pořízením EET, nebude možné zakoupit kalendář SOBu na rok 2018 v kanceláři SOB. Celkem jsme vybírali téměř z devíti set fotografií od 59 autorů, každý z nich má v kalendáři alespoň jednu fotografii. Pro úplnost: kde nebyl uveden autor fotografie a nebylo možno ho zjistit, je fotografie uvedena jako z archivu obce, proto autorů může být ještě více. Náhled kalendáře 2018 byl před tiskem zaslán všem obcím ke korekturám tak, aby mohly být na přání obcí ještě provedeny opravy, úpravy a případné doplňky.
- Konalo se letní vyrábění v „Klubu šikovných rukou na Blatensku“, pedig pro pokročilé.
- Proběhlo výběrové řízení na nákup kompostérů pro občany členských obcí SOB *(více na jiném místě SOBáčka)*.
- Proběhl průběžný audit hospodaření SOBu za prvních sedm měsíců roku 2017, nebyly shledány žádné nedostatky. Průběžný audit proběhl nebo postupně probíhá u všech obcí.
- Dne 17. 8. Se uskutečnila školní exkurze pro studentky a studenty Virtuální univerzity 3. věku *(více na jiném místě SOBáčka)*.

Stalo se po uzávěrce:

- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se konaly tyto vzdělávací akce:

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

MPSV

  - 12. září vzdělávání pro účetní samosprávných celků – 3. část, SOŠ Blatná
  - 13. září vzdělávání pro volené představitele obcí, úředníky a zaměstnance obcí – 3. část „Právo obecní samospráv v praxi“

Co by se mělo na Blatensku udát:

- Od konce září bude pokračovat VU3V *(více na jiném místě SOBáčka).*
- Na začátek listopadu je připraveno podzimní setkání v „Klubu šikovných rukou na Blatensku“ s cílem vyrobit si vánoční dekoraci. **Přihlásit se můžete na e-mailu: blatensko@blatensko.eu**
- V rámci projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/16_033/0002817 se bude na přelomu listopadu a prosince 2017 konat vzdělávací akce pro účetní členských obcí SOB s pořadovým č. 4.
- Po vydání pravidel Programu obnovy venkova Jihočeského kraje pro rok 2018 se bude konat konzultační setkání obcí SOB k využití této finanční podpory pro rozvoj obcí.
- Pozvánky do jednotlivých obcí v rubrice „Zprávy z našich obcí“

Přeji krásné prožití podzimních dnů, hodně inspirace pro další aktivity v našich obcích. Své příspěvky, články o dění u Vás i s fotografiemi, pozvánky a další informace o životě v obcích na Blatensku posílejte na naši e-mailovou adresu: blatensko@blatensko.eu. Uzávěrka příjmu příspěvků do listopadového vydání je v pátek 3. listopadu 2017. Na čtenou.

Radka Vokrojová

Školní exkurze pro studenty VU3V

Česká zemědělská univerzita v Praze Provozně ekonomická fakulta

VU3V

Svazek obcí Blatenska uspořádal celodenní školní exkurzi pro studenty VU3V a nejen pro ně. Po odjezdu v 8 hodin z Blatné autobusem pana Vohryzky nás v počátku našeho putování provázela pěkně hustá první letošní mlha. Několik účastníků přistoupilo po cestě. Ve Vodňanech přistoupila paní Ing. Marie Pavlátová, hned se ujala slova a cestou nás informovala o první naší zastávce, kterou byl Římov - poutní kostel a křížová cesta. Na čas 10,15 hodin měla vedoucí našeho zájezdu Ing. Radka Vokrojová domluvenou prohlídku kostela sv. Ducha a Lorety s panem farářem P. Petrem Maxmiliánem Koutským. Obě stavby jedinečné architektury nás zaujaly. V ambitech jsme uviděli rozměrné sochy z jednotlivých kapliček křížové cesty, které zatím čekají na opravu. Některé sochy byly však nenávratně ztracené, ukradené.

Kapliček Římovské křížové cesty je dvacet pět. My jsme se v krásném dopoledni prošli ke třem výstavným kaplím. Poslední, nazývaná Stádní kaple, byla takto pojmenována, protože se podobnou bránou vracelo z pastvy stádo římovských občanů do města. Po této pěkné procházce členitou malebnou krajinou nás autobus dovezl do dalšího místa našeho dnešního putování, do Zlaté Koruny.

Osobního volna do 14,15 hodin každý účastník využil po svém. Několik nás zamířilo dolů k řeče Vltavě a tam jsme ve dvou restauracích poobědvali. Také jsme odtud pozorovali vodáky, sjíždějící řeku. Nádherný slunečný den využilo i několik odvážlivců ke krátkému namočení chodidel v mělkém korytu Vltavy. Další lidé se pokochali neopakovatelnou vyhlídkou na řeku a domy městečka Zlaté Koruny. Před samotnou prohlídkou kláštera nám ještě paní Pavlátová podala podrobné informace o klášterních zahradách a památných stromech ve Zlaté Koruně včetně lípy kapucínky. Pak už na nás čekala vlastní prohlídka cisterciáckého kláštera Svatá Trnová Koruna, který založil v roce 1263 český král Přemysl Otakar II. Velký rozkvět zažil klášter ve 14. století, kdy se stal nejbohatším cisterciáckým klášterem v Českém království. Husitské války klášter již roku 1420 těžce poškodily. Čas běžel a v roce 1787 získali zrušený klášter i s pozemky Schwarzenberkové. Od roku 1801 se ve Zlaté Koruně vyráběly bavlněné látky a sukna, dokonce hedvábí. Výrobu hedvábí připomíná starý morušovník černý, který roste u rybníka před vstupem do kláštera. Morušovníky byly vysazovány jako technické plodiny- potrava pro bource morušového, zdroj hedvábí. Tento morušovník je poslední, přes 200 let starý exemplář, ale stále plodí. Později byla v klášteře zřízena slévárna a továrna na výrobu strojů. V roce 1995 byl klášter Zlatá Koruna prohlášen národní kulturní památkou a v současnosti je ve správě Národního památkového ústavu a je významným objektem cestovního ruchu.

Stádní kaple na Římovské křížové cestě, zastavení č. 3

Průvodce Filip si získal naše sympatie svým přístupem a nadšením pro historii

Kapitulní síň

Vše o historii jsme si vyslechli z úst milého mladého průvodce pana Filipa Fancicaniho, který nás velmi zajímavě a velice fundovaně prováděl areálem provázel, místo 60 minut, avizovaných na webových stránkách, se nám vlastně věnoval téměř o polovinu vyhrazeného času déle, naše prohlídka trvala bez mála jeden a půl hodiny. Ani jsme nepostřehli, že ten čas tak letí. Mohli jsme se podívat v přízemí do unikátní zachované patrové kaple Andělů strážných, prošli jsme knihovnou, jídelnou, pracovnou, hovornou, kapitulní síní a celou křížovou chodbou s výhledem do rajského dvora. Opatská kaple je gotická s freskami a je v ní instalován originál deskového gotického obrazu Zlatokorunské Madony, patronky a ochranitelky kláštera. Všechny nás okouzlila květinová výzdoba v celém areálu. Ovšem vrcholem prohlídky byl středověký, dnes farní, kostel Nanebevzetí Panny Marie, který je jednou z rozměrově největších svatyní u nás.

Ze Zlaté Koruny nás řidič autobusu pan Vohryzka opět bezpečně dovezl do Českého Krumlova. Zde jsme měli osobní volno do 20 hodiny. Využili jsme tento čas k prohlídce jedinečné zámecké zahrady, užili jsme si výhled na řeku i dominanty města: věž kostela, zámek, procházeli jsme uličkami a ulicemi města, které je po Praze druhé nejnavštěvovanější v České republice! Krásný večer umocňovalo rovněž nádherné slunečné počasí. A již nás čekal zlatý hřeb zájezdu – představení na otáčivém hledišti Českého Krumlova Ženy Jindřicha VIII. aneb Chudák král(em). Česká komedie pojednávala o záletném králi Jindřichovi a jeho šesti ženách (zde vystupovali tři), o zrádném rádci, královu dvojníkovi, který způsobil neuvěřitelné věci. Bavili jsme se a užívali si představení, herecký koncert v přírodních kulisách zámeckého parku. Skvělé bylo vystoupení herce Petra Rychlého v hlavní dvojroli. Cestou domů jsme se ještě v duchu vraceli ke krásnému ději shlédnutému v těchto nádherných přírodních kulisách.

Text: Milada Cihlová
Foto: Radka Vokrojová

Školní rok 2017/ 2018

- Vyučování bylo zahájeno v pondělí 4. září 2017
- Podzimní prázdniny budou čtvrtek 26. 10. a pátek 27. 10. 2017
- Vánoční prázdniny budou od 23. 12. 2017 do 2. 1. 2018
- Škola začíná ve středu 3. 1. 2018
- První pololetí končí 31. 1. 2018, pololetní prázdniny budou v pátek 2. ledna 2018
- Jarní prázdniny na okrese Strakonice plánujte na dny 5. až 11. 3. 2018
- Velikonoční prázdniny mají žáci MŠ, ZŠ, SŠ a ZUŠ ve čtvrtek 29. 3. 2018. Další dny tzn. pátek 30. 3. 2018 a pondělí 2. 4. 2018 jsou státní svátky.
- Školní rok končí v pátek 29. 6. 2018

BLATENSKÉ TRHY

si Vás dovolují srdečně pozvat

30. 9. 2017 ke **Kaplance**
v době **9.00 – 14.00 hod.** na

POLÉVKOVÝ MINI FESTIVAL

ochutnávky z několika druhů soutěžních polévek
a soutěže pro děti

k poslechu, tanci i dobré chuti hraje kapela
☺ Z Vršku ☺

součástí této akce budou
VENKOVSKÉ HODY,
ochutnávky v rámci jihočeských tradic,
spolupořádá **SVAZEK OBCÍ BLATENSKA**

Jihočeský kraj

Venkovské hody

Jihočeský kraj

SOB získal finanční podporu od Jihočeského kraje v programu Jižní Čechy pohodové. V rámci této aktivity se budou v Blatné konat „Venkovské hody“ společně s tradičními „Blatenskými trhy“ v sobotu 30. září. Současně se koná „Polévkový mini festival“, soutěž o nejchutnější polévku.

Ochutnáte tradiční i netradiční polévky, pouťové koláče, posvícenské hnětýnky, jitrnice a jelítka, tlačenku nebo klobásy. Martin Šustr za své klobásy od Huga získal ocenění regionální potravina. Pro děti je připraven bohatý program, dobrou náladu podpoří hudebníci „Z Vršku“.

Přijďte, uvidíte, ochutnáte, pobavíte se a potkáte se s přáteli.

Radka Vokrojová
Zlata Malečková

Základní informace o projektu CSS

Projekt „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017,

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

je novou aktivitou Svazu měst a obcí ČR. Navazuje na úspěšný projekt „Meziobecní spolupráce» realizovaný od května 2013 do listopadu 2015.

V rámci těchto CSS jsou poskytovány služby v oblasti veřejné správy s důrazem na samosprávné kompetence, ale i v přenesené působnosti s cílem zajistit efektivnější poskytování veřejných služeb občanům. Je prověřována možnost přenosu a výkonu některých kompetencí v oblasti výkonu veřejné správy v samostatné i přenesené (státní) působnosti na DSO.

Cíle projektu

Hlavním cílem projektu je prostřednictvím vytvoření CSS dosáhnout:

- Zkvalitnění a zefektivnění výkonu veřejné správy a veřejných služeb poskytovaných v rámci samostatné, příp. přenesené působnosti obcí, prostřednictvím rozšíření služeb poskytovaných občanům zapojených obcí
- Zajištění rovnoprávnějšího přístupu občanů k poskytovaným veřejným službám
- Zlepšení informovanosti občanů o poskytovaných veřejných službách
- Zvýšení dostupnosti a kvality poskytovaných veřejných služeb pro občany
- Přenos znalostí a vytvoření a/nebo rozšíření znalostní a zkušenostní báze zaměstnanců DSO a ověřit tak funkčnost navrženého modelového řešení, které povede ke zvýšení odbornosti a optimalizaci administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce

Rozpočet projektu

Celková výše způsobilých nákladů: 394 197 690,81 Kč

Z toho náklady přímé (určeno pro podporu do zapojených území - DSO): 358.361.537,10 Kč

Harmonogram projektu

Celková realizace projektu včetně přípravné a závěrečné fáze probíhá v období 1. 2. 2016 až 31. 7. 2019, realizace projektu v rámci zapojených území (DSO) pak od 1. 7. 2016 do 30. 6. 2019.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří 3 zaměstnanci SOB:

Dana Vohryzková, tel.: 607 032 192,
e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Ing. Radka Vokrojová, tel.: 728 881 358,
e-mail: blatensko@blatensko.eu

Michaela Vohryzková, tel.: 383 420 300,
e-mail: projektcss@blatensko.eu

Kancelář SOBu na adrese:
Na Tržišti 727, Blatná

Úřední hodiny:

Pondělí	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Středa	8,00 – 11,00	12,30 – 16,00
Pátek	8,00 – 11,00	

Projekt „Kompostéry pro občany SOB“

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Životní prostředí

STÁTNÍ FOND ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ ČESKÉ REPUBLIKY

Svazek obcí Blatenska realizuje společný projekt s názvem „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“, reg. č. CZ.05.3.29/0.0/0.0/16_040/0002890. Jedná se o nákup domácích kompostérů s finanční podporou OP ŽP. Dodávány budou dle požadavků zapojených obcí dvě velikosti kompostérů – min. objem cca 400 l a min. objem cca 1.000 l.

Do tohoto projektu se zapojilo 13 členských obcí SOB – Bezdědovice, Buzice, Hajany, Hornosín, Kadov, Kocelovice, Lnáře, Myštice, Předmíř, Sedlice, Škvořetice, Tchořovice, Třebohostice.

Celkové výdaje projektu:	3.675.254,00 Kč
Dotace:	3.123.965,00 Kč
Vlastní podíl:	551.289,00 Kč

V průběhu měsíce července proběhlo výběrové řízení na dodavatele kompostérů. Vybraným dodavatelem je firma ELKOPLAST CZ, s. r. o., Zlín. Dne 8. srpna 2017 byla podepsána smlouva na dodání domácích kompostérů. Firma ELKOPLAST CZ, s. r. o. má na dodání kompostérů 90 dnů. Při podpisu smlouvy a následujícím jednání přislíbila firma dodání kompostérů co nejdříve tak, aby bylo možné kompostéry využít ještě v letošní podzimní sezoně.

Tradiční kalendář SOBu na rok 2018

Jedná se o společný projekt členských obcí SOBu. Kalendář slouží jako pozvánka na společenské, kulturní a sportovní akce v celém mikroregionu. Obce zde prezentují fotografie z pořádaných akcí a činnosti spolků. První výtisky tradičního stolního kalendáře jsou již v prodeji – prodejna Papír a hračky Alena Tomášková. Stolní kalendáře jsou také k dispozici ve všech členských obcí SOBu.

Kurz šikovných rukou

V měsíci srpnu Svazek obcí Blatenska uspořádal další kurz šikovných rukou pro veřejnost, tentokrát zaměřený na výrobu košíčků pletených z pedigu. Tyto kurzy jsou pořádány pravidelně třikrát ročně a jsou velmi oblíbené.

Dana Vohryzková

Operační program Doprava v Jihočeském kraji

Zkrácení cestovních dob, snížení negativních vlivů, vyvedení tranzitní dopravy z center měst, to vše jsou cíle, které se daří plnit i díky Operačnímu programu Doprava 2014-2020 (OPD2). OPD2 navazuje na Operační program Doprava 2007–2013 (OPD1) a představuje nejvýznamnější zdroj prostředků pro financování výstavby dopravní infrastruktury v České republice v období 2014–2020.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Doprava

Ministerstvo dopravy

Nové silnice a modernizované železniční tratě v Jihočeském kraji

Prostřednictvím OPD1 bylo podpořeno 419 projektů, postaveno a zrekonstruováno 319 km dálnic a silnic I. třídy a zmodernizováno 675 km železničních tratí. V Jihočeském kraji pak bylo prostřednictvím OPD1 realizováno 28 projektů týkajících se dopravy, jejichž prostřednictvím bylo zrekonstruováno 83,74 km železničních tratí a postaveno nebo zrekonstruováno 34,58 km silnic. Bližší informace naleznete na webových stránkách www.opd.cz/opd1.

Díky výstavbě křižovatky v rámci projektu „Rychlostní silnice R4 křižovatka I/20 – Nová Hospoda“ byly výrazně zkráceny jízdní doby a došlo také ke zvýšení bezpečnosti jízdy. Celková délka všech úseků dotčených výstavbou činila 2 610 m. Součástí stavby bylo rovněž 6 mostních objektů o celkové délce 460 m, 140 m opěrných zdí a 550 m protihlukových stěn.

V oblasti železniční dopravy představuje významný projekt „Modernizace trati Tábor – Sudoměřice u Tábora“. Realizací projektu došlo ke zdvoukolejnění tohoto úseku trati a rovněž k výstavbě dvou směrových přeložek trati. První z nich přemostila dálnici D3 a na druhé byl zbudován nový dvoukolejný tunel o délce 430 m.

Mimoúrovňová křižovatka u Nové Hospody

Nejen dobudování dálnice

Mezi nejvýznamnější dopravní projekty v oblasti jižních Čech bezesporu patří dobudování dálnice D3. Do roku 2023 je plánováno propojit Veselí nad Lužnicí s Dolním Dvořištěm. V rámci budovaných úseků bude mj. realizováno mnoho mostních objektů, několik mimoúrovňových křižovatek a jeden hloubený tunel.

V rámci železničního ramene Praha - České Budějovice dojde ke zdvoukolejnění úseku Sudoměřice -Votice, který bude zároveň nově trasován převážně na přeložce tratě se dvěma tunely a s estakádami. Zdvoukolejněn a nově trasován na přeložce s jedním tunelem bude také úsek Soběslav – Doubí. Ve vybraných stanicích a zastávkách budou rovněž zřízeny mimoúrovňové bezbariérové přístupy pro cestující a vybudováno nové zabezpečovací zařízení.

Více informací se dozvíte na webu www.opd.cz/jiznicechy nebo můžete navštívit Eurocentrum, které má pobočku také v Českých Budějovicích.

Odbor fondů EU, Ministerstvo dopravy

Lidé na Blatensku Jan Kára

Pokračování ze str. 1

lepších zítřků; po roce 1989 jsem se s tím pokusil vypořádat článkem nazvaným „Orba křížem“, který mi otiskli v Blatenských listech. Své poměrně šťastné dětství jsem postavil do kontrastu s drsným osudem nepoddajného rolníka Koryty z Václavova, který odmítl vstoupit do JZD.

Když to shrnu, myslím, že jsem byl úplně normální kluk. Ovšem Václav Hudeček, další blatenský rodák a soused z mládí, se kterým jsem se v posledních letech párkrát na různých místech ve světě potkal, říká, že jsem byl „slušňák“…. Což jsem si zase myslel já o něm, neb musel pořád cvičit na housle, zatímco já jsem s ostatníma lítal někde venku.

Otec učil mimo jiné tělocvik a byl výborný sportovec, vynikal v atletice, fotbalu a hokeji. Já jsem se od malička snažil jít v jeho stopách.

Po základní škole následovalo gymnázium ve Strakonicích, ráno jsme tam my Blateňáci jezdili autobusem, odpoledne se vraceli vlakem. Nerozlučnou čtveřici jsem tvořil spolu s Feďou Fialou, Janem Rampichem a Jiřím Francem, který již bohužel nežije. Byl to vynikající atlet a vůbec renesanční člověk s velkým zájmem o spoustu věcí. Na gymnázium jsem nastupoval v září 1968, pár dní po invazi spojeneckých vojsk. Nastupující „normalizace“ pro mne vrhla na celé to období docela temný stín. Ale jinak bylo i dost legrace. Byla to éra dřevního bigbítu, vznikaly a zanikaly různé kapely, chtěli jsme se bavit. Docela geniálně to popsal spolužák Milan Samek v knize „Rebels, aneb Jak Fénix vzlétl … a zase spadl“. O skvělé ilustrace k této knize se postaral Jan Olejník z Blatné, také on již není mezi námi a také s ním jsem nestačil probrat spoustu věcí. Z profesorů vzpomínám mimo jiné na Jiřího Sekeru, kterého jsem si ovšem začal opravdu vážit pro jeho nesmírnou erudici a píli až mnohem později. Celkově byla ta gymnazijní léta – alespoň z mého pohledu, pohledu člověka, který se nehodlal svazácky a politicky angažovat – bez valné perspektivy, léta, kdy i malé projevy svobodomyslnosti či revolty mohly být krutě trestány a zaneseny do „kádrového profilu“.

Dočetla jsem se, že jste vystudoval sociální a ekonomickou geografii. To je zvláštní obor, to jste šel cíleně studovat?

Chtěl jsem studovat a volil bych nejspíše nějaký humanitní obor, s tím mým „kádrovým profilem“ to ale bylo nereálné. Tak jsem zamířil na politicky méně exponovanou přírodovědeckou fakultu a obor „geografie odborná“ jsem zvolil spíše náhodou. Furiantsky jsem tu volbu komentoval tak, že nechci být užitečný. V ročníku nás bylo deset a geografie pro nás měla být určitě i jakousi náhražkou za cestování, jehož možnosti byly drasticky omezené. Postupně mě ale studium díky pár profesorům „vtáhlo“, zejména proto, že geografie má vlastně blízko k humanitárním oborům, zejména sociologii, anebo k architektuře a urbanismu. Studium jsem ukončil obhajobou disertační práce na téma urbanistického vývoje Prahy. U geografie jsem zůstal i po skončení studia.

Na internetu jsem se dočetla, že jste v letech 1982 – 1989 pracoval jako výzkumný pracovník Geografického ústavu Československé akademie věd. Zaměření výzkumu: sídelní geografie, demografie, migrace, regionální plánování, regionální politika.

Ano, to odpovídá. Souviselo to i s tím, že jsem se „přiženil“ do Prahy,

Na „letní“ procházce, švýcarské Alpy v roce 2017

a tato práce se přirozeně nabízela. Někdy kolem poloviny 80. let se mi podařilo ustavit tým mladých lidí, kteří měli zájem něco dělat, a doba to zároveň více umožňovala („perestrojka“). Dnes jsou z nich vesměs vážení profesoři či ředitelé výzkumných pracovišť.

Během těch let jsem také stále jezdil do Blatné a z manželky Dany se vlastně stala také Blateňačka – jako psychiatr si našla práci ve lnářské léčebně a bydlela u mých rodičů, zatímco já v domě jejích rodičů v Praze. Naše dcera Martina tak nastoupila na základní školu Blatné. To se změnilo až s narozením druhé dcery Julie v roce 1987.

Listopad 1989 byl přelomový ….
Rok 1989 byl velmi vzrušující, už v jeho prvních dnech bylo cítit změnu, trochu jsem se tomu snažil pomáhat. Když bylo v Blatné pár dní po 17. listopadu založeno Občanské fórum, přivezl jsem z Prahy ve svém starém Moskviči na jeho ustavující setkání v sále restaurace U Lva herečku Dagmar Patrasovou a známého imitátora a baviče Strýčka Jedličku. Ta anabáze tím měla i trochu komický rozměr, ale splnila svůj účel. Účast veřejně známých osobností v té nejisté době pomáhala mnohým překonat obavy. Na tu dobu se směsí nejistoty a naděje, na „konspirační“ schůzky v bytě Kamily Berndorffové docela rád vzpomínám.

Mě se, podobně jako mnohým jiným v té době, otevřel svět, bylo mi skoro 40 let. A zároveň mi, ve víru událostí, začaly být vědecké instituce poněkud těsné a začal jsem se postupně přesouvat do státní správy. V roce 1990 jsem začal pracovat jako poradce federálního ministra životního prostředí Josefa Vavrouška a poprvé jsem se podíval do Ženevy a New Yorku. V roce 1992 jsem pak byl členem československé delegace na konferenci OSN o životním prostředí a rozvoji v brazilském Riu de Janeiro.

Tato zkušenost mi po rozpadu federace otevřela cestu na nově se formující české Ministerstvo zahraničních věcí, kde jsem „na stará kolena“ začínal prakticky „od píky“. Věnoval jsem se zejména mezinárodním organizacím v čele s OSN a tematicky životnímu prostředí. Záběr se však rozšiřoval a zahrnoval i bezpečnostní, ekonomické a další otázky. Geografické vzdělání mi určitě pomohlo v tom, že jsem tuto komplexní problematiku jakž takž zvládl a kvalifikoval se na ministerstvu do vyšších pozic. V té době jsem také dost cestoval, kromě Austrálie jsem navštívil všechny kontinenty. Pravidelně jsem jezdil do New Yorku na jednání OSN a byl jsem třeba i v japonském Kjótu na přelomové konferenci o změnách klimatu. Do New Yorku jsem se pak v roce 1999 přesunul na 4 roky na českou misi při OSN.

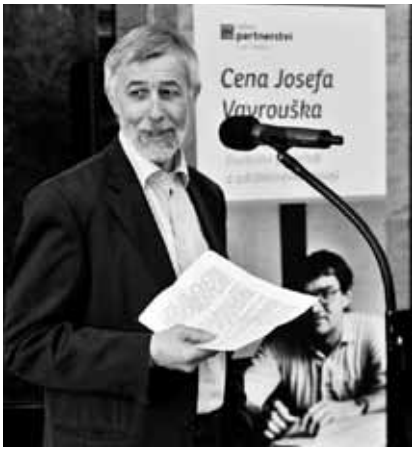

Můj pohled na svět a na život výrazně ovlivnil Josef Vavroušek. Bylo pro mne ctí, když jsem byl pozván jako hlavní řečník na předávání jeho ceny v roce 2014.

Vy jste vlastně byl v New Yorku v době teroristického útoku na Světové obchodní centrum, neboli „Dvojčata“. Jak na tu událost dnes vzpomínáte?
Já vzpomínám na celé to newyorské období, ale vzpomínka na 11. září 2001 je asi nejsilnější. Útok na „Dvojčata“ jsem sice nejprve zaznamenal v televizi, ale poté už bylo všechno až děsivě skutečné. Vybavuji si mohutný proud lidí, kteří po Madison Avenue pod našimi okny – tam kde obvykle projížděly ve čtyřech pruzích tisíce aut - mlčky a vyděšeně pochodovaly na sever. Byli jsme asi 10 km od „Dvojčat“ a stoupající dým z jejich trosek byl dobře vidět – i cítit. Několik dní jsme žili pouze touto šílenou tragédií, každý se s tím snažil nějak popasovat. My na misi jsme se navíc ještě snažili pomáhat Čechům, kteří se ocitli v nouzi, neboť byla zavřená letiště a nebylo vlastně jak se z oblasti New Yorku dostat. Já jsem v těch dnech ale také definitivně podlehl kouzlu tohoto města; jeho reakce na tragédii byla totiž nesmírně lidská, vzdmula se zde obrovská vlna solidarity, lidé se spolu na ulicích bavili, zpívali, stavěli z papírových krabic makety „Dvojčat“. Bylo to trochu jako v Čechách po 21. srpnu 1968.

Co se týče práce, pro diplomata je New York skoro nejvyšší metou. V OSN a dalších institucích (a vlastně i na ulicích) se zde proplétá, propojuje (a do sebe naráží) celý svět, je to fascinující zkušenost, jakkoli máte pocit, že jeho chod moc neovlivníte.

V New Yorku jsem se také vrátil k hudbě, přesněji řečeno objevil jsem jazz. Ten k New Yorku patří, je těžké se mu vyhnout. A mě docela uchvátila atmosféra jazzových klubů nebo jen harlemských hospod, ve kterých často počet muzikantů převyšoval počet návštěvníků, ale špatného muzikanta jste tam nepotkali. Mým jazzovým průvodcem po New Yorku se stal Laco Deczi, famózní trumpetista, takový československý Miles Davis, se kterým nadále udržuji kontakt, a který před pár měsíci koncertoval také v Blatné.

Co následovalo *po New Yorku?*
Být diplomatem znamená nezůstávat více než pár let na jednom místě. Po New Yorku tak následoval návrat do Prahy a na ministerstvo, to byla už rutina. Navíc z New Yorku do Blatné to bylo přeci jen hodně daleko. Po pár letech mi pak nabídli pozici velvyslance ve Švédsku, což se neodmítá. Tak jsem se v roce 2007 stěhoval do Stockholmu. O Švédsku by se dalo dlouho vyprávět, konec konců jsme to s Františkem Šestákem také párkrát na různých přednáškách zkusili, mimo jiné i v Blatné. Také jsem pomáhal připravit „Švédský víkend“, který se na zámku v Blatné uskutečnil tuším v roce 2010. Po Švédsku přišlo opět pár let v Praze, tentokrát jsem se věnoval především Evropské unii, dost často jsem jezdil na různá zasedání do Bruselu.

V rámci působení ve Švédsku jsem si nenechal ujít příležitost navštívit odlehlé horské oblasti za polárním kruhem.

Když jste hodně cestoval a působil léta v zahraničí, musel jste, vlastně musíte být dobře jazykově vybaven. Jaké jazyky jste se učil?
Ve škole jsem měl povinně ruštinu, ta mi později moc platná nebyla. S angličtinou jsem začínal od mala, můj otec byl učitel angličtiny, ale spíše mě inspiroval, než učil. Angličtinu jsem měl i na gymnáziu, motivace pro její studium však byla nadále chabá (docela rád bych věděl, jak jsou na tom teď s angličtinou tehdejší spolužáci), stejně jako na vysoké škole. Ta přišla až později, hodně jsem získal četbou odborné i krásné literatury se slovníkem v ruce, jsem víceméně samouk. S přibývajícími zahraničními kontakty jsem se pak „rozmluvil“, potřebné

jazykové zkoušky pak pro mne nebyly problém. K angličtině jsem později přidal francouzštinu, v ní ale stále ještě trochu zaostávám. Závěrečnou zkoušku z francouzského jazyka jsem skládal těsně před nástupem do funkce velvyslance ve Švédsku. A tam se moc francouzsky nemluví. Nyní v Ženevě je to samozřejmě jiné, ale hlavním pracovním jazykem zůstává i tam angličtina.

S Frantou Šestákem v cíli cyklistického maratónu kolem jezera Wättern v roce 2009.

Od srpna 2015 jste velvyslancem ČR při OSN v Ženevě. Co to vlastně je „Stálá mise ČR při OSN“?
Stálá mise je vlastně ambasáda, neslouží ovšem relaci s jinou zemí, ale s mezinárodními organizacemi. Já jsem velvyslanec, ale zároveň stálý představitel ČR při OSN v Ženevě a při dalších asi 30 mezinárodních organizacích, které v Ženevě sídlí. Patří k nim Mezinárodní organizace práce, Světová zdravotnická organizace, Mezinárodní organizace pro migraci, Světová obchodní organizace, Světová meteorologická organizace, Světová organizace duševního vlastnictví nebo také Evropská organizace pro jaderný výzkum (CERN). Sídlí zde rovněž Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a zasedá zde Rada OSN pro lidská práva.

Mojí prací je – zjednodušeně řečeno – hájit zájmy ČR v těchto organizacích. Především sleduji (resp. sledujeme, se mnou je na misi ještě 7 dalších diplomatů), co se v těchto organizacích děje a co z toho vyplývá pro ČR. Pokud jsou to úkoly, jako například předkládání národních zpráv, dohlížím na to, aby byly plněny. Ještě raději ale jsem, pokud máme v rámci těchto organizací nějaké iniciativy či projekty, a já se podílím na sjednávání podmínek pro jejich realizaci. Starám se také o to, aby v těchto organizacích byli pokud možno zastoupeni Češi. A pak je tu spousta rutinní práce se zajišťováním delegací, přípravou stanovisek pro jednání atd.

Je toho dost, ale občas zbývá prostor pro něco navíc. Mě baví kutat v historii a propojovat věci. Pátrám v archivech OSN po českých stopách, těší mne, že v ženevském Paláci národů je „Československý salonek“ a že tam visí lustry z Kamenického Šenova, jsem nadšen, že Světová zdravotnická organizace si dosud váží obrovského příspěvku Československa k potírání zákeřných chorob na mnoha místech světa, a jsem o to více nadšen, že na tom měl velkou zásluhu nedávno zesnulý významný Blateňák Dimitrij Slonim. Tuto tradici se snažím připomínat a na ní navazovat.

Předávám pověřovací listiny vedoucímu ženevské Úřadovny OSN.

Ženeva ale není jen OSN a mezinárodní organizace. Málokdo ví, že v Ženevě se před 100 lety „rodilo“ Československo, v roce 1915 zde působil T. G. Masaryk a odtud podrýval monarchii, v říjnu 1918 se zde setkali zástupci vnitřního a zahraničního československého odboje a zde určili podobu budoucího státu. Zaujalo mě, že na té schůzce byl vedle Beneše, Kramáře, Klofáče a dalších i významný Blateňák (i když ne rodák z Blatné) Antonín Kalina. Rok 2018 – rok velkých výročí – chci i proto v Ženevě náležitě oslavit.

Jak vypadá takový pracovní den vedoucího stálé mise v Ženevě?
Asi v polovině případů docela všedně. Ráno přijdu do kanceláře a projdu došlou poštu, té bývá opravdu hodně, protože přes noc dostáváme zprávy z celého světa. Roztřídím ji, rozdělím práci svým podřízeným, odsouhlasím a odešlu do Prahy zprávy, které diplomaté mise sepsali z různých jednání. V poledne mívám pracovní obědy s diplomaty či pracovníky mezinárodních organizací. Odpoledne další pošta, roztřídění, předání úkolů a zpravidla nějaká recepce. Na recepce chodím, je to slušnost a dobré diplomatické gesto. Večeřím se pokud možno vyhýbám. Klid kanceláře si ale zas tak moc neužiji – prakticky neustále probíhají nějaká zasedání a často je žádána přítomnost velvyslance, zvláště když se snažíme být někde aktivní, něco prosazujeme apod. A do Ženevy také jezdí hodně delegací, občas sem zavítají ministři či poslanci, těm se musím věnovat.

Také samozřejmě musím občas sám nějaké obědy, recepce a jiné společenské akce uspořádat, na to mám svého kuchaře, který to perfektně zajistí. Na mě zbývá to vymyslet, rozhodnout koho pozvat, jak budeme rozesazeni za stolem a takové ty formální věci. I když na formality moc nejsem. Akce se odehrávají na mé rezidenci, její větší část je vyhrazena pro tyto účely, zbytek je můj soukromý prostor; zdobí ho obrazy mého oblíbeného blatenského malíře Jindřicha Krátkého.

Jezdíte na kole i ve Švýcarsku?
Kolo už patří do mého života, jezdím prakticky každý den do práce, tedy z rezidence na misi, a někdy i do OSN a na různá jednání. Do práce to mám zhruba 3 kilometry, je to z kopce, ani se moc nezapotím. Můžu jet v obleku … *(smích)* … sice mám k dispozici služební auto i s řidičem, ale jsem raději, když mi pan řidič pomůže na zahradě. Něco jako převýchova řidiče na zahradníka.
Ale jezdím hlavně ve svém volném čase, o víkendech, či když je v létě světlo do pozdního večera. To pak nejčastěji mířím do kopců. V okruhu několika desítek kilometrů od Ženevy je řada báječných průsmyků - v Alpách i v pohoří Jura. A z těch kopců jsou úžasné výhledy na ještě vyšší kopce, třeba na Mont Blanc. Ale pohledu na Šumavu od Čečelovic se to stejně nevyrovná.

Chystám se v Ženevě na cestu z rezidence do svého úřadu, na Stálou misi ČR při OSN

Ještě bych se vrátila k Vašim koníčkům. To je kolo, historie, hudba a …? Jakou knihu v češtině máte na nočním stolku, abyste se k ní mohl kdykoli vrátit?
O svém zájmu o historii či hudbu už jsem něco naznačil, historie mě s přibývajícími léty zajímá stále víc. To by bylo na dlouhé povídání. Nejvíc mě asi přitahuje to, co bych nazval „historie krajiny“, historie míst – od pravěku až po 20. století. Mým oblíbeným autorem posledních let je Otomar Dvořák, který to umí vynikajícím způsobem vystihnout. Pídím se také po archeologických informacích, představuji si, jak žili lidé před tisícem let či před několika staletími, jak vypadala krajina. A Blatensko (nebo, chcete-li severní Prácheňsko) je v tomto směru takovou mojí učebnicí. Mám k tomu už i dost literatury a stále jí doplňuji. Ale na nočním stolku mám momentálně Kosmovu kroniku českou, je to úžasné čtení.

Letos v létě jsem vyjel na jeden z nejvyšších alpských průsmyků Col de l'Iseran ve výšce 2770 m.n.m.

Kdy jste dostal své první kolo?
Pořádné kolo jsem měl ve třinácti. To byla sláva, začal jsem objevovat svět. Jezdil jsem nejvíc s Feďou Fialou, nejprve opatrně v okolí, později jsme vyráželi i na vícedenní výpravy, objeli jsme dokonce celé tehdejší NDR (Východní Německo) a pronikli na východní Slovensko. Vedl jsem si takovou cyklistickou kroniku a vůbec první záznam je tam z 25. července 1967, kdy jsme jeli z Blatné do Příbrami. Tak jsem si to letos s Feďou přesně po padesáti letech zopakovali, přidal se k nám i Franta Šesták a můj vnuk Mikuláš. On je vlastně stejně starý, jako jsem byl já, když jsem tu trasu jel poprvé.

Jak jste se vlastně poznali s Františkem Šestákem?
My jsme se nepotkali v Blatné, ale v Rožnově pod Radhoštěm. Zúčastnil jsem se tamních cyklistických závodů, no, snažil jsem se závodit. Když jsem přijížděl mezi posledními do cíle, slyšel jsem, jak vyhlašují vítěze v kategorii veteránů a že vítěz je z Blatné. Byl to František Šesták. To je stejně zvláštní, že zajímavé lidi ze svého rodiště často poznáte vlastně někde v dálce. S Václavem Hudečkem jsem po dlouhých letech hovořil v New Yorku, a třeba Marka Moru, který dnes pracuje jako člen bankovní rady České národní banky a je z Blatné, jsem poznal ve Stockholmu. Ne v Blatné, ale ve Švédsku.

Co se týče Franty Šestáka, v něm jsem našel cyklistický vzor a velkého spojence v přístupu k životu (včetně víry v blahodárné účinky produktů blatenské palírny). Je nejen výborný cyklista, ale především „vnímavý cyklista", kouká se kolem sebe, zajímá se, kudy jede, shromažďuje o tom informace. Má spoustu dobrých nápadů a navíc je dokáže realizovat. Ale myslím, že nás nejvíce spojuje láska k Blatensku, často si vyjedeme na kole jen tak na dvě hodiny, kterýmkoli směrem z Blatné, a prostě si to jen tak užíváme. Franta je lepší muzikant než já, ale oba to vnímáme jako koncert, symfonickou báseň, téměř slyšíme různé nástroje a různé motivy, tempo se zrychluje či zpomaluje. A je v tom zároveň celá tradice blatenské cyklistiky a duch Kristiána Battaglii.

Oslavil jsem své 60. narozeniny v Myšticích. Jezdilo se při tom hodně na kole, ale bylo i dost jiné zábavy, hrála kapela spolužáka Ládi Kratochvíla Kontryhel, nechyběl přirozeně ani Franta Šesták.

Obracím se na Františka Šestáka s otázkou: Jak se jezdí Františku Šestákovi s Janem Károu?
Odpověď už před chvílí zazněla. Oba nás, a to nejen na kole, spojuje láska k rodnému Blatensku, touha pozorovat a vždy něco nového při jízdě obdivovat. Oba můžeme porovnávat a na základě vlastních zkušeností hodnotit. Oba jsme poznali různá zajímavá místa ve světě. Jan Kára ve svém zaměstnání, já jako cestovatel. Oba jsme přesvědčeni, že nejkrásnější místa na světě jsou u nás doma, v Blatné a na Blatensku. Blatensko je nádherná krajina, opěvovaná básníky a spisovateli. Kraj, jemuž svou lásku nádherným jazykem vyznal náš krajan Ladislav Stehlík v knize Země zamyšlená. Sem jsme se vždy nejraději vraceli a jsme tady opravdu doma. Jízda uprostřed lesů, rybníků, upravených obcí, kostelů, božích muk, kapliček, památkových objektů. Jízda místy spojených s historií, architekturou i kulturou, výhledy na Šumavu s dominantním Boubínem, na tajemné pásmo Brd s Třemšínem, to všechno nás v tomto přesvědčení jen utvrzuje a zároveň spojuje. Jan Kára nám byl zároveň oporou od začátku až do konce našich největších cyklistických expedic. Od zámku z Blatné nás doprovázel až do Plzně v r. 2005 po stopách poselstva krále Jiřího z Poděbrad, které z těchto míst v r. 1465 vyjíždělo a které vedl tehdejší pán na Blatné, pan Lev z Rožmitálu. Při návratu nás přijel přivítat do Rožmitálu pod Třemšínem a jel s námi až do Blatné. Od odvážné cesty napříč Amerikou nás nejdříve důrazně odrazoval. Nakonec byl pro nás výraznou, nenahraditelnou osobností při úspěšném zdolání ROUTE 66. V prvních dnech jako spolujezdec, potom jako zdroj důležitých informací. Díky němu jsem následně poznal víc, než si moje bujné cestovatelské a cyklistické sny představovaly (tři sta kilometrový maratón ve Švédsku; 270 km za jediný den z Blatné přes Šumavu do Německa, Rakouska a zpět přes Zvonkovou, Prachatice zpátky do Blatné; Ženeva jako Honzovo působiště; Ženevské jezero; okolní Alpy; pohoří Jura atd.).

Odpověď je na položenou otázku v současné době jednoznačná. S přibývajícím věkem (narodil jsem se v roce 1941) je pro mne každý rok a každý kilometr stále těžší, náročnější. Nenamlouvám si, že to bude lepší. O to víc se s velkou pokorou raduji z toho, co jsem na kole, zvláště v posledních letech s Honzou prožil a poznal. Věřím, že s tímto svým empatickým i hodně tolerantním kamarádem ještě něco zvládnu a něco nového, byť už asi jen v dohledu věží kostelů v Blatné, Paštik nebo Sedlice, možná i v nově přístupných Brdech, objevíme.

Pane Káro, už jste *zmínil Váš vztah k Blatné a Blatensku. Jaké je Vaše řekněme „vyznání" Blatensku, když jste projel skoro celý svět?*
V Blatné jsem strávil dětství, žili zde mí předkové, žije zde moje matka, za kterou pravidelně jezdím. A v Blatné a na Blatensku se mi líbí. Blatnou tedy přirozeně považuji za svůj „první domov". Mám ještě pár dalších domovů, místa, kde jsem delší dobu žil (Praha, New York, Stockholm a teď se do té kategorie pomalu dostává Ženeva). Ale „doma" se nejvíc cítím v Blatné. Dost často jsem na cestách podvědomě hledal krajinu, která by se Blatensku alespoň trochu podobala. Na některých místech v USA, Jižní Africe, Švédsku či Francii jsem si říkal, že už je to skoro ono. Ale úplně ono to samozřejmě nebylo.

Už se trochu opakuju, ale pro mne je opravdu velký svátek vyjet si do okolí Blatné na kole. Každý rok, i když působím v cizině, takto najezdím stovky kilometrů a v širokém okruhu znám kdejaké zákoutí. A není to jen o té krajině, je to i o lidech. Skoro v každé vesnici jsme měl spolužáka či spolužačku, a je pro mne velký zážitek, pokud se po mnoha letech potkáme někde u cesty. Tak například kdykoli jedu směrem na Řiště, vyhlížím Milana Krejčího, třeba zrovna kosí louku. Zastavím, dáme řeč.

Mám také radost, že moje děti a vnoučata mají k Blatné a Blatensku určitý vztah, například jezdí každé léto na stanový tábor u Hornosína. A já se moc rád ujímám role průvodce po okolí, nadšeně jim ukazuji výhledy na Třemšín a Šumavu. A jsem hrdý na to, že moje dcera jako architekt spolupracovala s místním muzeem. Tak snad se to přenáší na další generace.

Vážený pane Káro, děkuji za Váš čas. Děkuji za Vaši toleranci a nadhled, když jsme spolu psali rozhovor a vybírali fotografie. Děkuji za Váš přístup k lidem, podporu Blatenska, děkuji za to a ono. Je toho hodně, za co bych Vám ještě měla poděkovat, ale vím, že Vy víte, že to vím. Bylo mi ctí.

Radka Vokrojová
Foto z archivu Jana Káry

Obec Kadov a její místní části

Kadov

Protože Kadov byl od středověku centrem samostatné farnosti, souvisí nejstarší písemná zmínka o této obci právě s místním kostelem. Do roku **1352** je datován vznik soupisu všech farních kostelů v arcidiecézi pražské, odkud byl odváděn pravidelný pololetní desátek papežské komoře. Kadov zde figuruje mezi kostely blatenského děkanátu v arcijáhenství bechyňském s částkou 7 grošů desátku. Patronát tehdy vykonávala místní šlechta. Šlo o příslušníky rodu, jenž nosil v erbu znamení vozového kola a vlastnil rovněž Žihobce u Sušice, odkud zřejmě do našeho regionu přišel. Na Kadově sídlil ještě za husitských válek. Žil až do počátku 18. století ve dvou větvích užívajících společného přídomku z Kadova a příjmení Řesanský (podle Řesanic u Kasejovic) a Štěnovský (podle Štěnovic u Plzně). Linie, která si ponechala původní predikát „ze Žihobec“, vymřela v 16. století.

Lnářský Málkov

Své přízvisko získala tato ves podle toho, že od roku 1682 příslušela až do zrušení poddanství a roboty k panství Lnáře. Dříve bývala někdy jen geograficky blíže určována jako „Málkov pode Lnáři“. Oproti tomu stejnojmenná ves za Blatnou se začala nazývat Drahenickým Málkovem, jelikož patřila k panství drahenickému. Ještě v první polovině 19. století šlo ovšem jen o neoficiální přízviska, která se jako úřední názvy prosadila teprve po vzniku samosprávných obcí v roce 1850.

Zatím první známá písemná zmínka o Lnářském Málkově pochází z roku **1393**, kdy se Jakub ze Žihobec zavázal, že bude ze svého zdejšího dvora odvádět řádný desátek kadovskému faráři. Tento Jakub pocházel z rodu erbu kola usedlého na Kadově a byl mistrem vysokého učení pražského.

Mračov

Ves patřila k blatenskému panství. Podle Jana Pavla Hilleho zde byly roku 1648 tři chalupy, z toho dvě pusté. Toto datum se bohužel nepodařilo ověřit, ačkoli se nezdá být nereálné. V berní rule, nejstarším českém katastru půdy pro státní daňové účely, vzniklém v letech 1653–1655, ale Mračov chybí. Důvodem je možná to, že šlo o ves dominikální, tedy vystavěnou na vrchnostenské půdě, která nepodléhala zdanění. Tomu by nasvědčoval zápis v pozemkové knize z roku 1699, podle nějž tvořily osadu tři panské chalupy. První, zvaná Tomanovská, patřila Janu Tintěrovi, po němž byla roku 1708 zaknihována jeho synu Vavřincovi. Druhá byla „chalupa Šťastnýho“ a měl ji František Cheníček. Třetí chalupu, Tesařovskou, obýval Jan Hejl. Všechny byly sešlé, a proto je jejich majitelé museli strhnout a postavit znovu. Existence staršího místního pojmenování dokládá, že zde stály již delší dobu, a získaly tudíž své označení podle prvotních vlastníků Tomana, Šťastného a Tesaře. Jan Tintěra, majitel prvé z nich, ovšem bydlel v Mračově již roku **1665**, kdy se mu tady narodila dcera Ludmila. Toto datum lze za stávajícího stavu poznání brát za prozatím první spolehlivou písemnou zmínku o vsi. Není bez zajímavosti, že příjmení Tintěra se v souvislosti s Mračovem objevuje v jedné žertovné písničce, kterou zaznamenal Ladislav Stehlík. Začíná slovy „Umřel sedlák v Hornosíně“ a zaznívají v ní jména nejrůznějších vsí a vesniček našeho kraje. Mračova se týká následující úryvek:

„...
A ti čtyři, co ho nesli,
byli rádi, že se sešli.
První Vávra z Paračova,
druhej Tintěra z Mračova.
Třetí Janek z Doubravice,
čtvrtej Šampal ze Smolívce.
...“

Ještě v polovině 18. století tvořily ves jen tři chalupy, pak se začala pozvolna rozrůstat. Na sklonku patrimonijního období měla své katastrální území, jehož dvě třetiny sice zaujímal les, ale ve vsi bylo již deset usedlostí a žilo tu kolem padesáti obyvatel. Rozsáhlejší hospodářství patřilo k původním třem chalupám, vedle nichž bylo nyní v Mračově ještě sedm domků. Většina zástavby vsi byla v té době dřevěná.

Po vzniku obecního zřízení v roce 1850 vytvořil Mračov společnou politickou obec s blízkým Vrbnem. Spolu s ním se také stal roku 1961 součástí obce Kadov.

Pole

Podobně jako například Hradiště, Podruhlí, Drahenice, Uzenice či Lučkovice patří Pole k těm vsím Blatenska, které v počátcích své historické existence patřily klášteru benediktinek u sv. Jiří na Pražském hradě. Její jméno (v originálu „*Napoli*“) tak nacházíme v listině hlásící se do roku 1227, jíž král Přemysl I. Otakar potvrzuje klášteru vrchnostenskou pravomoc nad jeho stávajícími državami. Jak již bylo vícekrát řečeno, je tato listina asi o padesát let mladším falzem, ačkoli potvrzuje starší právní situaci. Proto nelze její dataci považovat za relevantní. Musíme tedy hledat v pozdější historii, avšak jen o málo mladší. Dne **25. 7. 1359** byla vystavena listina stvrzující prodej zboží v Nebřehovicích Mikulášem Žáčkem a Dětřichem z Nebřehovic strakonickým johanitům. Jedním z účastníků a svědků tohoto právního pořízení byl také Bušek z Pole („*Busek de Pole*“). V tomto případě již není důvod k pochybnostem, a tak můžeme rok 1359 považovat za datum zatím nejstarší známé písemné zmínky o vsi.

Listina z 25. 7. 1359, obsahující první písemnou zmínku o vsi Pole

Vrbno

Také Vrbno patřilo původně klášteru sv. Jiří, podobně jako Pole. Na rozdíl od něj však překvapivě nefiguruje ve výše citovaném listinném falzu. Vlastnický vztah kláštera ke vsi však dokládá listina z **30. 11. 1305**, stvrzující směnu některých jeho zboží s jistým Koldou za majetek v Lužci. Pro klášter byla tato transakce výhodná, neboť získal državy blíže Prahy a zbavil se několika vzdálených a obtížně spravovatelných vsí. Konkrétně šlo o Záboří a Vrbno v Bozeňsku a Velenovy, K(e)rlice (zaniklá), Pačejov a Předbořice na Prácheňsku („*Zaborsie et Wirben in Bozinensi et Welenowy, Kerlez, Paczyewo et Predboricze in Prachynensi prouinciis*“). Datum uvedeného právního pořízení je současně nejstarší známou písemnou zmínkou o Vrbně.

Listina z 30.11.1305, obsahující první písemnou zmínku o Vrbně

Vladimír Červenka

Prameny a literatura:

- Národní archiv (dále jen NA), fond *Archivy zrušených klášterů, Řád Benediktinek – sv. Jiří*, inv. č. 219.
- NA, fond *Maltézští rytíři – české velkopřevorství, Praha*, inv. č. 2426.
- Státní oblastní archiv (dále jen SOA) v Třeboni, *Sbírka matrik*, sign. Kadov 1.
- SOA v Třeboni, fond *Velkostatek Blatná*, inv. č. 320, sign. OS Blatná 1, ukn 320.
- FRIEDRICH, Gustav (ed.), *Codex diplomaticus et epistolarius regni Bohemiae*, sv. II. (1198–1230), Praha 1912, s. 422, č. 378.

- HAAS, Antonín (ed.), *Berní rula 27. Kraj prácheňský*, I. díl, Praha 1954, s. 124–133.
- *Historický lexikon obcí ČR 1869–2005*, II. díl: abecední přehled obcí a částí obcí v letech 1869–2005, Praha 2006.
- CHALUPA, Aleš a kol. (edd.), *Tereziánský katastr český*, sv. 2, Rustikál (kraje K–Ž), Praha 1966, s. 220, č. 1083.
- SEDLÁČEK, August, *Hrady, zámky a tvrze království Českého*, XI. díl, Praha 1897, s. 261.
- SIBLÍK, Josef (red.), *Blatensko a Březnicko: podrobný obraz poměrů přírodních, historických, místopisných, školských a národopisných*, Blatná 1915, s. 257.
- SOMMER, Johann Gottfried, *Das Königreich Böhmen: statistisch-topographisch dargestellt*, Achter Band, Prachiner Kreis, Prag 1840, s. 89, 97, 147.
- TOMEK, Václav Vladivoj (ed.), *Registra decimarum papalium čili registra desátků papežských z dioecezí pražské*, Praha 1873, s. 64.
- *Císařské otisky stabilního katastru*. Dostupné on-line z archivnimapy.cuzk.cz.
- *Kartotéky Augusta Sedláčka*. Dostupné on-line z www.augustsedlacek.cz.

Jak to bylo doopravdy aneb Opravník obecně uznávaných omylů „Náš“ Libušin soud

Pověsti, pohádky, báje doprovázejí lidský život od nejstarších dob a činí tak i v současnosti. Je to dobře, protože obohacují každodenní život o krásu, rozvíjejí fantazii, nutí zamýšlet se nad minulostí i současností. Je dobře, že se pověsti tradují, přenášejí z generace na generaci. Je ale také třeba znát, jak to doopravdy bylo, co asi vedlo k vytvoření pověsti, jaké byly okolnosti jejího vzniku. Lidová moudrost říká, že není šprochu, na němž by nebylo pravdy trochu. Pravda se může týkat nejen obsahu pověsti, ale také okolností, za nichž pověst pravděpodobně vznikala. Autora či autory pověstí vystopovat nelze. Jisté je jen to, že autorem musel být člověk s bohatou fantazií, vnímavý a pozorný ke svému okolí. Nejspíš byl i dobrým vypravěčem a dovedl svým příběhem zaujmout.

Pověst o „našem“ Libušině soudu, tj. o soudu, jehož aktéři jsou zasazeni do našeho nejbližšího okolí, má nepochybně svůj původ v Petrovicích. Navíc se letos ke vzniku pověsti zprostředkovaně pojí dvě výročí. V létě Petrovičtí důstojně oslavili 675 let od první písemné zmínky o obci. Ves patří k nejstarším v regionu, už v první polovině 14. století existovala. Musela být založena nejpozději na přelomu 13. a 14. století, možná ještě dříve. (Založení může mít i souvislost s velkou kolonizační vlnou 12. století doloženou výzkumem mladohradištního pohřebiště v Radomyšli.) I druhé výročí připomíná událost, která vznik pověsti ovlivnila. Na podzim tohoto roku je to přesně 200 let od chvíle, kdy radomyšlský rodák Josef Kovář (z gruntu č. 11), důchodní na panství Zelená Hora u Nepomuku, objevil při úklidu půdy starobylý rukopis. Byl na něm zápis o Libušině soudu a o Sněmech českých. Josef Kovář nejprve svůj objev ukryl u nepomuckého děkana a v následujícím roce ho anonymně zaslal právě založenému Vlasteneckému muzeu. Dodnes se ve všech pracích o tzv. Rukopisu zelenohorském uvádí, že byl zaslán anonymem a Josef Kovář jako by nebyl! Přitom on sám na objev doplatil. Jeho zaměstnavatel hrabě Jeroným Karel Colloredo-Mannsfeld, když indiskrecí nepomuckého děkana zjistil, že Josef Kovář je oním objevitelem, vyhnal ho ze služby. Navíc prý nařídil všechny staré papíry ve spisovně zelenohorského zámku spálit. Objev Zelenohorského rukopisu a téměř současně nalezeného Rukopisu královédvorského vyvolal senzaci a odstartoval tzv. rukopisné boje mezi zastánci pravosti rukopisů a těmi, kdo je považovali za padělky. Zvlášť intenzívní byly boje v závěru 19. století, ale i v současnosti existuje rukopisná společnost, která se o uznání pravosti rukopisů zasazuje.

Sám Josef Kovář byl o pravosti jím nalezeného rukopisu přesvědčen. Nálady obyvatelstva na Radomyšlsku sympatizovaly s obrozeneckými názory, jak dokazovaly konkrétní postoje Jana Bočouna a řady dalších k revoluci 1848. Josef Kovář byl vrstevníkem Jana Bočouna a stejně jako on a mnozí jiní věřil ve vzkříšení českého jazyka, v národní emancipaci.

Josef Kovář, byť v době nálezu rukopisu žil na Zelené Hoře, byl na Radomyšlsku známou osobností. Od roku 1783 chodily děti z řady okolních vesnic do radomyšlské školy (do roku 1807, v němž požár poničil školní budovu, tam chodily i děti z Oseka a Malé Turné) a Josef Kovář měl mezi nimi spoustu spolužáků. Neděli co neděli se setkávali v kostele lidé z celé farnosti, znali se mezi sebou. Jistě jim nezůstal utajen ani Kovářův postih a nepochybně byl Josef Kovář za svůj čin jimi oceňován. A nepochybně se aspoň někteří z nich seznámili s pověstí o Libušině soudu.

Zájem o minulost, o tajemno a senzace vyvolaná objevy rukopisů musely tehdy naše předky oslovit. A když navíc denně vídali opuštěné rozvaliny zarostlé keři, určitě popustili uzdu své fantazii. Takové rozvaliny v Petrovicích byly.

V polovině 19. století byly ještě dobře patrny zbytky někdejšího hrádku Na Věžích u Větrovského mlýna. Romantické nálady 19. století, ruina hrádku a nejspíš i osud nálezce rukopisu pravděpodobně přispěly ke vzniku nové pověsti. Znesváření bratři z Libušina soudu byli zasazeni do nejbližšího okolí. Na Věžích prý byl hrad, jejž obýval zpupný Chrudoš. Šťáhlav prý sídlil v Kestřanech. Kestřany a Petrovice ve středověku nějakou dobu opravdu měly společného vlastníka. Je pravděpodobné, že hrádek Na Věžích postavil kestřanský vladyka. Je možné, že se ještě v 19. století v lidovém podání udržovala nějaká povědomost o sounáležitosti s Kestřany, ale je i možné, že na Kestřany padla volba jen proto, že v nich bylo dobře dochované šlechtické sídlo. (Kestřanští vladykové byli ve středověku významnými osobnostmi. Sedláček pokládá kestřanský statek za reziduum původní nerozchvácené zeměpanské pozemkové držby. V době, pro niž existují písemné prameny, byli kestřanští vladykové zvíkovskými many.)

Vznikla-li pověst o našem místním Libušině soudu ještě za života Josefa Kováře nebo až po jeho smrti, někdy během druhé poloviny 19. století, se určit nedá. V závěru 19. století už zřejmě existovala. Zrovna tak nelze najít autora pověsti. Zbyla jen pověst jako doklad zájmu o minulost rodné obce, jako doklad lidové slovesnosti.

Na Věžích nestál hrad, jen hrádek, sídlo nižší šlechty. Hrádek Na Věžích byl podle archeologického průzkumu postaven nejspíše ve druhé polovině 14. století. Stál na ostrohu nad údolím Rojického (dříve Bílého) potoka. Na jižní a východní straně ostroh příkře padá do údolí potoka, na severní a východní straně a také na jižní straně byl ostroh opevněn kamennými valy a příkopy. Na severní straně opevněného prostranství stála obytná věž s půdorysem 7 x 5 m, u ohbí hradeb na jihozápadním okraji byla ještě jedna menší stavba. Součástí hrádku mohly být i nějaké dřevěné hospodářské stavby, po nichž nezbyly žádné stopy. Podle pamětníků prý byla v jižní části nádvoří hluboká studna zasypaná až ve 20. století. Pravděpodobným stavebníkem by mohl být Maršík Zaraza z Petrovic a Kestřan. V roce 1398 jako svědek pečetil listinu o daru pro písecké dominikány. Na listině je zapsán jako Maršík Zaraza z Petrovic, na pečeti je uveden s přídomkem z Kestřan. Držel snad Petrovice teprve krátkou dobu a nestihl si pořídit nový typář? Hrádek Na Věžích v držení vladyků z Kestřan určitě existoval ještě v letech 1444 až 1446 za domácí války mezi Píseckými a Strakonickou jednotou. Petrovice tehdy získali Písečtí a připojili je ke svému městskému panství. Je dobře možné, že při tom rozbořili petrovickou tvrz. Už od Karla IV. dostali privilegium, že na míli od města (11,5 km) nesmějí být stavěny tvrze a jiné opevněné stavby. Zhruba tak daleko byl hrádek Na Věžích od Písku. Své privilegium si Písečtí hlídali a je prameny doloženo, že na jeho základě zbořili i tvrz v Malenicích.

Trosky hrádku jako by vyzývaly ke vzniku dalších pověstí. Na někdejším tvrzišti hlodal zub času. V předminulém století mu v pustošení pomáhali sami Petrovičáci. Prý při přejezdu vozů v místech rozbořeného hrádku se ozývalo dunění. Na světě byla další pověst – v podzemí je ukryt poklad, případně zvony z rozbořené věže. Obytné věže tvrzí a hrádků žádné zvony neměly a poklad tam za dobu existence hrádku, navíc vyplněnou místními boji a válkami, asi také nikdo nezakopal. Někteří Petrovičáci se prý pokoušeli poklad najít, ale vykopali prý jen nějaké střepy, snad

i torzo sošky. Nálezci své nálezy poztráceli, nepokládali je za cenné. Jen větrovští mlynáři kopávali z jižní strany ostrohu hlínu k úpravám břehů potoka a vykopávali prý velké množství kamenů. Asi jediným pokladem byl stavební kámen, který mohli Petrovičáci znovu využít. Pověst o pokladu příliš nepřekvapuje. Takové pověsti jsou časté a těžko bychom hledali hrad či tvrz, kde by se někdo nepokoušel poklad najít.

Ještě jedna pověst se k hrádku váže. O lásce hypotetického Petra a jeho milé Johanky z Domanic. Petr nakonec postavil hrad, aby na něj svou milovanou mohl přivést jako manželku. Téma velké lásky je věčné a prolíná literaturou v každé době. Jenže v našem případě to také muselo být jinak. Ves Petrovice je prokazatelně starší než zmiňovaný hrádek. Navíc zakladatelé vsí, lokátoři, bydleli ve vsi na největším statku, na rychtě, a jako rychtáři ves spravovali. Mohli se prosadit mezi nižší šlechtu a vladykové z Petrovic skutečně existovali. Ale vždy šlo o jiné Petrovice – o dnes zaniklé Petrovice u Skal (na Písecku), o Petrovice u Sedlčan, o Petrovice na Třeboňsku… Tito naposled uvedení vladykové z Petrovic zastávali úřady na rožmberském dominiu. Dcera z této rodiny Belka či Bolka z Petrovic byla v 14. století manželkou vladyky Hroznaty z Domanic. Vladykové z Domanic (ale také z Rohozné, Turné, Radomyšle, Brloha ...) v předhusitské době skutečně existovali, existence vladyků z „našich“ Petrovic doložena není. Ale abychom pořád jen pověsti nerozporovali, připusťme, že se v kterékoliv době nějaký Petr s Johankou mohli mít rádi a mohli být šťastni i na poddanském statku.

Pověsti o pokladech, propadlých zvonech, velké lásce doplňují tu první pověst – o Libušině soudu, Jak to bylo doopravdy?

Pověst o Libušině soudu, tak jak ji přinesl Rukopis zelenohorský, se v průběhu staletí stala jedním z pokladů našeho kulturního dědictví. Ne proto, že by byla pravdivá, ale protože pánové Bedřich Smetana, skladatel, Ervín Špindler a Josef Wenzig, libretisté, vytvořili na motivy pověsti operu, která právem patří do zlatého operního fondu. Rukopisy, ač falza, významně ovlivnily českou kulturu, literaturu, malířství i hudbu.

Druhá verze pověsti o „našem“ Libušině soudu je z gruntu pomýlená. Mytologická Libuše měla žít někdy v sedmém století. V té době na území budoucího českého státu soupeřilo o moc několik slovanských kmenů. Libuše, dcera vojvody Kroka a pramáti Přemyslovců, měla vládnout ve středních Čechách. Naše okolí tehdy pravděpodobně nebylo liduprázdné, ale pokud by zde žili nějací rozvadění bratři, určitě by nešli hledat spravedlnost na pražský dvůr, spíš na Hradec u Řepice. Síť nějakých vesnic tu existovala, ale rozhodně jiná, než je ta současná. Ani Petrovice, ani Kestřany bychom nenašli. Zrovna tak nemohl Na Věžích sídlit bájný Chrudoš, když hrádek byl postaven až za 700 let poté, co se měl Libušin soud konat. Tohle všechno anonymní tvůrce pověsti nevěděl. Vycházel ze skutečnosti, jakou znal. Nepochyboval o tom, že by to v dávné minulosti mělo být jinak než v jeho současnosti. Zřejmě měl rád svůj kraj, svou ves a chtěl ji přítomností mytologických hrdinů povýšit. Vytvořil pověst a za ni mu buďme vděční. Vytvořil ale také omyl. Protože se pověst líbila, šířila se a s ní se šířil i zmíněný omyl. Libušin soud nad Chrudošem z Petrovic a Šťáhlavem z Kestřan patří (aspoň v našem okolí) do kategorie obecně uznávaných omylů.

Znejme své pověsti, říkejme si je, ale současně poznávejme, jak to bylo doopravdy.

Jana Vačkářová

Použitá literatura:

- KAŠIČKA, František – NECHVÁTAL, Bořivoj, *Hrady, hrádky a tvrze na Strakonicku, Blatensku a Vodňansku*, Strakonice 2014.
- VAČKÁŘOVÁ, Jan, *Kronika*, 2010.
- VAČKÁŘOVÁ, Jana, *Zbytky dosud neznámého hrádku u Petrovic na Strakonicku*, Jihočeský sborník historický, roč. XLIII, č. 2–3, str. 90–91.

Uzávěrka příjmu příspěvků do listopadového vydání SOBáčka č. 59 je v pátek 3. listopadu 2017.

Okurková sezona

Vážení čtenáři Sobáčku,

máme za sebou „horké léto“, které bylo letos opravdu horké. Ačkoliv právě teď, na začátku září, už máme teploty přijatelné, vláhy už je také poměrně dost, ještě trochu nostalgicky vzpomínáme na týdny nedávno uplynulé, kdy byl čas našich „zasloužených“ dovolených.

To je čas, kterému se - a nejen u nás - říká okurková sezona. Je to čas dovolených a pro děti tak významných prázdnin, čas kdy omezeně (nebo díky „prázdninám“ vůbec) fungují různé instituce (parlamentní prázdniny, divadelní prázdniny) a v tisku se najednou objevuje více „méně významných“ zpráv a informací. Prostě proto, že se toho obvykle zase tak moc neděje. I když letos se toho dělo poměrně dost a zaměstnávalo to média víc než dostatečně. Třeba už jen jaderné pokusy a testy raket v Severní Koreji. Ale také klimatické záležitosti, kdy si začínáme víc a víc uvědomovat (a to i skeptici), že nějaké posuny v klimatu existují, aniž bych se tu teď zabýval příčinami. Jen to konstatuji.

Klima, příroda, to jsou správná témata pro okurkovou sezonu. Při našich dovolených se tím zabýváme každodenně. Na klimatu záleží úspěšnost dovolené, příroda nás zase v létě obdarovává svými dary v podobě plodů, hub a podobně, a nechá nás v sobě blahodárně relaxovat. A tak se často noříme do vod (nejraději do slaných) a také se často obracíme k nebi. Trochu problém je nyní opalování, kde jsou časy, kdy jsme nic nevěděli o ozonové díře a vůbec, opalovali jsme se o sto šest (a nebyl snad nikdo, kdo by se alespoň jednou na sluníčku nespálil). Letos jsme se dívali do nebe také proto, že jsme mohli sledovat částečné zatmění Měsíce (z něhož je dnešní snímek) a v některých částech Země i Slunce.

Prostě, v okurkové sezoně relaxujeme. Ale ne všichni. Jedni z těch „věčně“ pracujících jsou vědci. A tak každé léto nepolevuje přísun informací o nových objevech, významnějších i těch běžnějších (z hlediska čtenáře na dovolené; jinak ve vědě má každý objev svoji hodnotu a často ty objevy, které se zdály méně podstatné, mohou v budoucnosti hrát roli naprosto zásadní). Tak bych se teď dotknul několika „letních“ objevů či v létě prezentovaných výsledků dlouhodobějších výzkumů. Vybráno celkem namátkově, těch výsledků je opravdu hodně.

Japonští vědci objevili díky teleskopu ALMA v Chile zvláštní jevy blízko středu naší galaxie Mléčné dráhy. Jedná se o plynový oblak a slabé rádiové vlny. Jedno z možných vysvětlení je přítomnost černé díry statisíckrát větší, než je naše Slunce. Pokud by to tak skutečně bylo, pak by se jednalo o druhou největší černou díru v Galaxii. Odborníci z Kalifornské univerzity v Irvine odhadují, že jen v Mléčné dráze existuje zhruba 100 miliónů černých děr. Často, jistě jako vy, přemýšlím o vesmíru nad námi i kolem nás (navíc se zabývám mikrovesmíry neboli mikrosvěty kolem nás i v nás a kromě výzkumu se je občas snažím i výtvarně zpracovat). Ačkoliv máme stále více informací od astronomů, představit si vesmír ve všech jeho souvislostech, je nad naše síly. Takže nám nezbývá než hledat další informace, které nás jistě budou nadále překvapovat. A když jsme u toho vesmíru. Jsme jím neustále ovlivňováni. Třeba tím, jak se kolem nás (naštěstí) pohybuje celá řada jeho „poslů“. A na zemi dopadají malá tělesa, která většinou shoří v atmosféře. Kromě těch „viditelných“ jsou to i mikrometeority, které jsem zrovna nedávno pozoroval v elektronovém mikroskopu. Ale o těch bych napsal něco až v dalších dílech tohoto seriálu.

V souvislosti s letošním zatměním Slunce se vydal tým profesora Miloslava Druckmüllera z Fakulty strojního inženýrství VUT do USA. Prof. Druckmüller už dříve „zabodoval“ při studiu tohoto fenoménu, přičemž využil skvělý software, který se spolupracovníky naprogramoval. Tyto jeho snímky měly velký mezinárodní ohlas. Také letos se mu a jeho týmu podařilo získat

množství kvalitních dat, která se teď budou zpracovávat v novém softwaru (naprogramoval člen týmu Pavel Štarha).

Možná vás napadlo, když jste pozorovali koncem léta přelety velkých hejn špačků putujících za potravou, jak se tak velká hejna (čítající stovky i tisíce jedinců) za letu koordinují? Jejich pohyb je doslova „jako jeden muž“. V jeden moment se obrátí jiným (a stejným) směrem každý jedinec v hejnu. Takováto koordinace velkých skupin jedinců existuje i jinde, například hejna ryb, ale také na mikroskopické úrovni, skupiny bakterií ve střevě například. U špačků bylo zjištěno, že záleží na více faktorech. Důležitá je hustota jednotlivců, přesněji řečeno vzdálenost jednotlivců v hejně od sebe. Změna pohybu jednoho ptáka vyvolá reakci několika sousedů v hejnu a může se přenést do celého hejna. Hejno pak změní směr letu. Řada laboratoří modelovala tento problém. Letošní léto přinesly nové analýzy skupiny teoretických fyziků pod vedením Marka Bowicka z kalifornské univerzity v Santa Barbaře. Na problému se dále pracuje, jeho bližší objasnění přinese důležité možnosti i v některých oblastech lidského konání (létání, robotizace). Je to další z příkladů kdy výzkum zdánlivě banálního problému může mít dalekosáhlé důsledky i pro naše technologie.

Podobně významný dopad na člověka má výzkum pavoučích vláken. To už jsou dlouholeté výzkumy, které dokázaly nesmírnou pevnost vláken pavouků, a jde tak o materiál jehož studium je velmi důležité. Třeba i v regenerativní medicíně, mikroskopii a buněčné biologii. Nicola Pugno se svými kolegy z University v italském Trentu chtějí povýšit pavoučí vlákna na vyšší úroveň přidáním uhlíkových alotropů, jako jsou grafen nebo uhlíkové nanotrubičky. Získají tak hmotu o nebývalé pevnosti (o dost vyšší než ocel). Vědci doufají, že zahájí novou éru o „bionikompozitních materiálů“ (nový termín), kdy je přírodní produkt kombinován s materiály připravenými člověkem.

Poslední z několika náhodně vybraných výsledků výzkumu letošního léta není moc radostný. Američtí vědci pod vedením profesorky Masonové z newyorské státní univerzity našli mikročástečky plastů i v jedlé soli. Do té se dostanou z mořské vody, která je těžce kontaminovaná plasty (jistě jste viděli snímky obrovských ostrovů plujících po mořské hladině složených z plastových odpadů lidské činnosti). Plasty, které nám přinesly tolik výhod, mohou tak být i škodlivé. Ostatně jako vše. Proto je důležité současně s výzkumy nových technologických prostředků zkoumat i jejich dopady na člověka a na přírodu. A snažit se, aby nám nové technologie nepřinesly více škody než užitku.

A tak vzpomínejme na letošní léto, přičemž se s neutuchající energií vrhněme do dalších ročních období, která nám přinesou rovněž zajímavé prožitky. A ty vám, vážení čtenáři Sobáčku, přeji z celého srdce.

František Weyda
PřF Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

žřči syz
O češtině

Už mnoho let se řeší „Má dáti“ – „Dal“

***1)** »Má dáti« — »dal«*
(Richard Jiřík v r. 1919)

„Česká odborná terminologie obchodnická a účtovací není doposud ustálena; mám zatím na zřeteli toliko hořejší rčení, pokud mají vztah k zapisování do knih obchodních. V učebnicích našich čteme takřka všude při výkladě dvojité methody účtovací: má dáti na účet… a dal účtu, někdy i: dal v účet… — Vazby tyto nejsou správné; neboť první z nich: má dáti na účet… jest toliko nevhodným překladem z německého: an das Conto…, kdežto druhá nevystihuje zase jasně vzájemného vztahu účtovacího. Mám za to, že správně má býti stylisováno: má dáti účtu… a dal účtem… (instrum. prostředkový). Pokusím se vysvětliti lépe příkladem. Bylo koupeno zboží na úvěr od J. Nováka; dlužníkem jest účet zboží (dostal koupené zboží), tedy: účet zboží má dáti účtu J. Nováka, kterýžto jest věřitelem neboli vlastně zprostředkovatelem toho obchodního případu, tedy: účet J. Nováka dal účtem zboží.

Ostatně správnost této stylisace potvrzuje způsob účtování cizozemského, kteréžto jest mnohem starší než naše; tak příkladem [88] účtuje se po anglicku: má dáti (Debitor): to the account (účtu) a dal (Creditor): by the account (účtem), a po francouzsku: má dáti: a compte caisse (účtu pokladnímu), dal: par le compte capital (účtem základním); také při účtování italském, kteréžto jest vlastně kolébkou účtování dvojitého, se praví: má dáti. a conto a dal: per conto.

Jest si věru přáti, aby tato oprava — zdánlivě nepatrná — se ujala všeobecně, neboť mohu tvrditi ze své dlouholeté zkušenosti vyučovací, že žactvo chápe nesnadno tuto základní zásadu dopiky, není-li přesně a správně po česku vyjádřena a vystižena.“

Naše řeč, ročník 3 (1919), číslo 3, s. 87-88
Dostupné: http://nase-rec.ujc.cas.cz/archiv.php

2) Levá strana účtu se v odborné terminologii účetnictví nazývá „Má dáti“ a pravá strana účtu „Dal“. Často se zapisují pomocí jednoduchých zkratek – MD a D. To asi víte taky. Ale přemýšleli jste někdy taky nad tím, jak tyto pojmy vznikly? A co přesně vlastně vyjadřují?

Původ tohoto označení najdeme u osobních účtů, kdy se odběratel zboží stal za toto dlužníkem. Měl někomu zaplatit peníze. Měl někomu dát peníze. Má dáti.

Úplně ze stejného principu vychází i slovo Dal. To vyjadřuje stav, kdy odběratel za zboží fyzicky zaplatil. Dal peníze dodavateli a splatil tak svůj dluh. Hotovo. Transakce vyřízená. Dodavatel dostal peníze, odběratel svoje zboží. Strany MD a D jsou si rovny. A hle - základ podvojného účetnictví je na světě.

Pojmy „Má dáti“ a „Dal! se staly natolik známé, že se z oblasti osobních účtů rozšířily do celého účetnictví. Dnes je považujeme za naprostou samozřejmost. Na levou stranu MD v účetnictví zapisujeme přírůstek aktiv (např. nákup zboží), stáváme se dlužníky, proto se tento účet nazývá debetní. Na stranu D pak účtujeme fyzickou úhradu tohoto zboží, strhnutí peněz z účtu, nazývá se kreditní.

Z povahy vyřčeného je jasné, že strany MD a D se musí vždy rovnat. Jenže teorie je věc jedna a praxe věc druhá. Ale to už není otázka jazykovědná.

www.uctovani.net

3) „Má dáti dal“ je knížka povídek o vztazích mezi muži a ženami. Autorkou je Věra Kudynová. Nakladatelství: MOTTO, ISBN: 9788072465644, rok vydání 2011.

4) V roce 2017 proběhl již jedenáctý ročník celostátní soutěže v účetnictví „MÁ DÁTI – DAL“. Soutěž je určena pro studenty čtvrtých ročníků obchodních akademií a ostatních středních odborných škol s výukou účetnictví.

Milí čtenáři SOBáčka,

po sedmé dostávám příležitost Vás oslovit. Pro ty, kteří nečetli předchozí příspěvky, uvádím, že pracuji na Krajské veterinární správě Státní veterinární správy pro Jihočeský kraj (dále jen KVS).

Tentokrát se budu věnovat dnes již méně aktuálnímu tématu a to ptačí chřipce. V průběhu měsíců ledna až března letošního roku jsme dostali mnoho dotazů, na které jsme odpovídali a i přes masivní mediální kampaň a osvětlování situace zůstalo dost věcí k dalšímu vysvětlení. Současná situace v České republice je klidná, ale v Evropě se nadále objevují nová ohniska nákazy, a tak zůstává aktuální hrozba, že při další migraci ptáků může dojít k novému zavlečení viru na území naší republiky.

Pro ilustraci uvedu několik čísel. Na území České republiky bylo evidováno celkem 39 ohnisek a to 33 nekomerčních hospodářství (drobnochovatelů), 5 komerčních hospodářství a jedna zoologická zahrada. V těchto ohniscích uhynulo 5.256 ks drůbeže a utraceno bylo 97.888 ks drůbeže. Z toho bylo v Jihočeském kraji 11 ohnisek a uhynulo či bylo utraceno 45.153 ks drůbeže. Nákaza byla potvrzena v 8 nekomerčních hospodářstvích a ve 3 komerčních hospodářstvích.

Kromě toho v České republice bylo 51 pozitivních nálezů u vyšetřených volně žijících ptáků z toho v Jihočeském kraji u 14 ks.

Za pravděpodobný zdroj nákazy u všech drobnochovatelů je považován přímý kontakt s volně žijícími ptáky. V blízkosti chovů se

nacházela rybniční soustava, ve výbězích pro drůbež byl zahradní rybníček či potok a nebyl zamezen přístup drobnému ptactvu do chovu. V komerčních chovech byl pravděpodobným zdrojem nákazy nepřímý kontakt s volně žijícím ptactvem, přičemž nebylo možné vyloučit přenos viru podestýlkou či osobami.

Z výše uvedeného vyplývá, že je velmi důležitá tzv. biologická bezpečnost a ochrana vlastního chovu před zavlečením nákazy. V průběhu výskytu nákazy Státní veterinární správa vydala řadu doporučení, jak vlastní chovy chránit. V těchto doporučeních bylo za zásadní považováno zamezení kontaktu domácí drůbeže s volně žijícím ptactvem a přístupu drůbeže k vodě, ke které mají přístup i volně žijící ptáci.

Mnoho lidí se ptalo, zda bylo nutné utrácet drůbež v ohniscích. Ano bylo a to nejen s ohledem na možné rozvlečení nákazy, ale i s ohledem na předejití zbytečnému utrpení infikované drůbeže. Ta by umírala na následky onemocnění, které jsou hrozné. V neposlední řadě šlo i o omezení rizika možné mutace viru, který by za určitých okolností mohl změnit své vlastnosti a stát se nebezpečným pro člověka (což se naštěstí u tohoto typu viru nestalo).

Veškeré akce od sběru nalezených uhynulých volně žijících ptáků a jejich předávání k laboratornímu vyšetření po eradikaci ohnisek probíhalo ve spolupráci s dalšími organizacemi (Hasičským záchranným sborem Jihočeského kraje, Policií ČR Jihočeského kraje, Krajskou hygienickou stanicí v Českých Budějovicích, Armády ČR, Krajským úřadem, obcemi s rozšířenou působností a obcemi). Spolupráce se všemi byla na vynikající úrovni a i díky tomu byla situace rychle zvládnuta. Není potřeba dodávat, že nikdo zainteresovaný nehleděl na pracovní dobu či víkend.

A protože jde o rubriku o jídle, musím zmínit i další opatření, která nebyla tak vidět a která se týkala produkce potravin. Veškeré drůbeží porážky v Jihočeském kraji po celou dobu výskytu infekce a platnosti mimořádných veterinárních opatření na celém území ČR pracovaly ve zvláštním režimu. Nepřijímaly drůbež z pásem ochrany, zavedly zpřísněnou důslednou dezinfekci veškerých vozidel vjíždějících i vyjíždějících z podniku, dezinfekci vstupujících osob a ve spolupráci s veterinárním dozorem připravily plán, co dělat v případě zjištění příznaků onemocnění u přijaté drůbeže.

Veterinární dozor na těchto porážkách prováděl zvýšené kontroly od dokladů k poražené drůbeži, které musely být zaslány předem, po sledování aktuální nákazové situace v ČR. Bylo zakázáno vydávání syrového materiálu ke krmení zvířat na výjimky a veškerý drůbeží odpad byl předáván pouze podnikům, kde docházelo k jeho tepelné úpravě či likvidaci. Veškerá přijímaná drůbež z pásem dozoru musela být doprovázena veterinárním osvědčením z místa původu a její příjem předem konzultován s veterinárním dozorem na jatkách. Tato opatření byla účinná, neboť v jednom případě veterinární dozor na porážce nedovolil odeslat podezřelou drůbež z chovu na porážku a následně byla v tomto chovu potvrzena nákaza a veškerá živá drůbež byla utracena.

Další opatření byla přijata u producentů vajec, kteří byli v pásmech dozoru, a s vejci se muselo nakládat ve zvláštním režimu s každodenními kontrolami veterinárním dozorem.

Veškerá opatření a omezení byla prováděna ze dvou hlavních důvodů a to pro ochranu chovů drůbeže a ochranu obyvatel. Hrozí totiž reálné riziko onemocnění člověka nejen nakažením od nemocného zvířete, ale i infekce živočišným produktem z infikovaného zvířete. Nebezpečí je reálné i při krmení zvířat různým kuchyňským odpadem (legislativně je řešen zákaz krmení hospodářských zvířat, jejichž maso je určeno k výživě lidí tímto odpadem, ale často není respektován), který může být zdrojem infekce, jež může být zpětně přenesena ze zvířete na člověka. Zbytky potravin jsou nyní považovány za možný zdroj vypuknutí afrického moru divokých prasat ve Zlínském kraji, ale o tom až někdy příště.

Je na místě opakovaně vyzdvihnout odpovědný přístup všech zainteresovaných institucí a jednotlivců, kteří bez ohledu na volný čas pomohli zvládnout krizovou situaci a ochránit nejen chovy drůbeže ale i veřejné zdraví obyvatel.

MVDr. Eva Cipínová, ředitelka odboru
veterinární hygieny a ochrany veřejného zdraví 1
Krajské veterinární správy SVS pro Jihočeský kraj

Přírodou (nejen) Blatenska

Mravenčí mikrokosmos

Ačkoliv se to na první pohled nezdá, jsou mravenci jednou z nejvíce fascinujících skupin hmyzu. V odborné literatuře bývají označováni za takzvaně sociální neboli společenský hmyz. Tedy hmyz, u kterého dochází k rozdělení pracovních a reprodukčních rolí mezi jednotlivé kasty a jednotlivé kolonie hostí více generací kast. Mezi společenský hmyz, řadíme například (sub)tropické termity, některé druhy mšic, třásněnek, brouků nebo blanokřídlého hmyzu, tedy krom mravenců ještě včely, sršně a vosy. Právě vosy patří mezi mravenčí blízké příbuzné. Možná jste to poznali někdy na vlastní kůži neboť pověstné kousnutí od „zrzavých“ mravenců totiž není ve skutečnosti kousnutí ale bodnutí žihadlem, které zrzavým mravenců (odborně podčeleď *Myrmicinae*) „zbylo“ po společném předku s vosami. Ale nebojte! Většina našich mravenců žihadla nemá, místo nich používá „jen“ kusadla a kyselinu mravenčí.

Všichni si z povinné četby Ferdy mravence od Ondřeje Sekory asi pamatujeme, že se u mravenců vyskytují dělnice, královna a pak také mladí, okřídlení budoucí pohlavní jedinci, kteří po vyrojení zakládají nové kolonie. Některé druhy mravenců kromě klasických dělnic vytvářejí i mnohonásobně větší vojáky, které brání hnízdo či podnikají loupeživé nájezdy. Tím ale fascinující svět mravenců zdaleka nekončí. Kdo z vás tuší, že v jednom mravenčím hnízdě může být královen i několik tisíc, nebo že velká hnízda „našich“ lesních mravenců mohou být mezi sebou propojena sítí podzemních chodeb, ba co více - že k jejich založení využívají mravenci lesní (další a jim příbuzné druhy) hnízda otročících mravenců? Oplodněná královna se nechá adoptovat mravenčí kolonií jiného druhu a začíná zde klást vajíčka, o které se starají dělnice původního druhu. Nový druh pak postupně převezme kontrolu nad mraveništěm.

Typů hnízd a forem kolonií je samozřejmě obrovské množství od malého hnízda v dutém žaludu s několika desítkami jedinců, přes hliněné stavby v trávě, vykousané chodby v mrtvých i živých stromech či po již zmiňované kupy jehličí. V tropech je situace ještě rozmanitější, některé druhy si například staví hnízda v korunách stromů tak, že jednotlivé listy sešijí pomocí hedvábí produkovaného jejich larvami (jednou jsem měl možnost si takové hnízdo shodit na hlavu a nebylo to zrovna nic příjemného).

O životě mravenců to již bylo napsáno velmi mnoho, zvídavým čtenářům doporučuji například knihu B. Hölldobera a E. J. Wilsona *Cesta k Mravencům*, či knihu vynikajícího české entomologa Jana Žďárka *Hmyzí státy* a raději vám prozradím, co mě k napsání této úvahy vedlo.

Jak už to tak bývá na velká a složitá společenstva jako jsou mraveniště, bývá vázaná celá řada různých příživníků, parazitů, symbiontů či prostých spolubydlících. Řada z nich je na mravenčí hnízda vázaná pouze volně, jiní jsou na své hostitele velmi silně vázaní a vyvinuly si mnoho strategií jak mravence zmást a zamaskovat svoji přítomnost v hnízdě. Většina mravenčích spolubydlících je po většinu svého života našemu oku skrytá, s některými se ale můžeme potkat i nedaleko svého bydliště. Stačí se za

Beruška mravenčí

Rybenka mravenčí

chladnějších ale slunných dnů dívat pod kameny na susších stanovištích nebo v okolí lidských sídel. Při troše štěstí tak můžeme narazit na trojici zajímavých mravenčích nájemníků i na vlastní zahrádce. A přesně to se mi povedlo jednoho zářijového odpoledne na mé skalce.

První z „nájemníků“ byla **beruška mravenčí** (*Platyarthrus hoffmasteggi*), což není brouk, jak napovídá její jméno, ale patří mezi suchozemské korýše. Je tedy příbuzná stínkám a svinkám (lidově autobusům), které běžně potkáme pod kůrou nebo na trouchnivém dřevě. Beruška mravenčí je velká asi 5 mm a na rozdíl od svých příbuzných postrádá tělesný pigment a je slepá. Dalším druhem, se kterým se může pod kameny setkat je **rybenka mravenčí** (*Atelura formicaria*). Rybenky možná znáte z vlastní domácnosti, jsou to drobné stříbřité „rybičky“ které běžně běhají na zemi v koupelně či na záchodě. Podobně jako domácí rybenka ani mravenčí rybenka svým nájemcům moc neškodí, živí se detritem a zbytky po mravencích. Mezi nejkrásnější mravenčí nájemníky ale bezesporu patří **cvrčík mravenčí** (*Myrmecophyla acervorum*). Na rozdíl od svých větších příbuzných, cvrčík nevydává žádné zvuky (postrádá totiž křídla) a dosahuje velikosti pouze 3,5 mm. Na zadečku má nápadné přívěsky a na hlavě dlouhá tykadla. Na rozdíl od dvou předchozích druhů se cvrčík výrazně přiživuje na potravě přinesené mravenci, tu si vynucuje od dělnic pomocí doteků tykadel. Příležitostně se přiživují i na mravenčím plodu.

Cvrčík mravenčí

Mravenci samozřejmě hostí i celou řadu dalších spolubydlících včetně několika druhů velmi specializovaných brouků či velmi vzácných modrásků, jejichž larvy se část svého vývoje prodělávají v marveništích… o těch ale zase někdy příště.

Účelem těchto řádek bylo ukázat, že i docela „obyčejní“ mravenci doma na zahrádce nebo na sídlišti mohou hostit velmi zajímavé, našemu oku skryté druhy živočichů.

Petr Šípek
PřF, UK Praha

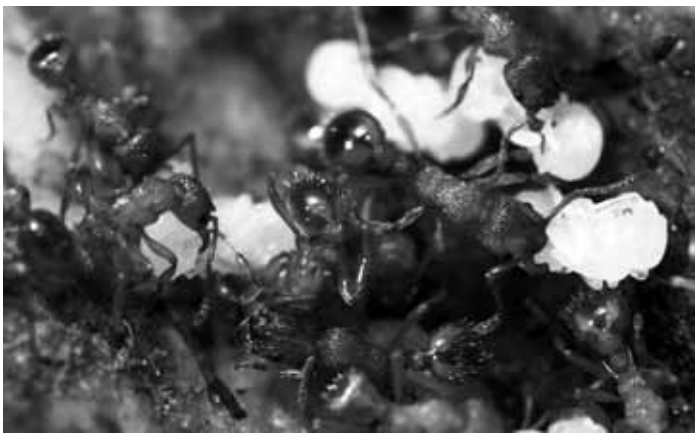

Mravenec (Myrmica sp)

Co vydrží strom?

Trápení stromů je ožehavé téma, k němuž se vyjadřuje kdekdo. Osobně musím konstatovat, že čím více se toho o stromech dozvídám, tím méně si troufám se k tématu radikálně vyjadřovat. V některých případech vypadá zásah do koruny drasticky, ale může stromu nejen prospět, dokonce i přispět k jeho záchraně. Na mnoha místech naši předkové stromy pravidelně ořezávali. Nikoli kvůli proutkům na pletení pomlázek a košíků, ale především kvůli palivovému dříví. Vzniklé hlavaté stromy se staly neodmyslitelnou součástí „ladovské“ české krajiny. Jakmile je však lidé ořezávat přestali, větve na stromových „hlavách“ vyrostly a ztloustly. Dnes ty stromy vypadají krásně a mohutně, často jim však akutně hrozí rozlomení koruny, což může znamenat na frekventovaných místech opravdu veliký problém. Takové stromy dostanou šanci na další dlouhodobou existenci jedině radikálním ořezem z rukou odborníka. Pokud si mohu vybrat mezi pokácením stromu a jeho výrazným ořezáním na torzo, vždy volím druhou možnost. A vždy se přimlouvám za to, aby stromu zůstala alespoň jedna živá větev. Jednak kvůli chybějícím biotopům pro rozličné organismy specializované na staré a mrtvé stromy, jednak kvůli prostému faktu, že ořezaný strom na rozdíl od pokáceného stále žije. Neptejme se proto, zda a kdy konkrétní strom pokácet, ale jak prodloužit jeho život, aby nepředstavoval bezpečnostní riziko pro své okolí. Právě bezpečnost musí být především na frekventovaných místech prvním kritériem, podle něhož se o kácení rozhoduje. V Českých Budějovicích se začalo s ořezem starých stromů na torza před několika lety. I přes drobné dílčí výhrady je budějovický postup chvály- a následováníhodný. Počítá se v něm nejen s dialogem různých účastníků řízení, byť mnohdy zprostředkovaným korespondencí, ale i s pravidelnou účastí odborníků na místním šetření. Podle situace jsou k jednání přímo u posuzovaného stromu zváni dendrolog či entomolog, aby posoudili jeho zdravotní stav, provozní bezpečnost a význam pro ochranu přírody. Protože není dobré podceňovat ani osvětu veřejnosti, objevily se před časem u několika ořezaných stromů v centru města také informační tabule s textem o odumírajících stromech jako důležitých biotopech. Jenomže předmětným stromům se jaksi odumírat nechtělo a začaly naopak krásně obrážet. Snad více než jinde se zde hodí použít slovní obrat, že na ně přišla druhá míza. Aktuální stav dvou takto ošetřených stromů, konkrétně lípy od Háječku a jírovce ze Sadů, můžete posoudit z fotografií připojených k tomuto článku. 6 • Ďáblík č. 167 Stromy obvykle vydrží více, než si myslíme. Ani tento fakt nám ovšem nedává právo k jejich svévolnému poškozování. Byť hranice mezi poškozováním a záchranou bývá někdy zatraceně tenká.

Jiří Řehounek
Ďáblík; Elektronický zpravodaj pro členy a přátele Cally;
Číslo 167; Vyšlo 29. července 2017

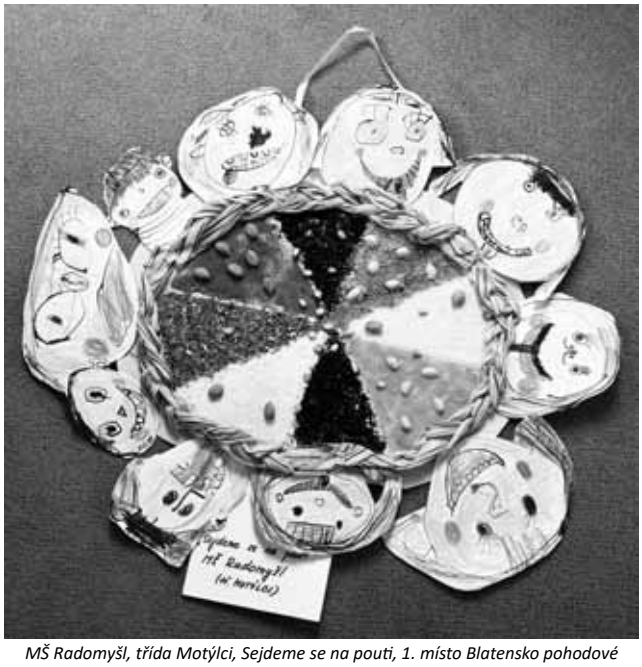

MŠ Radomyšl, třída Motýlci, Sejdeme se na pouti, 1. místo Blatensko pohodové

Historické pohledy zapůjčil pan Vladislav Bouše

Lnáře

Hostišovice

Sedlice - Zámek

Tříkrálová sbírka 2018

Již se opět kvapem blíží Vánoce a s nimi Tříkrálová sbírka pořádaná Charitou ČR. Tato sbírka je největší dobrovolnickou akcí u nás. Díky věrným koordinátorům, koledníkům i dárcům ji v roce 2018 můžeme uspořádat již poosmnácté.

Skupinku tvoří zpravidla tři koledníci, převlečení za bájné krále (mudrce z východu), kteří se podle tradice přišli poklonit do Betléma novorozenému Ježíškovi. Skupinka chodí od domu k domu nebo koleduje v ulicích, nosí lidem radostnou zvěst vánočních svátků, obdarovává je drobnou pozorností.

Sbírka má ustálená pravidla, vedoucím skupinky musí být dospělá osoba vybavená průkazem koledníka. Kasička, do které koledníci vybírají, musí být úředně zapečetěná místně příslušným městským úřadem. Číslo kasičky musí souhlasit s číslem průkazky. Na kasičce je umístěna také nálepka s logem Charity. Kasičky, do kterých se bude vybírat, jsou úředně zapečetěny hromadně na Městském úřadě v Blatné, kde budou po ukončení akce také úředně rozpečetěny, peníze přepočítány a odeslány na konto Tříkrálové sbírky.

Oblastní charita Strakonice zajišťuje sociální služby v Blatné a v okolních obcích. Poskytuje Pečovatelskou službu a Odborné sociální poradenství seniorům, osobám se zdravotním omezením a osobám s chronickým onemocněním. Větší část finančních prostředků (65%) z výnosu Tříkrálové sbírky přispívá na zajištění provozu sociálních služeb Oblastní charity Strakonice, zbylá procenta ze sbírky rozděluje Charita Česká republika (CHČR) podle tohoto klíče: 15% projekty diecézních charit, 10% humanitární pomoc, 5% projekty pomoci organizované CHČR a 5% režijní náklady na pořádání sbírky.

Pokud se rozhodnete podpořit tuto sbírku finančně nebo aktivní pomocí, jistě prospějete dobré věci.

Prosíme, otevřete koledníkům svoje dveře a srdce, podpořte charitní dílo.

Případné dotazy rádi zodpovíme v Oblastní charitě Strakonice
tel: 383 323 281, 777 887 158.
Místní koordinátor TKS na Blatensku: Ing. Turková, tel: 775 319 898

Koledníčky budete moci potkat od 1. do 14. ledna 2018

Liliana Flachsová, MŠ Vrchlického Blatná, 1. místo Blatensko pohodové

Zprávy z našich obcí

Poděkování P. Marcinu Piaseckému

Od 1. července 2017 mají blatenské farnosti nového správce P. Rudolfa Huška, který spolu s novým výpomocným duchovním P. Karlem Vrbou postupně od P. Marcina Piaseckého přebírali farnosti. Na začátku jejich působení chceme novým kněžím poděkovat, že se pro službu v našich farnostech rozhodli. Zároveň je chceme ujistit, že společně budeme pracovat na stavbě Božích chrámů nejen v našich srdcích.

Jednotlivé farnosti blatenského farního obvodu postupně děkovali P. Marcinovi za jeho službu. Jelikož při krátkém poděkování po mši svaté se nedá všechno říci, konalo se 12. srpna společné poděkování všech farností na farním dvoře v Blatné.

Společný program začal krátce po půl páté, kdy nás Barbora Zdychyncová všechny v čele s P. Marcinem přivítala. Slova se ujala také starostka Blatné Kateřina Malečková a ředitel CKVB Edvard Oberfalzer. Poté už následovala krátká scénka o tom, jak funguje křesťanství v praxi. Roli maminky převzala přímo paní starostka, zkušená ochotnice. Dále následovala fotoprezentace, při které jsme prošli události minulých pěti let, které jsme společně strávili. Občerstvování jsme prokládali zpěvem pod vedením varhanice Ludmily Vlkové a hlavně povídáním s P. Marcinem a ostatními farníky. Nechyběly ani soutěže, společné foto a moc legrace.

Díky mladým ze společenství 30+ i 30++ bylo postaráno jak o bohaté občerstvení, tak o zábavu. Přípravy nebyly jistě jednoduché, a tak mnozí byli na faře již od dopoledních hodin. Zvláštní poděkování patří panu Michalu Lehečkovi a jeho rodině, kteří museli dlouhé hodiny odolávat nepříjemnému kouři, aby připravili výborné pečené prasátko. Děkujeme ale i všem ostatním, kteří se na přípravě podíleli.

Rozloučení s P. Martinem Piaseckim a setkání lidí z našich farností se vydařily.

Další fotografie z jednotlivých akcí ve farnostech včetně společného setkání v Blatné najdete na internetových stránkách www.blatna.farnost.cz a www.sedlice.farnost.cz v sekci Fotogalerie.

text: Michaela Valášková
foto: František Jirsa

DRAHENICKÝ MÁLKOV

Jubilant v osadě Drahenický Málkov v září 2017

Vrátný Václav – 70 let
Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevné zdraví a životní pohodu.
Luboš Kylián, předseda OV Drahenický Málkov

Turnaj bez domácích

Poprvé v historii pořádání pouťového turnaje v malé kopané domácí nesložili družstvo. Bohužel, jiné aktivity nedovolili domácím borcům se zúčastnit. Místní hráč Kuba Levý, tak mohl alespoň vypomoci dalším družstvům. Do sportovního klání se zapojilo šest mančaftů. Po základním kole, kdy hrál každý s každým, vypadalo pořadí následovně: 1. Sborná (14b), 2. AFK Rozmetač (9b, lepší skóre), 3. Prokop Sud (9b), 4. Slavoj Vyšehrad (6b), 5. Kopretinky (4b), 6. Nová růže (3b). Na řadu přišel zápas o páté místo. Nastoupily proti sobě Kopretinky a Nová růže. Štěstí více přálo Kopretinkám a na penalty tak vyhrály 2:1. Další duely čekaly na Sbornou se Slavojem. Duel dvou „S“ na penalty vyhrála Sborná, kterou tak čekal finálový zápas. O tom, kdo si zahraje finále, se ještě rozhodovalo v duelu AFK Rozmetač – Prokop Sud. Klukům z Plzně se zápas vydařil na výbornou a přehráli své soupeře 3:0. Do boje o třetí místo se tedy dostal Slavoj Vyšehrad a AFK Rozmetač. Po napínavém zápase porazil Slavoj Rozmetače na penalty 2:1. Do finálového boje se dostali favorité soutěže Sborná a plzeňáci Prokup Sud. Zápas byl celou dobu vyrovnaný a tak o jeho konci musely opět rozhodnout penalty. Štěstí favority opustilo a sedlo na Prokup sudy, kteří zvítězili 1:0.
Konečné pořadí: 1. Prokop sud; 2. Sborná; 3. Slavoj Vyšehrad; 4. AFK Rozmetač; 5. Kopretinky; 6. Nová růže.
Nejlepším střelcem se stal hráč ze Sborné Petr Ďulík. Nejlepší brankáři byli dva – Petr Bárta z AFK Rozmetač a brankář ze Sborné.

Málkovští na skok ve Skaličanech

Osm zástupců Málkova se vydalo na Loučení s létem ve Skaličanech, kam jsme byli mile pozváni. Konalo se zde soutěžní odpoledne pro děti. Ale největším tahákem a legrací bylo splnění hasičského slibu. Kdy v rybníku obsluhoval pravý hastrman. A tak museli hasiči naskákat do rybníka, kde se jim dostalo přípitku šampaňským. Milé překvapení pro nás bylo, že nám skaličanští hasiči poděkovali, že jsme jim v jejich začátcích pomohli. I na nás pak čekal přípitek šampaňským. Odpoledne se vydařilo a velice nás těší, že nás skaličanští hasiči podporují a máme mezi sebou pěkné vztahy.

Rozloučení s prázdninami

Počasí sice nepřálo, ale i tak se s prázdninami přišla rozloučit spousta místních občanů. Jako tradičně ženy přinesly pečené dobroty a v osm hodin večer jsme si mohli pochutnat na výborném mase. Součástí dne byla i výstava hasičské techniky v novém hasičském voze, který jsme obdrželi od města Blatné.

Lucie Kyliánová, Luboš Kylián

SKALIČANY

Sbor dobrovolných hasičů Skaličany, Osadní výbor a FK KOZEL pořádají v rámci skaličanského posvícení netradiční turnaj:

SKALČANSKÁ PENCLE 6. ROČNÍK

SKALIČANY - SOBOTA 7. ŘÍJNA 2017

9:00 TURNAJ DRUŽSTEV
13:00 TURNAJ JEDNOTLIVCŮ
16:00 VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
17:00 HUDEBNÍ PRODUKCE - KAREL

SKALIČANY - NEDĚLE 8. ŘÍJNA 2017

13:00 EXHIBICE O ZLATOU KOSU (STAŘÍ KOZLI VS. KOZLÍCI)

KDE: LOUKA ZA BÁRTÍKŮ - „KOZEL ARÉNA“

VÝTĚŽEK Z AKCE POPUTUJE NA ROZVOJ OBCE, OBECNÍCH AKTIVIT, HASIČSKÉHO SBORU, NA REKONSTRUCI OBECNÍHO OBJEKTU ČP. 20, NA ODMĚNY PRO STARTUJÍCÍ A NA PODPORU MLÁDEŽE

TURNAJ DRUŽSTEV UZAVŘEN, PRAVDĚPODOBNĚ:

FK KOZEL SKALIČANY
VÝBĚR SVĚTA BLATNÁ
BUZIČTÍ BEJCI

TURNAJ JEDNOTLIVCŮ V EXEKUCI A CHYTÁNÍ PENALT, KATEGORIE:

PŘÍPRAVKA
MLÁDEŽ
ŽENY
MUŽI

AKCE SE KONÁ ZA KAŽDÉHO POČASÍ

BOHATÉ ODMĚNY
Účastníci akce obdrží tradičně netradiční odměny od štědrých sponzorů posvícenského klání

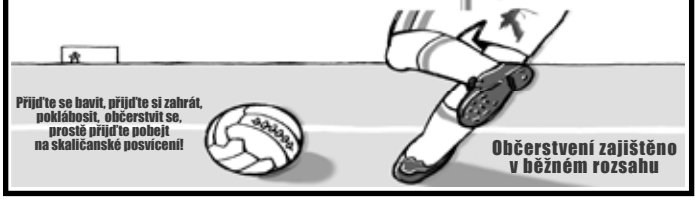

Přijďte se bavit, přijďte si zahrát, poklábosit, občerstvit se, prostě přijďte pobejt na skaličanské posvícení!

Občerstvení zajištěno v běžném rozsahu

HNĚVKOV

Hněvkovská voda

Na veřejné schůzi v Hněvkově se mluvilo o zajištění vody pro obecní dům. Již mnoho let je toto stavení bez vody. Jakákoliv akce se bez vody neobejde, o úklidu prostor ani nemluvě. Každý nosil vodu z domova. Prostě, obecní majetek byl bez vody. Postupně se situace lepší a nyní máme vrt hluboký 22m. Všechny studny v obci jsou mělké, vlastně filtrují povrchovou vodu a s kvalitou vody, to je otázka! Místní zastupitelé připravili základ pro zlepšení. Zbývá jej osadit čerpadlem a případně i provést přípojku do budovy. Jenomže se řekne přivést, ale také odvést. A to bude další etapa. Přejme si, ať se záměr podaří dotáhnout do konce.

Petr Vích

S létem se rozloučil i hastrman

Ahoj léto, ahoj prázdniny - tak zněl název akce, která se pod taktovkou skaličanských rodičů, místních dobrovolných hasičů a osadního výboru odehrála poslední srpnovou sobotu. Pro přítomné děti, kterých se tentokrát sešlo na tři desítky, bylo připraveno mnoho dovednostních soutěží od tvořivých dílen, přes trefování cílů, slalom v dospěláckých holínkách, ve kterých se některá droboť téměř celá schovala, až po možnost vyzkoušení chůze na chůdách nebo hasičské stříkání, které mělo v parném a slunečném dni opět veliký úspěch. Soutěžní disciplíny doplňovalo i řádění ve skákacím hradu či v kádi s vodou a živou dvojicí kaprů, úspěch měl i někdejší velký hit - céčka. Dítka si vysoutěžila poukázky „skalčaňáky“, které následně směnila za odměny dle vlastního výběru. Možnost zakopat si s míčem využili i dospělí, pro které byl připraven zlatý odpolední hřeb programu v podobě splnění hasičského slibu. Ten při obnově hasičské soutěžní činnosti před pěti lety vyslovil

Obsluha v rybníčku aneb splněný hasičský slib (foto Martina Benešová)

Skaličanští hasiči oslavili konec léta s hastrmanem (foto Ondřej Páv)

Milan Počta a sportovní úspěch v podobě vítězství hasičského družstva v kategorii muži na letošním okrsku mu dala možnost slib naplnit. A co vlastně slíbil?

Pokud skaličanští hasiči zvítězí, obslouží je šampaňským s jahodami v rybníčku ve fraku s bílými rukavičkami a s cylindrem na hlavě. A když už místní hasiči skáčí do rybníčku při svých triumfech v kategorii veteráni, musela se tato atrakce zopakovat i v den určený pro splnění slibu. Množství diváků i náhodných kolemjdoucích bylo tudíž svědky oslavného pokřiku a kolektivní koupele místních hasičů a členů jejich týmu, což mnozí viděli poprvé, neb návraty z hasičských soutěží bývají mnohdy zahaleny nočním příkrovem tmy. Ve vodě se následně ocitly i některé děti, které prostě neodolaly. Milan pak splnil, co slíbil a když voda rybniční, tak frak hastrmanský a když šampaňské, tak francouzské! Příjemný a slunný den byl prodchnut dobrou sousedskou atmosférou, kdo chtěl a mohl, přišel a návštěvu nám oplatili i přátelé z Drahenického Málkova, dorazili i návštěvníci z Buzic, Blatné, Škvořetic, Myštic a dokonce i z matičky stověžaté. K našemu překvapení se ve Skaličanech objevilo i zahraničí v podobě hostů z Německa a ze Španělska (v následujícím týdnu i potomci někdejších obyvatel Skaličan z americké Iowy, ale o tom až zase někdy jindy). Zábavné odpoledne plynule přešlo v povedený sousedský večer a příjemnou noc, kterou pořadatelská parta zakončila v poměrně pozdních hodinách.

Závěrečné defilé spokojených dětí (foto Václav Cheníček)

Díky patří všem, kteří se podíleli na náročné přípravě a organizaci naší akce, na následném úklidu a všem, kteří měli chuť přijít a bavit se. Mediálním partnerem akce byl SOBáček a Rádio Blatná, sponzorem pak každý, kdo organizoval a každý kdo přišel. Poděkování náleží i městu Blatná, Milanovi za splnění slibu a obzvláště pak maminkám, zejména Hance Bari a Janě Mazánkové (samosebou i dalším), které program pro děti dokonale připravily, děkujeme!

Text Václav Cheníček

JAKé akce nás čekají v nejbližší době?

7. 9. 2017	**Třídní schůzky** - 1., 6. a 7. ročník (pravidla hodnocení, nový školní řád, úprava ŠVP, adaptační pobyt)
12. 9. 2017	**Třídní schůzky** - 2. - 5., 8. - 9. ročník (pravidla hodnocení, nový školní řád, úprava ŠVP)
13. - 15. 9. 2017	Adaptační pobyt (Tábor Vrbno) - 7. ročník (p. zást. Michalová, p. uč. Srbová, Karešová, Šafaříková, p. uč. Šafr, p. Srb)
18. - 20. 9. 2017	Adaptační pobyt (Tábor Vrbno) - 6. ročník (pí zást. Michalová, pí uč. Srbová, Karešová, Vejvodová, pí as. Hovorková, p. Srb)
22. 9. 2017	Ekologická pohádka (CKVB) – 1. stupeň (zdarma)
5. 10. 2017	Začátek plaveckého výcviku žáků 4. ročníku (Plavecká škola Písek)
12. 10. 2017	Třídní schůzky – 9. ročník (beseda s pracovnicí Úřadu práce ve Strakonicích **a** výchovnou poradkyní Marií Vanduchovou)
17. 10. 2017	Burza škol Blatná – 8. a 9. ročník
24. 10. 2017	Den obnovitelných zdrojů – SPŠ Volyně (IX. A, B)
1. 12. 2017	Čertovské zastavení s vánoční tvořivou a prodejní dílnou (akce organizovaná ve spolupráci se SRPŠ)
10. – 17. 2. 2018	LVVZ (LA Belveder, žáci 7. tříd)
leden - únor 2018	Školní ples pro žáky 2. stupně (akce organizovaná SRPŠ)

JAK se přes prázdniny změnila naše škola?

Jakmile utichly ve školních stěnách hlasy našich žáků, začala je rozeznívat technika a hlasy řemeslníků, aby se vše stihlo připravit pro další školní rok. Za dva měsíce se všechno stihlo a vše je k dispozici našim žákům i pracovníkům.

A co se tady všechno změnilo?

- výměna oken na vnitřním plášti školní budovy (1. a 2. patro, chlapecká strana)
- instalace tartanového povrchu na rozběhové dráze pro doskočiště a běžecké dráze včetně lajnování drah
- výměna gajgrů (svodových patek) kolem celé budovy školy
- výměna osvětlovacích těles ve školní kuchyni
- výměna osvětlovacích těles v některých prostorách, kde stále byly starší typy
- výměna osvětlovacích těles za světla ledková v učebně fyziky

Ke změnám docházelo ještě v době školních dní. Byl srovnán povrch na části školního dvora a položen nový asfaltový koberec.

Všechny tyto úpravy jsou realizovány z finanční podpory zřizovatele - Města Blatná, za což mu velmi děkujeme.

Život jednoho stromu

Toto je heslo, které jsme ve školní družině zvolili pro letošní školní rok. Pro nás všechny je velice důležité chránit životní prostředí a podílet se na zachování rozmanitosti a pestrosti ekosystému. Každý jsme součástí přírody a všichni máme možnost zapojit se do její ochrany.

V rámci aktivit se žáci v družině seznámí s živou i neživou přírodou okolo nás a naučí se poznávat křehký systém živého světa. Budeme společně pozorovat, experimentovat a získávat znalosti o přírodních proměnách a ročních cyklech. Vytvoříme makety stromů v různém ročním období, budeme pozorovat přírodní změny při procházkách v blatenském parku a navštívíme Záchrannou stanici Makov. Čeká nás také výlet do Sladovny Písek, kde probíhá výstava Mraveniště II. Žáci čtenářského kroužku se zúčastní programu v blatenské knihovně a dramatický kroužek určitě zahraje svou novou pohádku v Domově seniorů v Blatné.

Nesmíme zapomenout ani na tradiční Čertovské zastavení a Velikonoční jarmark s tvořivými dílnami. V letních měsících družina navštíví blatenskou plovárnu, kde na žáky čeká bohatý herní program k příležitosti svátku dětí.

Vychovatelky ŠD

Školní brána se znovu otevřela

I když trochu déle, až 4. září, se znovu otevřela školní brána, aby vpustila všechny odpočaté žáky, kteří byli plni prázdninových zážitků. Začal nový rok 2017/ 2018.

Nejvíce rozechvělí byli ti nejmenší – naši prvňáčci, kteří přicházeli se svými nejbližšími. Někteří možná nemohli dospat nedočkavostí, jiným byly na vystrašených očích vidět obavy z nového prostředí. Celý první den jim byli oporou jejich rodiče. Jakmile ale zasedli poprvé do svých lavic, stali se z nich velcí školáci, kteří již během prvních vyučovacích hodin ukazují paním učitelkám velkou snahu a zájem o všechno nové. Školní život jim jistě kromě znalostí a dovedností přinese i mnohé příjemné chvíle, na které jednou budou rádi vzpomínat. Věřím, že ve spolupráci s jejich rodiči jim pomůže, aby se v budoucnu zdárně mohli postavit na vlastní nohy.

Významný rok čeká na naše deváťáky. Krátí se jim čas rozhodování a někteří stále hledají a nemohou se rozhodnout. Držím jim palce, aby správně zvolili správný směr svého dalšího vzdělávání a tím se přiblížili ke svému vysněnému povolání. Věřím, že pro to udělají maximum nejen při vlastní školní výuce, ale i při přípravě na přijímací zkoušky.

Před námi je deset měsíců školních a pracovních povinností. Přeji všem žákům, pedagogům i rodičům, abychom vždy našli společnou cestu, abychom si všichni ze školní práce odnášeli uspokojení a radost z úspěchů vlastních i těch druhých.

Jana Krapsová, ředitelka školy

Společně pomáháme všem k úspěchu

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Se začátkem nového školního roku nám poběží poslední etapa plnění dotačního programu „Výzva č. 02_16_022 - Podpora škol formou projektů zjednodušeného vykazování - šablony pro MŠ a ZŠ“, v rámci kterého jsme vloni využívali práci rozšířeného školního poradenského pracoviště (ŠPP) o školního speciálního pedagoga a školního asistenta. Obě pracovnice poskytovaly metodickou, odbornou či asistentskou pomoc nejen našim žákům, ale i pedagogům. Služeb školního asistenta využívali žáci i o prázdninách při přípravě na opravné zkoušky nebo ke komisionálnímu doplnění hodnocení při dlouhodobé nepřítomnosti při vyučování. Do prázdninového procvičování byli zařazeni i někteří další žáci, kteří mají upravené metody práce na základě doporučení ze školského poradenského pracoviště. Jistě jim tato péče pomůže při rozjezdu do nového školního roku.

I v letošním roce budou moci někteří žáci využít podporu formou procvičování a upevňování učiva v rámci odpoledního doučování prostřednictvím nepovinných předmětů „... hrou“ (např. ČJ hrou, Matematika hrou ...), které budou realizovány vyučujícími daných předmětů.

Volba povolání

Začal nový školní rok a my opět chystáme pro žáky 9. ročníku a jejich rodiče několik akcí, které jim mohou pomoci v rozhodování o dalším studiu.

Na polovinu října připravujeme pro rodiče deváťáků schůzku s pracovníkem Úřadu práce ve Strakonicích. Datum v nejbližší době upřesníme (předpokládaný termín 12. října od 15:00).

17. října se uskuteční v Komunitním centru aktivního života Blatná „Burza škol“. V rámci výuky ji navštíví žáci 8. a 9. tříd. Prezentace jednotlivých studijních i učňovských oborů je vhodná nejen pro žáky, ale i pro jejich rodiče. Velké poděkování za tuto aktivitu patří paní starostce Kateřině Malečkové a pracovníkům CKVB.

Všechny střední školy a učiliště pořádají dny otevřených dveří. Jejich

termíny je možno dohledat na webových stránkách škol. Pro žáky je velmi přínosné, když se s prostředím školy seznámí na vlastní oči, protože tím získají objektivnější informace, než jim nabízí internet či letáčky.

Návštěvu Úřadu práce ve Strakonicích plánujeme pro žáky a jejich třídní učitelky na měsíc listopad.

Mezi doplňující akce patří již tradičně exkurze do VOŠ a SPŠ Volyně. S touto školou spolupracujme mnoho let a tímto chceme vyjádřit poděkování za pozvání na „Den obnovitelných zdrojů“. Stejně dobrou spolupráci máme navázánu i se SOŠ a SOU v Blatné. I oni si zaslouží poděkování.

Přeji všem žákům během přípravy na další studium hodně úspěchů a štěstí.

Marie Vanduchová, výchovná poradkyně

ZŠ TGM Blatná po 50 letech znovu na startu

Nový školní rok začíná pro ZŠ TGM Blatná velmi slavnostně, je to přesně 50 let, kdy se otevřely brány naší školy a navíc rozjíždíme letošní školní rok pod vedením nové paní ředitelky Mgr. Zdenky Voříškové. Změn ve škole je ale v tomto roce hodně, více se o nich dočtete v jejím příspěvku:

Zahájili jsme nový školní rok. Rok 2017/2018. Pro naši školu je rok 2017 rokem oslav. Naše škola oslavila 50. narozeniny. 4. 9. 2017 to bylo na den přesně 50 let, kdy se brány školy otevřely pro první žáky. Budova školy má bohatou historii. Původně byla postavena v roce 1932 jako budova okresního úřadu, přidělené č. p. 520 nám zůstalo dodnes. Do roku 1967 budova sloužila také jako nemocnice, četnická stanice, cejchovní úřad, veřejná bezpečnost, mateřská škola, zemědělské učiliště, zvláštní škola, učňovská zemědělská škola a střední zemědělská škola. Rok oslav jsme završili 27. května Dnem otevřených dveří. Pokud někdo z Vás neměl čas nebo příležitost nás navštívit, může tak učinit teď na webové adrese https://www.youtube.com/watch?v=Bm1dureZAMs. Nahrávku, která Vás provede naší školou, pořídil pan Miroslav Šimůnek. Velice mu za to děkujeme.

A teď už k současnosti. Letní prázdninový čas utíká rychleji než všední dny plné povinností, proto doufám, že jste léto prožili podle svých představ. Prázdniny jsou výjimečný čas i pro školu. Ticho a prázdnota je jen zdánlivá. Mohlo by se zdát, že se uvnitř nic neděje, ale to jste na omylu. Letošní léto se u nás vystřídala řada řemeslníků. Modernizovali jsme rozvody vody, vymalovali jsme šatny, jídelnu, některé třídy. Ve druhém patře byly vyměněny dveře ve všech učebnách a kabinetech. Na školním dvoře vyrostla velkorysá pergola. Několik učeben bylo vybaveno novým nábytkem. Před školou máme nový chodník a místo se našlo i na několik parkovacích míst. Jak vidíte, o prázdninách jsme se nenudili. Děkuji všem, kteří se na těchto pracích podíleli.

Letošní školní rok jsme uvítali v prvních třídách 34 prvňáčků. Věřím, že si svůj první den ve škole užili a že nadšení, které jsem viděla v jejich očích, nevyprchá. Přibyla nám jedna třída, žáci jsou tedy rozděleni do 16 tříd - 10 tříd je na 1. stupni a 6 tříd na 2. stupni. V řadách pedagogů jsme přivítali dvě nové kolegyně. Výuku bude zajišťovat 24 pedagogů, školní družina bude mít 7 oddělení, v nichž bude pracovat 7 vychovatelek. Ve třídách a ve školní družině bude spolupracovat 5 asistentek pedagoga a 2 školní asistentky, které také vítám v našich řadách.

Chtěla bych popřát naší škole, aby nejméně dalších 50 let byla školou, která je plná zvídavých žáků a učitelů profesionálů, a hlavně školou, do které se každý den mohou těšit žáci i zaměstnanci. Všem žákům chci popřát, aby právě začínající školní rok byl pro ně rokem úspěchů, radosti a poznání. Učitelům a zaměstnancům přeji, aby to byl rok pohody, pracovní jistoty a optimismu. Nemohu zapomenout na naše prvňáčky. Prvňáčkům přeji, aby všechno nové, co na ně čeká, zvládli společně se svými učitelkami a rodiči s úsměvem! Žákům deváté třídy přeji, aby dokázali zmobilizovat veškeré své síly a zvládli se soustředit na učení více než jindy, aby byli úspěšní při přijímacích zkouškách na střední školy a učiliště. Věřím Vám, že vše zvládnete! Mějte šťastnou ruku při volbě svého dalšího studia. Ještě jednou VŠEM přeji úspěšný školní rok 2017/2018.

Zdenka Voříšková, ředitelka školy

Žákovský parlament ZŠ TGM v novém složení

Ani žákovskému parlamentu se nevyhnou změny. Skončilo dvouleté volební období, které uteklo jako voda a v září proběhly na naší škole nové volby. V novém složení jsme hned 18. září odjeli na prožitkový kurz, kde měli všichni nově zvolení parlamenťáci možnost seznámit se nejen mezi sebou, ale také s plánem akcí na tento školní rok. V předchozích dvou letech jsme organizovali spoustu akcí, některé se už staly tradicí jako například soutěž v pečení Od maminky chutná nejlíp, pořádání dětského dne na plovárně Blatná nebo charitativní sbírka ve prospěch psího útulku Sírius u Písku. Některé z akcí byly náročné na přípravu i organizaci, přesto jsme rádi, že jsme je uspořádali, protože díky nim došlo k pozitivním změnám nejen u nás ve škole, ale i ve městě. Jednou z takových akcí byl Maratón splněných přání.

Jsme na začátku dalšího dvouletého volebního období, a tak přeji všem parlamenťákům, aby jim práce v žákovském parlamentu přinášela radost a aby to, co společně tvoříme, mělo smysl. K tomu nám určitě pomohou všichni, se kterými jsme dosud spolupracovali a jejichž podpory si moc vážíme – děkujeme Městu Blatná, paní starostce, Domovu pro seniory, KCAŽ, Spolku rodičů i ostatním, kteří neváhají a ochotně podporují naše akce a projekty.

Ludmila Růžičková, koordinátorka ŽP

O pohár místostarosty města Blatná

V sobotu 9. 9. 2017 se konal již čtvrtý ročník noční hasičské soutěže v požárním útoku o pohár místostarosty města Blatná. Zúčastnilo se jí celkem 15 týmů (10 týmů muži, 3 týmy ženy a 2 týmy veteráni).

První místo ovládli hasiči z Hlubyně u Březnice, kteří se jako jediní dostali pod hranici 20 sekund. V kategorii ženy se na stupně vítězů postavily hasičky z SDH Březnice a v kategorii veteráni se proti sobě utkaly 2 týmy a to SDH Skaličany a SDH Hajany. Oba útoky byly povedené a pouze sekunda a půl rozhodla o vítězi, kterými se stali veteráni s SDH Skaličany.

Hasiči z Chobota, během požárního útoku, dojali všechny přítomné svým gestem, při kterém zavzpomínali a poděkovali svému kamarádovi Davidu Hanzlíkovi, který bohužel nedávno podlehl těžké nemoci.

Poprvé se noční hasičská soutěž konala za téměř úplné tmy, jednotlivé týmy měly k dispozici pouze světlo z hasičské stříkačky.

Rád bych poděkoval SDH Blatná za výbornou organizaci a všem sponzorům za poskytnuté dary: Zámecký PIVOVAR Blatná, Měšťanský pivovar Strakonice, Restaurace Beránek, Technické služby města Blatné, Hospoda Staďák Blatná, EKO – Kratochvíl, ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ Zájeda – Stejskal.

Celkové výsledky:

Muži:
1. SDH Hlubyně (19,29s)
2. SDH Bezdědovice (20,68s)
3. SDH Březnice (21,14s)
4. SDH Blatná (22,80s)
5. SDH Kocelovice (25,62s)
6. SDH Sedlice (26,98s)
7. SDH Chobot (29,61s)
8. SDH Skaličany (30,74s)
9. SDH Jehnědno (37,68s)
10. SDH Hajany (NP)

Ženy:
1. SDH Březnice (23,84s)
2. SDH Záhoří (27,46s)
3. SDH Hajany + Tchořovice (36,58s)

Veteráni:
1. SDH Skaličany (25,23s)
2. SDH Hajany (27,01s)

Pavel Ounický, místostarosta města Blatná

Úspěšná sezóna 2017 pro SKS Tricykl

Tricyklisté

Závodnická sezóna roku 2017 byla pro blatenské tricyklisty poměrně krátká, ale o to více úspěšná. Velmi nás mrzí, že naši cyklistickou přípravu a závodění provázaly samé nepříjemnosti. Tou největší bylo zrušení několika závodů Evropského poháru a mezi nimi také ty, na které jezdíme vlastně od samého počátku našeho závodění. A to už je celých 13 let. K našim nejlepším úspěchům letos patří červencové 4. místo Václava Vokůrky na EP v německém Elzachu v kategorii MT2. Tato kategorie byla obsazena i závodníky ze zámoří, a tak Vašek dostal šanci bojovat s opravdovými profesionály. Iveta Kolínská zde obsadila naopak v poměrně nízké konkurenci 1. místo v kategorii WT1.

Václav Vokůrka na startu EP v německém Elzachu

Iveta Kolínská na startu EP v německém Elzachu

Ve světovém poháru v pak bodovala Lada Ekrtová v kategorii WT2, která v sérii závodů obsadila skvělé 6. místo. Ve skvělé kondici pak Václav Vokůrka zvítězil o celá dvě kola v poměrně silné konkurenci na srpnovém republikovém kritériu v Plzni.

Václav Vokůrka zvítězil v závodě EP

Boccia

Úspěšnou sezónu má za sebou také družstvo Rosničky SKS Tricykl, které v květnu úspěšně převzalo cenu za celkové 2. místo v I. lize Jihočeské iBociii. V září začíná prvním turnajem již V. ročník, této velmi oblíbené soutěže.

Paragolf

Jak jsme se již zmínili, letošní závody EP pro handicapované cyklisty se rušily jako na běžícím pásu a tricyklistům zbyl čas porozhlédnout se po vhodném doplňkovém sportu. Na Lipně se odehrálo naše dlouho oddalované setkání s členy skvělého spolku CZDGA, kteří se snaží o zpopularizování golfu pro paracyklisty. Užili jsme si báječné golfové odpoledne pod vedením našich nejúspěšnějších golfistů a určitě to nebyly naše poslední aktivity na greenu.

Naše hendikepované sportovce dlouhodobě podporují:

Jihočeský kraj; ČEPS, a.s.; Město Blatná, Město Lovosice; Svazek obcí Blatenska, Nadace ČEZ, SAIATU FOUNDATION Bilbao

Všem velmi děkujeme, protože bez jejich významné a dlouhodobé pomoci bychom sportovní aktivity našich závodníků v žádném případě nemohli realizovat.

KONCERTNÍ SEZÓNA KRUHU PŘÁTEL HUDBY 2017/2018.

centrum kultury vzdělávání blatná

Abonentky lze zakoupit na recepci Městského muzea Blatná nebo v blatenském infocentru,
a to do 16. 10. Předplatné zahrnuje následujících 8 koncertů:

- 17. 10. ÚTERÝ | 19:00 | **ČESKÉ FILHARMONICKÉ KVARTETO** Starý palác, zámek Blatná
- 14. 11. ÚTERÝ | 19:00 | SHADOW QUARTET: JAMES BOND - NEJSLAVNĚJŠÍ HITY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA Starý palác, zámek Blatná
- 17. 12. NEDĚLE | 17:00 | HRADIŠŤAN A JIŘÍ PAVLICA Divadelní sál, Sokolovna Blatná
- 16. 1. 2018 **ÚTERÝ | 19:00 |** TANCE NÁRODŮ SVĚTA V PODÁNÍ HOUSLÍ ALEXANDRA SHONERTA Starý palác, zámek Blatná
- 20. 2. 2018 **ÚTERÝ | 19:00 | ŠTĚPÁN RAK A JAN MATĚJ RAK** Starý palác, zámek Blatná
- BŘEZEN | 22. – 25. 3. 2018| KONCERT V RÁMCI MEZINÁRODNÍ KONTRABASOVÉ SOUTĚŽE FRANTIŠKA SIMANDLOVA Starý palác, zámek Blatná
- 10. 4. 2018 **ÚTERÝ | 19:00 |** TRIA LIGNA: KLARINET, HOBOJ, FAGOT Starý palác, zámek Blatná
- 8. 5. 2018 **ÚTERÝ** JAZZ DAY

akce

5. 10. ČTVRTEK | 18:00 | CIRK LA PUTYKA | BIOGRAF
24. 10. ÚTERÝ | 19:00 | BOŽSKÁ SARAH| John Murrell | Divadlo Kalich, Praha |Sokolovna
14. 11. ÚTERÝ | 19:00 | SHADOW QUARTET: JAMES BOND - NEJSLAVNĚJŠÍ HITY STŘÍBRNÉHO PLÁTNA Starý palác, zámek Blatná
22. 11. STŘEDA | 19:00 | VELVET HAVEL | Miloš Orson Štědroň Divadlo na Zábradlí, Praha|Sokolovna

Komunitní centrum

Aktuální program pořadů v Komunitním centru sledujte na www.ckvb.cz.
Každý měsíc pro vás máme připravené cestopisné přednášky, umělecké ateliéry, jazykové kurzy, zábavné pořady a diskuse, výstavy, promítání dokumentárních filmů a mnoho dalšího!

Výstavy

Do 12. 11. | IDENTITA | Městské muzeum Blatná
ÚT – NE | 10:00 – 17:00 |
KAŽDOU PRVNÍ STŘEDU V MĚSÍCI VSTUP DO MUZEA ZDARMA
Do 31. 10. | GALERIE V ÍČKU | Výstava fotografií na téma letošního Blatenského fotofestivalu – IDentita.
pondělí – pátek: 10:00 – 12:00; 13:00 – 17:00 | sobota: 10:00 – 13:00

Adéla Kratochvílová, ZUŠ Blatná, 1.-2. tř. ZŠ, 1. místo Blatensko pohodové

Bělčicko na sklonku léta

Bělčice

„Tento způsob léta zdá se mi poněkud nešťastným…". I tento památný výrok Rudolfa Hrušínského z filmu Rozmarné léto, se dá použít na průběh letošního léta. Poměrně velká horka ztěžovala práci jak venku, tak i pod střechou. Málo vláhy způsobuje odumírání i vzrostlých stromů. Zahrádky se musely neustále zalévat, aby zelenina neuschla. Což mi vede k upozornění všem, kteří používají obecní vodu, aby se pokusili vyřešit zálivku zahrádek co nejvíce z dešťové vody a nepoužívali právě pro tento účel vodu obecní. Je třeba pitnou vodou co nejvíce šetřit (napouštění bazénů a mytí automobilů je dle mého názoru velmi nezodpovědné). Je možné získat na tyto akumulační nádrže pro zachycení dešťové vody i dotaci. Pokud by někdo měl zájem o dotaci, informaci nalezne na webu dotacedestovka.cz.

Co se týká dotací, tak Město Bělčice nežádalo sice na velkou akumulační nádrž dešťové vody, ale snažili jsme se jinde. V tuto chvíli již mohu s jistotou sdělit, že jsme získali dotaci na projekty:

- Oprava hřbitovní zdi – Bělčice (Min. zemědělství – dotace 539.056,- Kč)
- Oprava Závišínské kaple – Bělčice (Min. zemědělství – dotace 559.953,- Kč)
- Revitalizace zeleně - parky Hostišovice, Bělčice, Tisov (SFŽP – dotace 205.294,- Kč)
- Systém odděleného sběru komunálního odpadu ve městě Bělčice – 3 kontejnery (5 m³) a manipulační techniku (OPŽP – dotace 1.702.167,50 Kč)

V současné době už by se mělo schylovat k realizaci akce „Výměna oken a vchodových dveří budovy radnice v Bělčicích". Naše starobylá radnice si jistě nová okna a vchodové dveře zaslouží. Snad se okna budou celkově líbit a akce se podaří. I na tento projekt nám byla přiznána dotace 215.000,- Kč z Programu obnovy venkova Jihočeského kraje z celkových nákladů 494.046,- Kč. V průběhu prázdnin se podařilo zrealizovat i rozšíření místa aktivního odpočinku „U třech křížů" o fitness prvky v rámci projektu „Venkovní fitness v Bělčicích". Zde nám byla přiznána dotace ve výši 229.420,- Kč od Ministerstva pro místní rozvoj z celkových nákladů 327.743,- Kč. Zatím byly samé kladné odezvy, za to jsem moc rád.

Nové venkovní fitness v Bělčicích. Foto Pavel Vejšický

Ve stejném období se realizovala stavba Naučné stezky na Slepičí hoře. Celkové náklady ve výši 849.540,- Kč byly hrazeny z dotace Státního zemědělského intervenčního fondu a to ze 100%. Realizace proběhla dobře a nyní se můžeme pyšnit altánem na vyhlídce, kde je krásný pohled na celou Šumavu, nebo třeba studánkou Vojtěškou, která byla nově vyzděna z kamene a nyní je krásně přístupná. V trase se nachází několik krásných infopanelů s představením zde žijících živočichů a rostlin včetně stromů. Jistě proběhne slavnostní otevření Naučné stezky a nezbývá než doufat, aby všechny nově zabudované infopanely, lavičky, stoly a přístřešky vydržely co nejdéle v dobré stavu a zbytečně nedocházelo k poničení či znehodnocení tohoto mobiliáře.

Studánka Vojtěška. Foto Pavel Vejšický

Máme za sebou prázdniny, a jak to bývá, na podzim je nejvíc práce (musí se stihnout vše, co se do teď nestihlo). Snad se nám podaří stihnout „vše" do zimy. A budeme věřit, že ta ještě chvíli počká.

Pavel Vejšický, starosta města

Informace pro občany Bělčic a spádových obcí!

Termín sběru velkoobjemového a nebezpečného odpadu je stanoven pro Bělčice na 7. 10. a 8. 10., kdy budou jako obvykle přistaveny kontejnery. Pro okolní obce 7. 10. dle harmonogramu, který bude v každé obci vyvěšen. Informace bude vyvěšena také na www.belcice.cz, vývěsce a vyhlášena rozhlasem.

Termín rozsvícení vánočního stromu na náměstí v Bělčicích je předběžně stanoven na 25. 11. 2017 v 18^{00} hodin, ale ten bude ještě potvrzen.

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštik

Narodili se:

Emílie Scheinherrová , Bezdědovice 93

Rodičům blahopřejeme! Vítání občánků se uskuteční na MěÚ v Bělčicích 21. 10. 2017 od 10:30 hodin.

Pozvánky budou rodičům rozeslány.

Naši jubilanti…

V měsíci září oslavili Jan Ráž, Bezdědovice (75 let), Václav Koubek, Bezdědovice (80 let). Zastupitelstvo obce přeje všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Za obec Jiří Bláha, starosta obce

Opustili nás…

Červenec 2017, Eduard Chromický, nar. 1955, Bezdědovice, Dobšice.
Čest jeho památce!

Na jaké akce se můžete těšit?

6. 10. Tradiční posvícenská zábava, hraje skupina Scéna pana Jůzka v obecním hostinci v Bezdědovicích
8. 10. Posvícení
Na všechny akce Vás srdečně zveme!
Aktuality a informace je možné sledovat na adrese www.bezdedovice.cz

Hledání ztraceného pokladu v Bezdědovicích

Prázdniny jsou pro většinu lidí ve znamení zábavy a dobrodružství, ani my jsme nechtěli zůstat pozadu. Za finanční podpory obce a SDH Bezdědovice jsme v sobotu 5. 8. 2017 uspořádali pro malé i velké trampy akci s názvem Stanování u potoka aneb hledání ztraceného pokladu.

Akce se konala u potoka pod kapličkou a odstartovala v odpoledních hodinách. Nejdříve jsme postavili stany. Ve stanovém městečku vyrostlo dvacet krásných stanů. Když se všichni zabydleli, vydali jsme se na hledání pokladu. Dobrodružství začalo šipkovanou, děti plnily úkoly a ty nás všechny zavedli až pod bezdědovickou skálu, kde děti našly ztracený poklad, který ukrýval kupu sladkostí.

Po návratu do „kempu" jsme se posilnili dobrotami, které napekly maminky. Pak na děti čekalo další kolo her. I přes tropické počasí nám bylo fajn, protože v našem stanovém městečku nechyběla možnost vykoupat se v připravených rybářských kádích a malých dětských bazéncích, což byla velká legrace. Když zapadlo sluníčko, opekli jsme jako správní trampové buřty. Děkujeme Jirkovi Vonáškovi, který nám posezení u táboráku zpříjemnil hrou na harmoniku. Než se děti začaly chystat na spaní, otestovaly svou nebojácnost na noční stezce odvahy.

Pak už se děti vydaly spát a rodiče využili volné chvilky k tomu, aby zážitky z celého dne probrali. Když ráno začali trampové vstávat, nachystali jsme pro všechny snídani a pak jsme začali uklízet a balit. Děti si zpříjemňovaly čas jízdou na loďce po potoku. Okolo oběda jsme se rozloučili. Letošního stanování se zúčastnilo asi 90 lidí. Myslím, že se akce vydařila a všichni trempové byli spokojení.

Iveta Podlešáková

Dobrý den, vážení a milí čtenáři SOBáčku

Můj dnešní příspěvek do našich novin bude o lhostejnosti některých lidí. V nedávné době jsem byl osloven lesním hospodářem, který se stará o lesní pozemky v okolí našich malebných vesniček Bezdědovice, Dobšice a Paštiky, že se opět rozmohlo vyvážení stavební suti do lesa. A jestli bych s tím mohl něco udělat. Pokud nikoho nechytím za ruku, těžko něco zmohu. Slíbil jsem však, že oslovím širší veřejnost prostřednictvím tisku.

Zbavování se tímto způsobem toho, co doma nechci, je přinejmenším zakořeněno v jednoduchosti myšlení některých jedinců. Nejhorší na tom všem je, že vina se automaticky svalí na občany nejbližších vesnic. Nechci nikomu sahat do svědomí, ale pokud tohle provádí občan z Bezdědovic, Dobšic nebo Paštik, měl by se stydět, protože svým počínáním vrhá stín i na své spoluobčany. Měl by mít v sobě tolik hrdinství a odvahy, že pokud dokázal nepořádek navézt do lesa, měl by ho také dokázat uklidit. Pokud si tímto způsobem ulevuje někdo z okolních vesnic, je to také k zamyšlení.

V dnešní době, kdy se snažíme přírodu okolo sebe všemožně chránit je toto počínání přinejmenším barbarské velmi smutné.

Bezdědovice se vůbec v poslední době staly terčem nájezdníků s odpadem.

Na jednu stranu jsem rád, že se nepořádek nepovaluje okolo silnic nebo v roklinách, jak tomu na mnoha místech bylo dříve, ale na druhou stranu musí obec vynakládat nemalé částky za svoz a na likvidaci těchto odpadů.

Někteří jedinci se bojí jezdit s odpadem ve dne, tak jezdí v noci. První či druhá hodina ranní není u nich žádný problém. Alespoň, že poctivě třídí.

Kontejner na hřbitovní odpad v Paštikách se stává neřízeným skladištěm všeho možného. V kontejneru s nápisem Pouze tráva je v jednom kuse naházeno něco jiného nebo větve. PROČ???

Vždyť má každý někde trvalé bydliště a tam je ze zákona povinen platit za likvidaci odpadů. Co tím ušetří, když vozí „bordel“ do Paštik, Bezdědovic nebo do lesa???

Jsou tací, kteří zaplní kontejner v Paštikách elektro odpadem. Proč? Domovním odpadem. Proč? Nebo papírem, plasty a přitom tři metry od kontejneru je umístěn kontejner přímo na sběr papíru i plastů. Ještě ve své jednoduchosti nechají na krabicích své jméno a adresu včetně jména doručovací firmy. Proč?

Byl bych rád, aby se ti, kterých se tento článek týká, nad sebou zamysleli a v budoucnu se chovali ke svému okolí s pokorou.

Jiří Bláha
Starosta obce Bezdědovice

Naši jubilanti

Březí

V červenci, srpnu, září a říjnu oslaví či oslavili svá významná životní jubilea tito naši občané:

Václav Klouček	69 let
Jaroslava Machovcová	80 let
Zdeněk Válal	79 let
Václav Pinta	71 let
Dagmar Kloučková	64 let
Josef Polák	64 let
Hedvika Kubešová	72 let
Karel Šperl	71 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho elánu, spokojenosti a pohody.

Hajany

Hasičské stanování

Letošní letní prázdniny jsme uspořádali pro své malé členy „Hasičské dvoudenní indiánské stanování“, které se konalo ve dnech 6. - 8. srpna v Hajanech. Začali jsme neděli v odpoledních hodinách. Nejprve jsme postavili stany a ubytovali jsme se. Dále proběhla výroba vlajky a čelenek s indiánským písmem. Užili jsme si spoustu zábavy, zahráli fotbálek na našem novém hřišti, vyrobili krásné lapače snů, opékali špekáčky a brambory, zpívali u táboráku, trénovali střelbu ze vzduchovky, hráli společenské a míčové hry. Ráno děti čekala rozcvička a výborná snídaně s ještě lepším medovým čajem od paní Jany Chudadové. Počasí nám přálo, a tak jsme si mohli stanování krásně užít. V úterý jsme vše sklidili, zbourali naše dočasné příbytky a rozešli se do svých domovů.

Poděkování patří dětem za účast a všem, kteří se na akci podíleli (Hance, Kačce, Honzovi a Karlovi).

Za kolektiv MH Hajany Edita Zíková

Hajanská hospoda Vás srdečně zve

dne 21. 10. 2017 na

HAJANSKOU POSVÍCENSKOU ZÁBAVU

Hudba – Uzené – Alko i nealko – Zábava až do rána

Srdečně zveme příznivce posvícení a tvůrčích činností

k účasti v soutěži

O nejkrásnější hnětynku

Soutěží se ve dvou kategoriích: I. Děti
II. Dospělí

Soutěž proběhne v pátek 21. 10. 2017 *od 16,00 - 19,00 hod.* v klubovně OÚ Hajany. Své výtvory odevzdávejte paní Janě Marassové v místní hospodě. Nejlepší tři vybere odborná porota a vyhodnocení proběhne téhož dne *ve 20,30 hod. v Hajanské hospodě!*

Milí, zlatí

My, hajanské čarodějnice,

Vás srdečně zveme na

Halloweenský pochod

Srz 27. 10. v 17,00 hod. před hospodou

Lampionový průvod strašidel. Opékání vuřtů.

Hajanská hospoda Vás srdečně zve na

Posvícenskou husu

Dne 11. 11. 2017 ve 20,00 hod.

Rezervace pečínky do 6. 11. 2017

Telefon: 606 524 522

Předvánoční jarmark s ukázkami řemesel

v sobotu 18. 11. 2017 od 15,00 hod.
na sále OÚ Hajany

Beseda s Emilem Kintzlem

Ztracená Šumava

18. 11. 2017 od 18,00 hod.

Milí spoluobčané, vážení hosté,

srdečně Vás zveme na tradiční

Rozsvěcování vánočního stromu,

které se uskuteční v neděli 3. 12. 2017 od 17,00 hod.

před obecním úřadem.

Milé děti hajanské i přespolní,

blíží se svátek svatého Mikuláše

a on by ho rád oslavil s Vámi, kteří se nebojíte projít peklem.

Zveme Vás i Vaše rodiče na oslavu

dne 8. 12. 2017

od 17,30 hod. v Pekle v Hajanech!

Čerti Hajaňáci

Z Hornosína o prázdninách

Prázdniny jsou především pro odpočinek a lenošení a zábavu.

Ale hned na jejich počátku, 6. července, se konala v Závišíně hasičská soutěž, které se naši dobrovolníci zúčastnili a vybojovali se starou technikou pěkné třetí místo.

Na samotný závěr prázdnin proběhlo 2. září rozloučení s létem aneb nejen Dětský den, protože sice děti soutěžily o poklad, ale se stejnou vervou se zapojili do disciplin i dospěláci. Akce skončila pozdě

odpoledne s opečením posledního buřtíka a dopitím (nejen) červené limonády.

Téhož dne večer se konala v Hajanech noční soutěž v požárním sportu a odtud naši hasiči přivezli bronzovou medaili.

Text a foto: VM

Nejběžnější kůrovec, lýkožrout smrkový
se rozmnožil v našich lesích

Českou republiku zasáhla rozsáhlá kůrovcová kalamita. Jejím hlavním strůjcem je malý nenápadný brouček o velikosti 4 – 5 mm jménem lýkožrout smrkový. Tomuto brouku se dobře daří hlavně ve smrkových porostech, kde si založí v kůře stromu rodinku a i se svými potomky se živí lýkem, jehličím nebo kůrou stromů.

Jedinou účinnou obranou proti tomuto brouku je kontrola lesa, napadené části bez prodlení vykácet a včas vytěžené dřevo odvážet. Problém při těžbě zasaženého dřeva nastává u drobných soukromých majitelů, kteří ne vždy dostatečně brzy napadené stromy objeví a často se nepostarají o jejich likvidaci. Brouk se tak může snadno přesidlovat z těchto malých soukromých lokalit do větších lesů a dělat tak škody i na našich lesích obecních.

V majetku obce je větší množství napadených stromů ve střední věkové skupině, která ještě nedosahuje mýtného věku, přesto se, bohužel, musejí vykácet. V důsledku tohoto kácení bude v následujícím roce nutné sazenicemi osadit větší množství lesních holin, než byl původní plán zalesňování. Holiny se již nebudou vysazovat pouze smrkovým porostem. Smrk byl v našich podmínkách nepůvodním druhem, vysazeným na nevhodných stanovištích. Zalesňovat se proto bude převážně listnáči. Vhodným doplňkem listnatých stromů zde bude douglaska a jedle.

Silnice v obci

Pozemek pod silnicí od domu čp. 14 ke spojnici domů čp. 4 s čp. 24, který byl dosud v majetku obce, bude zaměřen a převeden na kraj. Důvodem tohoto převodu je péče o silnici v obci, kterou bude nadále vykonávat Správa a údržba silnic Jihočeského kraje.

Pozemkové úpravy

Dne 9. 11. 2011 podalo minulé zastupitelstvo obce žádost na Státní pozemkový úřad Strakonice na zahájení pozemkových úprav v katastrálním území obce Chlum u Blatné. Pozemkový úřad vypsal výběrové řízení na zpracovatele. Vybráno bylo Geodetické sdružení s.r.o., Příbram, které vedl ing. Vladimír Lux. Toto Geodetické sdružení vypracovalo projekt, který bylo nuceno následně několikrát přepracovat vzhledem k připomínkám některých velkých vlastníků pozemků. Připomínky občanů řešila zvolená rada tvořená z majitelů pozemků.

Zástupcům obce se podařilo do pozemkových úprav včlenit vybudování druhého obecního rybníčku v prostoru pod současným rybníkem. Rybníček bude využíván k přezimování ryb po výlovu velkého rybníku. Další pozitivní funkcí rybníčku je zadržení vody v krajině včetně podpory podzemních vod.

Díky pozemkovým úpravám také dojde k opravě a budování cest v katastru obce.

V současnosti Státní pozemkový úřad Strakonice rozesílá poslední výzvy občanům, kteří dosud nepodepsali navrhované úpravy. Po podepsání se sejdou k závěrečnému jednání vlastníci pozemků a tímto aktem budou ukončeny pozemkové úpravy obce Chlum.

Miluše Kordulová

Prázdninové stanování mladých chlumských hasičů

Ve dnech 22. až 25. července jsme pro naše mladé hasiče uspořádali letní stanování u rybníka Velká Kuš ve Vrbně. V sobotu dopoledne se děti sešly před chlumskou hasičárnou, odkud se novým hasičským autem vydaly směr Vrbno.

Po příjezdu a vyložení všech věcí nastal první bojový úkol – postavit si dočasné příbytky. Když byli všichni „ubytovaní“, vydali se do okolních lesů pro dřevo na večerní táborák. Odpoledne pak dorazili rodiče, kteří si společně s námi opekli buřty a pak pomohli s organizací první bojové hry pro děti. Všichni bojovku zvládli se ctí a šli plni dojmů spát.

Další dny byl pro děti připraven pestrý program. V neděli se vydaly na pěší výlet ke kadovskému viklanu. Výšlap byl spojený se zastávkou na zmrzlinu a kukuřici, odpoledne bylo na programu koupání ve Velké Kuši. Pondělek se pak nesl v akčním duchu, na programu byla střelba ze vzduchovky, šipkové pistole a „flusačky“.

Děti si pak samy vyzkoušely řezání dříví pilou, sekání sekyrkou a mačetou s cíle připravit dostatek dřeva na večerní táborák. Největším zážitkem byl pro děti program, který si pro ně na odpoledne připravili chlumští „čundráci“ pan Jan Grešák, Miroslav Habada, Václav Koblih a Milan Hanzlík. Hledání ztraceného pokladu pomocí detektoru kovů, vaření v kotlíku na ohni, výroba lodiček z kůry stromů, poznávání rostlin a zvuků ptáků, střelba z praku a mnoho dalšího. Celý den pak završila druhá bojová hra, kterou opět všichni zvládli statečně a bez problémů. Během úterního dopoledne se děti vydaly na obchůzku hráze Velké Kuše a k vrbenskému mlýnu. Po obědě pak začali postupně balit své stany a věci. Celý program završila skupinová hra na hledání vetřelců, která měla u dětí velký úspěch.

Všichni účastníci byli ze stanování nadšení a přáli by si jet příští rok znovu, ale na víc dní, protože jim čtyři dny utekly neskutečně rychle. Tímto bychom také chtěli poděkovat všem zúčastněným a všem, kteří nám během celého pobytu pomáhali.

SDH Chlum

Dokončování dětské klubovny

V prostorách bývalého smíšeného zboží v Chlumu se postupně rýsuje nová klubovna pro dětské hasiče. Na její zařízení byla získána

dotace v rámci dotačního programu Jihočeského kraje „Podpora práce s dětmi a mládeží“ ve výši 90 000,- Kč. Na vlastní podíl pak dětským hasičům přispěla obec Chlum, za což bychom jí chtěli touto cestou poděkovat.

Jihočeský kraj

Během posledních tří měsíců se v zařizování opravdu pokročilo – 16. června se zde opět sešli naši nejmenší hasiči, aby dokončili výzdobu zdí, a pak už nastoupili starší členové SDH Chlum, kteří zajistili nejprve položení koberce v nových prostorách. Následovalo pořízení nových stolů, botníků, věšákových stěn, skříní a dalšího nábytku. Dále byl pro děti pořízen dataprojektor s plátnem a v plánu je ještě pořízení krbových kamen, aby se zde děti mohly scházet i v zimním období.

Za uskutečnění tohoto projektu jsme velice vděční, protože naši nejmenší budou mít konečně prostory, kde se budou moci pravidelně scházet a budou zde mít své zázemí.

SDH Chlum

Pravda o hajanské hasičské soutěži

Touto cestou bychom chtěli uvést na pravou míru události, které se odehráli před konáním dětského odpoledne pro děti v Hajanech. Ze strany SDH Hajany jsme na konci měsíce května byli několikrát výslovně (resp. telefonicky) pozváni na odpolední soutěž v požárním útoku pro dětské hasiče. Toto pozvání jsme přijali a přislíbili svou účast se všemi družstvy. Nicméně tři týdny před konáním samotné akce nám opět ze strany SDH Hajany bylo telefonicky sděleno, ať na tuto dětskou soutěž nejezdíme, že nebudeme vítáni. Proto jsme se rozhodli, že když nejsou vítány naše děti, nezúčastníme se ani noční hasičské soutěže pro dospělé. Poté co se členové našeho SDH o celou situaci začali zajímat a zjišťovat, z jakého důvodu nám bylo v podstatě zakázáno na soutěž přijet, jsme se dozvěděli, že je to údajně proto, že jsme pořádali dětskou hasičskou soutěž a hajanský kolektiv nepozvali. K takovému jednání z naší strany opravdu nedošlo a žádnou soutěž pro děti jsme letos nepořádali. Po těchto akcích jsme se dozvěděli, že hajanští hasiči neúčast dětského kolektivu SDH Chlum odůvodnili tím, že jeden z vedoucích mládeže odmítl na jejich soutěž s dětmi přijet. Aby bylo vše uvedeno na pravou míru a zabránilo se dalším spekulacím a pomluvám vedoucích, chtěli bychom touto formou sdělit, že naše neúčast byla dána pouze a jedině tím, že nám ze strany SDH Hajany bylo výslovně řečeno, ať se nezúčastňujeme!

Starosta SDH Chlum

Poděkování

V úterý 22. srpna 2017 nás navždy opustil David Hanzlík. Byla to zpráva nečekaná, velmi smutná a pro všechny bolestná. Bolí to a ještě dlouho bolet bude, celou rodinu a všechny jeho přátele.

Chceme touto cestou podekovat všem, kteří nás v těžkých chvílích podrželi a pomohli nám s řešením nastalé situace. Děkujeme především Obci Chlum, SDH Chlum, SDH Bezdědovice, SDH Chobot, Mysliveckému sdružení Blatná, firmě Němec ze Sedlice a vůbec všem, kdo se s Davidem přišli naposledy rozloučit v pondělí 28. srpna 2017.

Zvláštní poděkování pak chceme vyslovit SDH Chobot, jehož členové na Davida nezapomněli ani při noční hasičské soutěži v Blatné a závod „běželi pro něj“.

Markéta Koblihová s dcerou Adélkou a rodina Hanzlíkova

Pronájem obecní hospody v Chlumu

Obec Chlum k datu 1. 10. 2017
pronajme prostory obecní hospody.
Po vzájemné dohodě
možnost pronájmu sálu
v kulturním domě.

Kontakt pro zájemce: tel. 725 035 423

Naši jubilanti září – prosinec

6. 9. Němec Jaroslav
8. 10. Kubátová Anna
21. 10. Balík František
6. 11. Kadlec Josef
24. 11. Jančarová Alžběta
22. 12. Koníčková Božena

Všem jmenovaným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme hodně zdravíčka a štěstíčka.

Opustili nás ...

červenec pan Václav Vaněk z Újezda u Skaličan. Čest jeho památce.

Informace z Chobota

Obecní úřad zakoupil a tím dovybavil dětské hřiště třemi houpačkami v hodnotě 13 tisíc Kč.

26. srpna 2017 se konal turnaj v nohejbale, zúčastnilo se 7 družstev, počasí nám přálo a večer se při kytarách velmi vydařil.

2. září 2017 byl naplánován společně s obcemi Uzenice, Myštice zájezd na Šumavu pro děti i dospělé. Ale počasí nám zkazilo výlet, snad to vyjde příště.

Stalo se po uzávěrce:

Na 25. září 2017 byl naplánovaný zájezd spolu s obcemi Uzenice, Uzeničky a Myštice do pivovaru Bernard do Humpolce. O tom, co se vše jsme zažili, přineseme zprávy příště.

A co plánujeme:

28. října 2017 – tradiční posvícení s hudbou a chozením po hnětýnkách
25. listopadu 2017 – odpoledne setkání důchodců a večer společně se všemi občany rozsvícení vánočního stromečku

Všem, kteří se na akcích podíleli nebo budou podílet, bych chtěla poděkovat. Doufám, že se nám všechny naplánované akce vydaří.

Kubátová Anna

Pohled na Chobot přes rybník Labuť, foto Petr Jícha

Kadov

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Znalost není to samé, co moudrost. Znalost je vědět jak a moudrost je udělat to.“

Dan Millman

O čem víme, že se chystá?

- **Sobota 7. 10.** Svozy VONO a elektrošrot, humanitární sbírka
- **Sobota 14. 10.** Podzimní tancovačka ve Lnářském Málkově
- Některou **říjnovou sobotu** výlov ve Vrbně

Všechno, co se u nás děje, můžete sledovat na našich www stránkách www.kadov.net

Varhanní koncert v Kadově

V sobotu 22. 7. 2017 proběhl v pořadí již 10. koncert varhanní a duchovní hudby v kostele sv. Václava v Kadově, který je pořádán ve prospěch záchrany vzácných varhan z roku 1767, jejichž autorem a stavitelem byl pan Vojtěch Schreyer. Tyto varhany byly v opravdu žalostném stavu a díky veřejné sbírce, vyhlášené Obcí Kadov, díky návštěvníkům koncertů, anonymním dárcům a přispěvatelům, všem dosavadním účinkujícím, kteří vždy vystupovali bez nároku na honorář, spolupořadatelům a panu Mgr. Rudolfu Valentovi, jehož skvělé ruce nástroj opravují, se nám varhany podařilo skutečně zachránit. Jejich úžasný plný zvuk vyloudil nejednu slzičku v očích posluchačů.

V dalších opravách chceme i nadále pokračovat, proto pokračuje veřejná sbírka České spořitelny a na číslo účtu 578065329/0800 je možné zaslat libovolnou finanční částku. Na letošním koncertě již tradičně vystoupily studentky jihokorejské konzervatoře Seouloratorio a Pražské konzervatoře. Na varhany zahrál český hudebník, kampanolog, organolog, hudební skladatel, režisér a redaktor pan Radek Rejšek, který svým průběžným komentářem spolu s Mgr. Alešem Kaňkou, zástupcem ředitele Pražské konzervatoře a významným spolupořadatelem našich koncertů, posluchače obeznámil s historií vzácného nástroje. Tentokrát na účtu veřejné sbírky přibyla částka 10 590,- Kč. Děkujeme všem (o:

vt

Kocelovice

Léto v Kocelovicích

V sobotu 29. července se u nás konal 21. ročník fotbalového turnaje „O pohár starosty obce“. Z očekávaných sedmi týmů se nakonec turnaje zúčastnilo pouze pět mužstev. Ale o to víc si všichni zúčastnění zasportovali. Hrálo se systémem každý s každým a to na dvě kola. Po sečtení bodů pak výsledné pořadí vypadalo takto: na pátém místě skončil Rozmetač, nepopulární bramborovou medaili bral tým Kopretinky, na třetím místě skončil domácí tým Kocelovice A, stříbrná pozice patřila fotbalistům ze Lnář a vítězem turnaje se stal druhý domácí tým Kocelovice B. Pro všechny týmy byly připraveny věcné ceny, pro tři nejlepší pak pohár a pro vítěze ještě pohár putovní. Nejlepším střelcem turnaje se stal Ondřej Míka z týmu Kocelovice B. Po celý den bylo pro všechny připraveno občerstvení a i díky příjemnému letnímu počasí se turnaj vyvedl.

Druhou zářijovou sobotu, jsme se opět po roce zúčastnili nočních hasičských závodů v Blatné, které pořádal náš člen a blatenský místostarosta Pavel Ounický. Vše bylo opět skvěle připraveno. Bohužel, našemu týmu chyběli někteří členové, a tak jsme si museli závodníky vypůjčit z jiných týmů. Útok nebyl úplně zdařilý, ale i se všemi chybami jsme nakonec obsadili 5. místo z celkových deseti mužstev. Ale jak praví známé heslo: „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“. Budeme se těšit na příští ročník, protože umělá tráva je asi zatím nejlepší povrch, na kterém jsme jako hasiči závodili.

Martin Lukáš

Počasí o letních prázdninách 2017

Skončilo alespoň meteorologické léto, 1. září začíná meteorologický podzim, ale určitě se ještě můžeme těšit na léto „babí“. Ale vraťme se zpátky k uplynulému červenci a srpnu 2017.

Červenec 2017 byl teplotně nadnormální – normál je 17.6°C, naměřeno bylo 18.8°C. Nejtepleji bylo 30. s nejvyšší teplotou 31.4°C, nejchladněji 14. s nejnižší teplotou 8.8°C, v 5cm nad zemí pak jenom 5.0°C. V červenci byly 3 tropické a 15 letních dnů. Srážkově byl červenec výrazně podnormální, napršelo pouze 50 mm, normál je 80.9 mm. Nejvíce pršelo 15. července, kdy spadlo 8.4 mm srážek. Naproti tomu výpar byl 114.5 mm. Sluneční svit v červenci byl ale slabě podnormální, slunce svítilo 224.6 hodin, normál je 236.8 hodin. Ani jeden den nebyl bez slunečního svitu. Nejdéle slunce svítilo 19. a to 12.0 hodin. V červenci bylo 7 dnů se silným větrem, 8 dnů s bouřkou, 2 dny s ranní mlhou a 8 dnů zatažených.

Srpen 2017 byl teplotně též nadnormální – normál je 17.1°C, naměřeno bylo 19.3°C a srpen se tak stal nejteplejším měsícem roku. Nejtepleji bylo 1. srpna, teplota stoupla na 35.5°C. Nejchladněji pak bylo 23., teplota klesla na 6.9°C a ve výšce 5cm nad zemí jenom na 1.9°C. V srpnu bylo 5 tropických a 18 letních dnů. Tropická noc nebyla. Srážkově byl srpen také podnormální, napršelo 60.6 mm, normál je 79.3mm. Srážky byly velmi nerovnoměrné, většina spadla ve dvou třech dnech, jinak bylo sucho. Nejvíce pršelo 11., spadlo 21.5 mm vody. Výpar za srpen byl 113.8 mm. Srážkový deficit je značný. Sluneční svit v srpnu byl nadnormální, slunce svítilo 255 hodin, normál je 228 hodin. I v srpnu svítilo slunce každý den, nejvíce 1. 8. a to 13.2 hodiny. V srpnu byly 4 dny se silným větrem, 9 dnů s bouřkou, 2 dny s ranní mlhou, 3 dny byly zcela jasné a 9 dnů zatažených.

Souhrnně lze říci, že prázdniny byly pro děti vydařené, počasí umožňovalo řadu aktivit v přírodě, nespokojení jsou houbaři (neroste téměř nic), zemědělci a vodohospodáři, protože sucho je kritické. Důležité ale také je, že se nevyskytly žádné přírodní pohromy.

Vladimír Kovář, 1. září 2017
meteorologická stanice Kocelovice

Lažánky

Oprava trampolíny

Na dětském hřišti pro bezpečnost byla opravena trampolína. Opravy se ujali Martin Burda, Josef Křivanec a Milan Prášil, pomáhaly Jana Kovářová a Jarmila Halaburdová, všem patří poděkování. Děti mohou znovu vesele skákat a užívat si volna aktivně.

Marie Kovářová

Setkání generací

26. 8. 2017 se v místním klubu setkali senioři (rok narození 1940 – 1955) s dětmi. Sešlo se sice „jen“ dvanáct lidí, ale bylo co vyprávět a hlavně zavzpomínat na mladá léta škoda: Ti, co nedorazili, snad někdy příště přijdou „pobejt“.

V měsíci srpnu se v naší obci oslavilo pár kulatých narozenin pan Jan Hála (80 let), Lenka Kropáčková (60 let), Milan Polan (60 let) a Petr Matoušek (40 let). Do dalších let přejeme hodně zdraví a životního elánu do dalších let.

Marie Kovářová

Hasiči dovezli stříbro

V sobotu 2. září 2017 se konalo večerní požární cvičení v Hajanech, naši muži se též zúčastnili. A i když počasí nepřálo, vyšplhali se na krásné druhé místo. Třikrát hurá – hurá – hurá. Jste SUPER.

Marie Kovářová

Mateřská škola Lnáře
Prázdniny končí … školička nás volá

Všechno, co je krásné, rychle utíká. A tak je to i s letními prázdninami. Byly plné sluníčka, koupání i výletů. Určitě si je všechny děti náležitě užily. Zažily v nich mnoho legrace, radosti a z celého léta mají spousty zážitků, na které budou vzpomínat.

Naše školička přivítá v tomto školním roce 28 dětí. Mnohé z nich to u nás již znají, ale pro 9 nově zapsaných to bude první vstup do naší mateřské školy. Připravili jsme pro ně útulné prostředí plné krásných hraček. Třídy jsme vymalovali a pěkně vyzdobili. Přejeme tedy všem dětem, aby se jim v naší školce líbilo, byly spokojené a chodily k nám rády.

Zahájení školního roku proběhlo 4. září 2017 za účasti rodičů nově příchozích dětí. Přivítala je vedoucí učitelka Alena Mašková a starostka obce Stanislava Mašková. Obě všem dětem popřály úspěšný školní rok.

Také pro naše předškoláky to bylo poprvé, co usedli do lavic 1. třídy v Základní škole ve Lnářích. S nimi od nás do základní školy odešla i školní asistentka Veronika Straková, DiS., která u nás pracovala v minulém školním roce s dětmi ze socio-kulturně znevýhodněného prostředí. Přejeme jí hodně úspěchů při práci s dětmi v základní škole. A našim prvňáčkům ať se ve škole líbí, ať najdou hodně nových kamarádů a dostávají samé jedničky. Zkrátka, ať všichni vykročíme do nového školního roku tou správnou nohou a všem se nám daří.

Za MŠ Lnáře: Alena Mašková

Zahájení nového školního roku ZŠ Lnáře

Jak už to každý rok bývá, i letos jsme se 4. září sešli před budovou základní školy. Ano, čtete dobře, i já jsem se stala členem málotřídky ve Lnářích. Z nedaleké školky jsem se přesunula do školy, kde budu pracovat jako asistentka pedagoga a školní asistentka.

Kája Citerbart

Matyáš Voříšek

Vítejte ve škole

Prvňáčci malují

V 8,20 hod. si vzala slovo paní ředitelka Mgr. Jitka Venclová, která přivítala školáky po dvouměsíčních prázdninách. Nezapomněla všem přítomným představit nové prvňáčky: Lucinku Houdkovou, Gábinku Benešovou, Davídka Šímu, Matyáška Voříška, Káju Citerbarta a také slečnu Terezu Skuhravou, která bude ve škole pracovat na částečný úvazek jako učitelka, vychovatelka a asistentka pedagoga. Nechybělo ani několik slov paní starostky Stanislavy Maškové. Na zahájení se přišla podívat i vedoucí učitelka místní mateřské školy paní Alena Mašková, která se poté odebrala do školky, kde probíhalo také zahájení nového školního roku a přivítání maličkých školkáčků.

Celkem bude v letošním školním roce základní školu navštěvovat 43 školáků. Po zahájení se každý připojil ke své třídní učitelce a utíkal zabrat si nejlepší místo ve třídě.

Pevně věřím, že školní rok všichni ve zdraví zvládneme, všem učitelům přeji pevné nervy a dětem hodné, trpělivé kantory, kteří budou rozdávat pouze samé jedničky.

Veronika Straková

Trocha historie nikoho nezabije dnes o vojenských manévrech v roce 1937

(doslovná citace ze zahorčické kroniky)

„Při manévrech r. 1937 byly v obci Záhorčice ubytovány jednotky pluku útočné … (nečitelné) … 1.září – podepsán m.j. major SSSR Bělov
Při závěrečných cvičeních v r. 1937 ze dne 2. na 3. září 1937 přenocovala v Záhorčicích 1. eskadrona dragounského pluku 1 „Jana Jiskry z Brandýsa“ v Mostě. Poměr obyvatelstva v jmenované obci k mužstvu této složky byl velmi srdečný a přátelský a příslušníci eskadrony jen neradi loučili se dne 3. září 1937 s touto obcí, kterou podle rozkazu byli nuceni v ranních hodinách opustiti za služební povinností. – Velitel 1. eskadrony škpt. Jezd. František Voves

Defilé útočné vozby

Na rozlehlých polích u obce Thorovice za bažantnicí na jižní stranu konala se dne 4. září skvělá vojenská přehlídka kterou byly ukončeny manévry v r 1937 v jižních Čechách. Na poli byly postaveny dvě tribuny a vojenské zátiší po jejichž stranách se tísnily davy lidí zdalekého okolí. Pěchota pochodovala s prapory ve srazu to je v sedmadvacetistupech. Mohutný řad výborně vyrovnaných strhoval obecenstvo k hlučným projevům. Na to následovala jezdecká brigáda. Vpředu jela jízdní kapela trubačů kteří velmi pěkně troubili píseň : Pojďte se podívati jak vojáci pochodujou pojďte se podívati jak vojáci jdou. Jsou to čtyři roty a to od pěchoty, pojďte se podívat jak vojáci jdou. Já mám nejradši dragouny ... (nečitelné) … koně a šavli po straně já mám nejradši dragouny.
Ve stejné době objevily se ve vzduchu dvě skupiny létadel celkem 68 letounů. Mohutným dojmem působilo defilé útočné vozby (tanky). Vojenské správa ji vtak velkém počtu ještě obecenstvu neukázala. Jelo několik set těchto pohyblivých pevností vždy po třech v řadě. Na silnici od Blatné ke Thořovicům konaly slavnostní pochod motorisované jednotky a pluk ciklistů. Trval přes hodinu. Celkem se přehlídky zúčastnilo asi 30.000 mužů.
Manévry se měly odbývat ještě asi dva dni a fronta byla asi Kotouň, nesviň, hůrka, mešnice, samota Lnářská, Chlum, Blatná a tak dále. Útočna armáda červená postupovala protože byla silnější, modrá armáda slabší ustupovala od Komšína až k Zahorčicům. Konec manévrů měl býti až na lince Kasejovice Dožice Hvožďany Bělčice Mirotice a tak dále. V Zahorčicích noclehovala jednou útočná vozba v počtu asi 50. Dále jednou autokolona a jednou jednotka vozatajci. Zajímavé je že přes naší vesnici nepřešla ani jedna rota pěších. Pěchota měla nástup jinudy. Na Řišské pahorky kudy jezdí na pole od č 34 a od č 19 spravili cestu zákopníci a jezdili tam nákladním autem. Měla tam býti rozhledna pro hosty a vojenské hodnostáře. U Cihlů v Řištích byla telefonní ústředna. Ptali-li jsme se vojáků nic nám nepověděli – nesmí.
Pan President TG Masaryk náhle onemocněl a mělo to za následek že se manévry předčasně ukončily neboť odjeli hned přítomní členové vlády v Blatné.“

Marie Vrátná

Lom

Pozvánka

Tradiční rozsvěcení vánočního stromu v Lomu se uskuteční v neděli 26. listopadu od 16.30 hod. Touto cestou zvu všechny občany na tuto akci. Jako každým rokem bude připraveno pro všechny zúčastněné malé občerstvení v podobě vánoční štoly a punče.

Václav Kafka, starosta

Naši jubilanti

V září oslavil pan Karel Vejšický z Lomu 82 let.

Jubilantovi touto cestou blahopřejeme a do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, štěstí a životní pohodu.

Václav Kafka, starosta

Mačkov

Den otců mačkovští oslavili v plzeňském pivovaru

Po Blatensku už se nějaký čas lavinovitě šíří nová móda, která těší zejména „pány tvorstva“. Vedle Dětského dne, Mezinárodního dne žen a Svátku matek se nachází v celoročním společenském programu obcí Den otců. Proč ne? Když rovnoprávnost, tak se vším všudy. V tomto směru nezůstali stranou pokroku ani v obci Mačkov. Tam si letos také řekli, jak udělat největší radost příslušníkům mužské vrstvy? No přece jejich tradiční svatyní, hospodou. Ale proč se držet při zemi? Rovnou pivovarem! Co svět světem stojí, platí, že pěkně orosené pivo je po ženě nejlepší společností každého muže /někdy to platí i naopak/.

A tak na „úředně přiklepnutý“ svátek dostali mačkovští pánové od svého obecního úřadu super dárek, zájezd do plzeňského pivovaru. „Jely ovšem také dámy. Jednak proto, že ani ony národním mokem nepohrdnou, jednak proto, že je přece na drahé polovičky třeba trochu dohlédnout,“ poznamenává trochu škodolibě jeden ze ctihodných mačkovských konšelů, který „probačnímu dohledu“ z manželčiny strany unikl.

Mačkovští si udělali v Plzni skutečně pohodový den a odreagovali se od všedních starostí a strastí. Celkem se do hromadného dopravního prostředku vměstnalo 41 účastníků zájezdu /a na rozdíl od těch filmových hnědé podšálky poctivě vraceli/.

Hana Míková,
Vladimír Šavrda
(kráceno)

Uposlechli volání řeky Otavy

Léto budiž pochváleno! S tímhle sloganem v mysli a možná i na rtech si užívali sportovní nadšenci dvoudenní sjezd čarokrásné řeky Otavy. Hromadnou akci „vyprovokovali“ milovníci dobré pohody z Mačkova, ale vodního dobrodružství s cílem ve Strakonicích si užívali plnými doušky i přespolní zájemci. „Celkem se nás ohánělo pádly 32, výlet se setkal u všech s ohromně příznivým ohlasem. Hned při zpáteční cestě řada jedinců horovala za to, abychom si takovou nádheru určitě zopakovali,“ říká šťastná starostka Mačkova Hana Míková, která jde ostatním vždycky příkladem v práci i zábavě.

Hana Míková, Vladimír Šavrda
(kráceno)

Část obecního vodovodu si zastávkovala

Některé věci se prostě nedají naplánovat. Uvědomili si to v červenci také představitelé Obecního úřadu Mačkov, když museli řešit nenadálou menší havárii horní větve vodovodního řadu. „Nebyla to zrovna oprava za hubičku, ale celá záležitost nesnesla odkladu,“ uvádí starostka Mačkova Hana Míková, „Po určitých komplikacích ale všechno dobře dopadlo a vodovod je zase plně funkční.“ Rekonstrukce si vyžádala investici ve výši 300.000 korun.

Hana Míková, Vladimír Šavrda

V Mačkově si na všechno důkladně posvítili

Velkou energetickou revolucí, která přišla od konce loňského roku na cca 500.000 korun, prošla zdárně do letošního léta obec Mačkov. „Všechno začalo výměnou klasického osvětlení za LED tělesa. Následovala první etapa instalace nové veřejné světelné sítě uvnitř Mačkova a ve směru na Hněvkov, okolo klientského Domova Petra. Teď jsme završili druhou etapu, která spočívala v rozšíření na Čekanice. Zhruba polovinu nákladů naštěstí pokryla dotace,“ líčí průběh jedné z nejdůležitějších pracovních operací v nové historii obce představitelka Mačkova Hana Míková.

Hana Míková, Vladimír Šavrda

Mačkovské děti získaly vlastní svět

Poslední tečka za stvořením nádherné hrací a sportovní plochy pro mačkovské ratolesti byla udělána v průběhu letních prázdnin. Hřiště, které má i svého vlastního správce, teď přímo volá po tom, aby tady děti s maminkami trávily veškerý volný čas. „Prostor byl kompletně pokryt kamínkovou rýží do hloubky 20 centimetrů. Ve finále došlo také k obohacení výbavy hřiště o tři nové atrakce, ostatní hrací prvky zrenovovali skvěle dobrovolní brigádníci z obce. Celý dětský areál prošel předepsanou revizí a veškerá zařízení pro volnočasové aktivity mají potřebný certifikát,“ nechává se slyšet starostka Mačkova Hana Míková.

Zároveň doznal stavebních úprav i prostorný altán, který teď disponuje třemi samostatnými vchody. Zkvalitněno bylo i jeho nejbližší okolí, kde vznikl potřebný přístup pro kočárky. Z obecního rozpočtu bylo na samostatný „Dětský svět“ v Mačkově vynaloženo 150.000 korun, včetně práce a materiálu.

Hana Míková, Vladimír Šavrda

Světec oblékl nový kabát, „šatili“ ho v matičce Praze

Dobrých 150 let pohlíží na tento svět dřevěná soška sv. Jana Nepomuckého o výšce jednoho metru, na jejíž vlastnictví jsou právem hrdí dobří křesťané z Mačkova. Je ozdobou depozitáře místní kaple, která se nachází ve středu obce.

Vzácné dílo prošlo teď odbornou restaurací. Při slavnosti, kdy se za přítomnosti stovek poutníků a zástupců staročeských spolků na vrchu „Hůrka“ odhaloval pomník významné literární osobnosti K. H. Borovskému, byla socha před zraky davu vysvěcena blatenským knězem Rudolfem Huškou. Při této výjimečné příležitosti ho vedení obce Mačkov také vystavilo k nahlédnutí uvnitř kaple. „Poté byl ale uložen na odlehlé místo, aby se v budoucnosti předešlo jeho zcizení,“ zdůrazňuje první žena Mačkova Hana Míková.

Hana Míková, Vladimír Šavrda
(kráceno)

Pomník národního obrozence K. H. Borovského nad Mačkovem

Pomník Karla Havlíčka Borovského, tyčící se nad obcí Mačkov na vrchu „Hůrka“, byl zbudován z nynějšího finančního pohledu za poměrně výhodnou cenu /necelých 20.000 korun/, jedná se o velké a významné dílo. Předně jde o jediný pomník, opěvující národního buditele v celém Jihočeském kraji. Bylo úspěšně završeno vlastenecké snažení předků, započaté před 111 lety.

Na podzim roku 2016 staré ideály ožily zásluhou Jednoty K. H. Borovského Strakonice a energické a pracovité starostky obce Mačkov.

Vlna solidarity jak mezi občany samotného Mačkova /vedle příspěvků do veřejné sbírky odpracovali solidárně mnoho brigádnických hodin/, tak mezi veřejností v celorepublikovém měřítku. 23. září bylo slavnostně odhaleno dílo za přítomnosti četného shromáždění, příslušníků slovanských organizací a čestných hostů. Zněly okrášleným prostorem verše „Tyrolských elegií“, národní písně a proslovy.

Celý prostor byl s předstihem pietně upraven. Za pomoci dotací dokonce obecní úřad pořídil na „Hůrku“ nádherné lavice, stoly i odpadkové koše, nezapomnělo se ani na houpačky pro nejmenší. Vznikla příjemná zóna, kterou jistě uvítají i turisté. „Pro ně je ostatně určena nová informační cedule, seznamující zájemce jak s historií celého projektu, tak s životem a dílem K. H. Borovského. Zajímavé je, že v Mačkově ani v jeho okolí nikdy významný velikán nepobýval. Všechno to bylo a je o vlasteneckém pohnutí jeho stoupenců a obdivovatelů,“ říká starostka Mačkova Hana Míková a dodává: „Abychom mohli být zcela spokojeni, chceme v rámci probíhajících pozemkových úprav získat do svého vlastnictví pozemek pod Hůrkou a vybudovat tam pohodlnou cestu k pomníku K. H. Borovského. Určitě tam instalujeme i stojany na kola a umístíme směrovku a druhou informační tabuli. Tím dostaneme tohle památné místo do širšího podvědomí,“ má v celé věci jasno Hana Míková.

Hana Míková,
Vladimír Šavrda
(kráceno)

Konec prázdnin a papíroví draci

Aby byl přechod mezi prázdninami a školou byl co nejsnazší, šli na to v obci Mačkov „přes draky“. V sobotu 2. září se v sále obecního domu uskutečnilo jejich lepení, vystřihávání a malování. Lví podíl na pohlazení dětských dušiček touto léčivou formou měla paní Věra Pangrácová.

Do usilovné práce se pustilo 14 školáčků, kterým asistovali rodiče. Za odměnu pak čekalo malé výrobce draků opékání buřtů na novém hřišti. Zájemci se mohli vrátit na sál a přespat tam do rána.

Následující víkend se pak již papíroví draci proháněli vesele v oblacích. Místní modelář Tomáš Flandera nádavkem ratolestem pouštěl populární „letadélka“.

Hana Míková, Vladimír Šavrda
(kráceno)

Pozvánka na sdílení malých i velkých radostí

21. říjen bude ve znamení trojnásobné oslavy na společenském sále Obecního úřadu Mačkov. Nejprve představitelé samosprávy přivítají do života dva nové občánky, potom s úctou poblahopřejí manželskému páru ke zlaté svatbě a příjemné a srdečné odpoledne vyvrcholí setkáním dříve narozených.

Hana Míková, Vladimír Šavrda

Den pro mariáš, trumfy s sebou!

Historicky první mariášový turnaj na půdě mačkovské hospůdky manželů Černých se uskuteční v sobotu 14. října. Prezentace od 11.00 hodin, první list bude vynesen v pravé poledne. Připraveno chutné občerstvení i lákavé ceny. Půjde o vůbec historicky první turnaj v této lokalitě. Takže, trumfy sebou! Určitě se sem budete rádi vracet.

Hana Míková, Vladimír Šavrda

VÁŽENÍ OBČANÉ,
PŘIJMĚTE SRDEČNÉ POZVÁNÍ NA

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ, ZLATÉ SVATBY A SETKÁNÍ DŮCHODCŮ

V OBCI MAČKOV
DNE 21.10.2017 OD 14.00

ve společenském sále hostince

čeká Vás – vítání nových občánků starostkou obce, gratulace k zlatým svatbám a přivítání našich starších obyvatel

- **živá hudba k poslechu i tanci**
- **vystoupení mačkovských dětí**
- **občerstvení, předání dárků,**

Rekonstrukce obchodu

Po loňském roce, kdy došlo k útlumu prací na přestavbě obchodu, nás letos čekala etapa asi nejsložitější – výměna střešní krytiny a úprava krovu včetně jeho zvednutí o cca 1 metr. Jako zhotovitel byla vybrána firma Josefa Cihly. Práce se rozběhly na počátku července demontáží staré krytiny (eternitu), kterou následovalo zvedání krovu. Z obavy, že právě toto bude **to** složité, nás vyvedli páni řemeslníci velmi rychle. Po zhruba jednom dnu příprav, se ráno objevily u obchodu dva jeřáby – pod taktovkou p. Josefa Cihly a p. Zdeňka Čejky zaujaly správné místo, na háky se zavěsil krov, a za cca 3 hodiny bylo hotovo. Původní krov na novém místě. Pánové, klobouk dolů… Ostatní práce už probíhaly hladce podle plánu.

Souběžně s touto etapou došlo k demontáži starého kotle, opravě omítky a podlahy kotelny, úpravě zděné příčky, zbourání a postavení nového komína, výměně světel a vybudování nových schodů do kotelny. Nyní (na počátku září) jsme před instalací a zprovozněním nového automatického kotle.

Zvedání krovu obchodu

Nová služba občanům

V průběhu právě končícího léta se pro občany (nejen z našich obcí) otevřela v Předmíři nová služba – Masérské, rekondiční a rehabilitační služby. Provozuje ji paní Jarmila Solarová v jedné z nově rekonstruovaných místností budovy obchodu v Předmíři.

Doufám, že o tuto službu bude zájem. Pro případné zájemce ještě uvádím kontakt – tel.: 775 155 789, email: solarova.jar@seznam.cz

Regionální potravina je z Předmíře

Letos již po osmé vyhlásilo Ministerstvo zemědělství ČR soutěž o právo užívání značky Regionální potravina. V letošním roce se v Jihočeském kraji o tuto značku ucházelo celkem 69 produktů od 21 výrobců. Své želízko v ohni měl i místní živnostník Martin Šustr alias řezník Hugo, který do soutěže poslal svoji Hugo klobásu – jeden z jeho vůbec prvních výrobků na poli uzenin. A jak se ukázalo, volba to byla více než dobrá – v kategorii Masné výrobky tepelně opracované - získala tato klobása 1. místo a s ním 4-leté právo užívání označení Regionální potravina Jihočeského kraje. Slavnostní předání ocenění proběhlo za účasti zástupce ministerstva zemědělství 21. 7. 2017 v Holašovicích, v rámci tamních Selských slavností.

Tímto bych chtěl panu Hugovi poblahopřát k dosaženému úspěchu a popřát mnoho úspěchů v jeho podnikání. Další informaci o značce regionální potravina jsou k dispozici na www.regionalnipotravina.cz nebo http://eagri.cz/public/web/mze/potraviny/znacky-kvality-potravin/regionalni-potraviny/

Zájezd na Země Živitelku

V neděli 27. 8. 2017 uspořádala Obec Předmíř autobusový zájezd na výstavu Země Živitelka do Českých Budějovic. Přihlásilo se celkem 23 občanů, což stačilo k naplnění malého autobusu. Doufám, že si všichni zájezd užili, a radost nepokazil ani déšť s kroupami, který se na výstaviště snesl zhruba hodinu před plánovaným odjezdem.

Rozloučení s prázdninami

V sobotu 26. 8. 2017 se pod taktovkou dua Jana a Tereza konalo Rozloučení s prázdninami. Sraz účastníků, dětí s rodiči, byl naplánovaný na 20:30 hod. u místní hospůdky. Poté se všichni vydali na noční stezku okolo Předmíře, kterou lemovala stanoviště s pohádkovými postavami. S úkoly, které na děti čekaly, si všechny nakonec zdárně poradily. Trasa končila u kanceláří firmy Agraspol, kde si všechny děti převzaly odměny. Účast téměř čtyř desítek dětí byla velkou odměnou všem, kteří tuto akci připravili. Poděkování tedy patří jak pořadatelskému duu, tak pomocníkům – mládeži, která dokázala, že když je třeba pomoci, odpustí si i hlasité seance u autobusové zastávky.

Místní knihovna v Předmíři

V čase dlouhých zimních večerů možná nejeden z nás zatouží po přečtení nějaké pěkné knížky. Dovolil bych si připomenout, že naše knihovna má otevřeno každé pondělí v době od 17. do 18. hodiny. Protože asi nikdo z našich občanů nemá ponětí, co v knihovně najde, rozhodli jsme se všechny knihy zaevidovat a seznam uveřejnit (o tuto práci se v rámci prováděné praxe postarala Hana Lukášová ml. - děkujeme). V době distribuce tohoto SOBáčku už by měl být seznam dostupný na webových stránkách obce (www.predmir.cz), popřípadě bude k nahlédnutí v kanceláři OÚ a bude jej možné zaslat také elektronicky. A pro školou povinné mám jednu důležitou informaci – letošní nákup knih se nese ve znamení povinné četby ☺.

Uzavření cesty do Starého Smolivce

V letošním roce začala obnova polních cest v katastru obce Předmíř a Metly (viz. minulé vydání SOBáčku), které realizuje Státní pozemkový úřad. V této souvislosti bude od listopadu uzavřena cesta z Metel do Starého Smolivce, protože zhotovitel využije vypuštění Metelského rybníka k demolici mostku za rybníkem a položení základu mostu nového. To, jak dlouho bude cesta uzavřena, záleží hlavně na počasí, které bude mít vliv na další postup prací. Tímto bych chtěl požádat všechny občany o trpělivost.

Pozvánka do Předmíře

První měsíce října se ponese ve znamení akce, které v našich obcích ještě nebyla – konkrétně 7. 10. 2017 projedou našimi obcemi účastníci Rallye Příbram. Na žádost pořadatelů, a po zkušenostech z okolních obcí, byl umožněn průjezd vozidel. Konkrétní podoba tratě bude zveřejněna pořadateli cca týden před závodem na www.rally-pribram.cz

Následující týden, tedy v sobotu 14. října, se uskuteční na sále v Předmíři Předposvícenská zábava – k tanci a poslechu bude hrát kapela Kudrnáči. Tímto vás všechny zveme!

A protože příští Sobáček vyjde v čase předvánočním, dovolím si všechny pozvat na první adventní sobotu do Předmíře, kde se bude konat již tradiční rozsvícení vánočního stromečku (a když vše dobře dopadne, tak letos i s několika změnami a překvapením) a pletení adventních věnců.

Pavel Karlík, starosta obce

Naši jubilanti

V těchto dnech oslavili nebo oslaví výročí tito naši spoluobčané:

Francis Masec (65), Josef Halama (70),
Miloslava Staňková (70), Marie Urešová (78),
František Karlík (65), Miroslav Minařík (60).

Všem uvedeným jménem obce blahopřejeme a do dalších let přejeme stálé zdraví a mnoho životních úspěchů.

Hasiči si v Radomyšli převzali vybavení za milióny

Ve středu 30. června si v areálu firmy Prillinger v Radomyšli převzali dobrovolní hasiči ze Strakonicka, Písecka věcné prostředky, které zakoupil Jihočeský kraj pro celé Jižní Čechy za 15,2 milionu korun. Konkrétně se zde předávaly žebříky, benzinové pily, ponorná čerpadla a ještě budou dodatečně sborům dodány elektrocentrály. Předání se zúčastnili zástupci krajského sdružení v čele se starostou Jiřím Žižkou.

Příměstský tábor

V červenci jsme se, tak jako loni, sešli s několika žáky, abychom spolu strávili týden plný zábavy, vzdělávání, ale i sebepoznání. ZŠ Radomyšl ve spolupráci s jazykovým centrem Educa ve Strakonicích uspořádala týdenní příměstský tábor pro své žáky.

Ten byl zaměřen hned na několik oblastí rozvoje. Společně s lektorkou se žáci věnovali angličtině, sociologii, filosofii, psychologii, ale například i vaření. Věřím, že všichni bychom se shodli, že nám společný týden utekl až příliš rychle, ale určitě stál za to.

Klára Halgašová , ZŠ Radomyšl

Opět nám začal nový školní rok…

Čas běží nějak stále rychleji a rychleji. Alespoň já sám mám takový pocit. Hlavní prázdniny jsou již nedávnou minulostí a je třeba začít zase pracovat. Jak dospělí, tak i děti…

Na začátku svého povídání bych chtěl uvést, že v letošním školním roce jsme přivítali celkem 183 žáků, což je velmi vysoký počet vzhledem k daným podmínkám. Určitě rozhodující v tomto směru je stále se rozšiřující obec, ve které neustále pokračuje výstavba nových domů, a také docházka dětí z okolních vesnic. Tento důležitý trend by měl být i do budoucna zachován.

Co dále? Do první třídy jsme 4. září přivítali 26 nových žáků, z nichž převážná část navštěvovala mateřskou školu v budově naší základní školy. Připravenost žáků je na velmi dobré úrovni, tento fakt byl již konstatován při dubnovém zápisu do první třídy.

Kromě povinné výuky se dlouhodobě snažíme podnítit snahu

a aktivitu dětí v jiných činnostech, tj. nabízíme mnoho kroužků různých činností. V minulém školním roce jich bylo například 13. Jejich vedoucími jsou v drtivé většině pedagogičtí pracovníci školy.

A úplný závěr? Přeji všem jen a pouze to nejlepší. Ve všech směrech, ve všech rovinách…

Jiří Pešl, ředitel ZŠ Radomyšl

Seniorky v akci

Klasicky první pondělí v červenci proběhlo posezení v hospůdce Na Křenovce. Sešly jsme se v hojném počtu, a jako vždy jsme probraly, co podnikneme dále. Jedna z prospěšných akcí byla účast na „kabelkovém veletrhu“. Naplánoval se výlet na Dobříš a Starou Huť.

Vzápětí následovalo posezení u rybníka p. Hroudy. Po vzájemné dohodě jsme byly pozvány majitelem na pečení buřtů, výbornou domácí sekanou, kávu, pití s ochotnou obsluhou dcery Martiny. Byly jsme mile překvapeny přijetím i prostředím. Mrzelo nás, že on osobně se nezúčastnil. Nejspíš se zalekl přesily žen. Nám se to tak zalíbilo, že bychom posezení rády zopakovaly. Děkujeme celé rodině za vstřícnost a ochotu, se kterou se nás ujala.

I letos nás děti pozvaly na Chvalov na dětský tábor. Děti si připravily velmi pěkné vystoupení, jež bylo odměněno velkým potleskem. Dík za vše patří i jejich obětavým vedoucím. Protože letos byla prvně otevřená lesní kaple - hrobka rodiny Battaglia, zašly jsme se všechny podívat.

Kabelkový veletrh na podporu nadaných dětí jsme podpořily odevzdáním 117. kabelek, bižuterií v hojném množství a řádkou dětských knih.

Mezitím jsme se vydaly do divadla v Týně nad Vltavou. Na srpnovém posezení se domluvil pevný termín na Dobříš, plánovala se další návštěva Všechnopárty. Pokud nám zdraví bude sloužit, tak příště uvidíte, čím vás překvapíme.

za bábinky V.J. a S.K.

Klidné moře zkušené námořníky nerodí /angl. přísloví/

A já dodávám, že příznivé počasí z herce pana Herce neudělá. Tato slova potvrzují výjimečný výkon ochotnického souboru Vltavan, který

ve středu zahrál na otáčivém hledišti v Týně nad Vltavou známý muzikál Noc na Karlštejně.

Za nepřetržitého mrholení, chvílemi i silnějšího deště, jej předvedli se skvělými výkony a leckdy i život ohrožujícími situacemi. Kluzko, mokro, bláto, chladno je doprovázelo celou dobu. Všichni od těch nejmenších po ty starší hráli s nasazením, vtipem a dobrou náladou.

Dlužno říci, že i téměř plné jeviště to nemělo jednoduché. Zachumláni v mikinách a pláštěnkách jsme se tiskli na sebe. Občas koloval grog od těch zkušenějších a tleskáním jsme se rozehřívali. I naše skupina 23 seniorek si lebedila na posezení v poslední řadě a se zájmem sledovala dění. Jak by ne, vždyť některé jsou členky konkurenčního divadelního souboru z Radomyšle.

Nakonec se z počátečních obav vyklubal velmi příjemný večer, za nějž patří dík hlavně hercům. A náš obdiv za jejich výkon. Dokonce i pan Vohryzka měl ten večer plné ruce volantu, ale bezpečně nás dovezl do tepla domova.

za bábinky z Radomyšle Blanka Matoušková

V Radomyšli se hrál nohejbal o půlnoci

Není to vtip. Ze soboty na neděli (5. - 6. srpna) se na „staďáku“ uskutečnil první ročník nočního turnaje trojic. Zájem byl veliký, zúčastnilo se 19 trojic a turnaj měl vysokou úroveň. Jeho vítězem se stal kolem 2. hodiny ráno tým Šacung Benešov, druhé byly Janovice nad Úhlavou, třetí Dynamo České Budějovice a čtvrtá Radomyšl v čele s Vladimírem Babkou, juniorským mistrem světa a bývalým reprezentantem.

Milan Koubovský, předseda TJ

Dálková doprava vody

Hasiči našeho okrsku, konkrétně 16 hasičů z Radomyšle, Leskovic a Chrášťovic si v srpnu v Leskovicích úspěšně vyzkoušeli dálkovou dopravu vody. Vodu se podařilo společnými silami dopravit do vzdálenosti 400 metrů za 11 minut s pomocí dvou mašin, které doplňovaly cisternu z Radomyšle.

Jan Bláhovec, starosta SDH Leskovice.

V Radomyšli, Leskovicích i Lázu

V Radomyšli se i přes nepřízeň počasí zúčastnilo večerní stezky odvahy přes 100 dětí, za což byly odměněny krásnými strašidly, párkem v rohlíku a limonádou.

V Leskovicích o týden dříve bylo počasí slunečné. Proběhlo zde víkendové stanování pro nejmenší. V sobotu se děti vyřádily na skákacím hradu, absolvovaly několik soutěží, mohly se ochladit v bazénku a poté hasily malý požárek, aby si vyzkoušely hasičské náčiní. K večeři byl kotlíkový gulášek a po stezce odvahy ulehly děti do stanů a tatínkové u točeného pivečka své ratolesti hlídali.

Bohatý program pro děti byl připravený také v Lázu.

Divadelní spolek Radomyšl

Vážení milovníci amatérského divadla,

divadelní spolek Radomyšl si pro Vás připravil další zajímavé představení Rudolfa Piskáčka, Jiřího Baldy a Emanuela Brožíka: Operetu „Tulák“. Tato opereta předcházela velmi známé Piskáčkovo operetě Perly panny Serafínky, kterou jste mohli v našem provedení před několika léty zhlédnout. V lednu jsme začali s nacvičováním Tuláka pod vedením režiséra Richarda Semiginovského. Ten se, jak jinak, vrhl po hlavě do tohoto díla. Sbory, texty – úpravy textů i zpěvů, hudbu psal po nocích, o víkendech jsme nacvičovali nejprve v zasedací místnosti úřadu městyse a poté v Sokolovně. V říjnu odehrajeme několik představení v Sokolovně v Radomyšli, kam Vás srdečně zveme.

Tato opereta, si dovolím říci, patří k náročnějším dílům v operetním žánru. Co do obsazení počtu rolí, tak celkovou náročností. V minulosti tuto operetu mělo na programu pouze několik českých divadel. Ochotníci, nebo amatéři ji téměř neuváděli. Piskáček Tuláka psal pro vrcholové pěvce a herce. V hlavní dvojroli „Tuláka“ se Vám představí nový člen našeho spolku Viktor Brynda a dále Tereza Mrázková, Martin Levý, Lubomír Mráz, Miroslav Žitný, Petra Kučerová, Dana Vojtová a další. Snad každý milovník tohoto žánru zná Tulákovu píseň „Když zjara první vonný květ“.

Působivá hudba, vděčná titulní postava a libreto s osvědčenou zápletkou, založenou na záměně osob – to vše zaručilo tomuto dílu značnou popularitu. Zvláštností námětu je situování děje do amerického podnikatelského prostředí horní vrstvy, která je ukázána poněkud z negativního pohledu a jako její protiklad je vybrán Tulák, který v sobě nese „zdravé jádro“ člověka.

Rudolf Piskáček

Tento známý český operetní autor studoval skladbu u Antonína Dvořáka a za svůj život napsal několik desítek operet. Většina měla premiéru v divadlech, kde Piskáček působil jako dirigent nebo šéf operety (např. Vinohradské divadlo). Mezi jeho nejznámější operety patří Slovácká princezna, Děvče z předměstí, Perly panny Serafínky a Tulák.

Lubomír Mráz

Řeka Otava

Dlouze jsem přemýšlela jaké téma vám na dnešní den vybrat, pořád jsem nevěděla jak začít. Najednou mě došlo, že vlastně můžu čerpat téměř ze všeho, co život dává, co přinesl, co známe od nepaměti nebo jen tak o kouzlech všedních dní a bohatství kolem nás. Tak jsem si připravila příspěvek, který jsem nazvala „cestou řeky“.

V šumící náruči Čeňkovy pily se z horských říček Vydry a Křemelné zrodila kouzelná řeka, kterou již staří Keltové právem nazývali

Attawou, čili bohatou vodou. Zlatonosná, perlonosná s bohatstvím ryb. Takovou ji ještě zažilo 14. století, kdy původní osada „lidí STRAKOVÝCH“ v klidném údolí mezi dnešními vrchy Srpská a Kuřidlo, chráněná mohutným vodním hradem obdržela od mocného šlechtice Bavora IV městská privilegia a stala se městem. Zlatá zrnka se blyštěla v průzračné vodě, perlorodky se proháněly až ke Slaníku a ryby tehdy vůbec nezajímalo, jestli jsou v pstruhovém nebo snad v parmovém pásmu. Ano, si to ty překrásná řeko Otavo, jak Tě mnozí známe, klikatíš se důstojně přes Prácheňsky kraj a stále nás překvapuješ svým třpytivým tokem ve kterém zobrazuješ pouť své cesty, avšak dokážeš též nabrat síly v mohutném dunění, ze kterého jde strach a před kterým se skláníme s pokorou. Dlouhá a pestrá je tvoje cesta než se později pod Zvíkovem vliješ do mocnější Vltavy. Tvým milým společníkem na cestách jsou jistě vodáci a milovníci trampských písniček či večerních ohníčků. Jejich příběhy, starosti, radosti i veselé písničky zaznamenáváš do hlubin svých vod a odnášíš si je sebou do dáli. Klidná voda řeky Otavy se rozlévá mezi vápencovými chlumy, které jsou věřte nevěřte součástí Pošumavského krasu. Nepřehlédnutým místem je také silueta hradu Rabí nad Žichovicemi, který se majestátně zrcadlí v zářivých vodách této řeky. Před Horažďovicemi řeku zdaleka zdraví starobylá Prácheň s kostelíkem Sv. Klimenta, který patří mezi sedm nejstarších kostelíků v Čechách. Zřícenina nejmocnějšího hradu kraje, dávajíc jméno Prácheňsku uvádí Otavu jako perlorodnou, neboť v horažďovickém mlýnském náhonu bývala nejvýznamnější v uvozovkách odchovna perlorodky říční. Širokým údolím míří si to řeka ke Strakonicím a míjí Kněží horu před Katovicemi. Zašlou plaveckou slávu pak připomínají kruhy na uvázání kamenů ve skále strakonického Podskalí. Po chvíli přibírá do svého náručí šumavskou sestru Volyňku. Ještě mnoho by se dalo říct o cestě této překrásné řeky, neboť ve Strakonicích její pouť zdaleka nekončí. Zašplouchá na pozdrav památné Slanické lípě a spěchá dál krajinou. Za Kestřany přijme Brložský potok, potom řeku Blanici v Písku, podběhne nejstarší kamenný most, zvaný Jelení. Je to řeka, uchvacující už u svého zrodu, oslavující, splavná, darující i krutě trestajíc. F. L. Čelakovský jí ve své sbírce básní dává přízvisko inspirující. Básníka Adolfa Heyduka očarovala natolik, že o ni mluví jako o Pootavském slavíku, a miloval ji i Karel Klostermann. Osudovou se stala Fráňu Šrámkovi. Jeho Stříbrný vítr, hledající mládí, i Měsíc nad řekou a věčné touhy po obyčejném štěstí se díky jemu navždy bude zrcadlit v hladině Otavy. Nás budou stále dojímat milostné básně s upřímností i bolestí lásky.

Jůzková Zdeňka, panímaminka OB
Ze vzdělavatelské zprávy OB Radomyšl

Z činnosti Obce baráčníků v Radomyšli

Staročeskou poutí v Radomyšli, kde vystupovali děti a mládež, jsme ukončili jarní činnost. V letních měsících, o prázdninách jsme opravdu odpočívali, což jsme si již vloni po „Konopické“ slíbili. Několik tetiček a sousedů se přesto zúčastnilo v červenci výročního zasedání Obce Kamenný Újezd. Je to naše povinnost daná baráčnickými regulemi a tu nelze odmítat. V měsíci září nás čekají další akce. Již 16. září se koná výroční zasedání v Obci Věžovatá Pláně, kterou určitě navštívíme, nejen díky výročí, které zde oslavují, ale Věžovatá Pláně je symbolem všech baráčníků, od dob, kdy se v minulosti všichni podíleli na stavbě tehdy významné „České školy“. Hned za týden jsme pozváni obcí Mačkov a Jednotou K. H. Borovského na slavnost k odhalení pomníku K. H. Borovskému. 30. 9. bychom se měli zúčastnit v krojích slavnosti v obci Uzenice. V ten samý den odjíždí část členů na Moravu do obce Kostelec /u Kyjova/. Zde se budou konat svatováclavské hody a baráčníci z Radomyšle zde odtančí Českou besedu. V době, kdy vyjde tento článek, bude vše již minulostí a budou před námi volební zasedání naší X. župy.

Přeji všem barevný a slunečný podzim.

Jůzková Zdeňka OB Radomyšl

Fotografické ohlédnutí za „Chvalovem 2017“

Zprávy z DPS Radomyšl

- 30. 7. 2017 se uskutečnilo v DPS Rozlučkové posezení s paní Marií Švihovcovou. Její rodina nás pohostila, ale i od obyvatel obdržela dárky a mezi vzácné i obraz Radnice a Pečovatelského domu atd. v Radomyšli. Ze zdravotních důvodů ji blízká rodina přestěhovala do Domova seniorů v Lidické ulici ve Strakonicích, kde je velice spokojena a pro její laskavou povahu i oblíbena. Věřím, že se 8. 2. 2018 dožije 90. narozenin.
- 3. 8. 2017 přestěhovala rodina obyvatelku paní Libuši Hacklovou do Domova seniorů v Sušici. Paní Hacklová nezvládala sama se o sebe postarat, i když ji syn s manželkou každých 14 dnů navštěvovali.
- Nyní ji navštěvují každý týden v Sušici a mají tam i blíže, poněvadž bydlí ve Velkých Hydčicích u Horaždovic. 19. září 2017 oslaví paní Libuška 80. narozeniny.
- 27. 8. 2017 se s námi máváním křídly a klapotem zobáků rozloučila čapí rodina. Letos vyvedli dva potomky. Odlétly i jiřičky.
- 5. 9. 2017 pořádal v kavárně českobudějovického rozhlasu vernisáž radomyšlský rodák mistr malíř pan Valentin Horba. Dle jeho sdělení všechny přítomné okouzlil jeho kalendář na rok 2018 o českých mlýnech s výstižným názvem „Klapáče“. Úvodní slova na titulní stránce napsala spisovatelka Jaroslava Pixová z Putimi, která vydala i knihu „Za osudy klapajících perliček“. Pro mne je velká čest, že jsme dostala tuto knihu s jejím podpisem od malíře pana Valentina Horby.
- 14. 9. 2017 uplynulo 80 roků od úmrtí prezidenta T. G. Masaryka.
- 2. 11. 2017 si připomeneme Památku zesnulých.
- 24. 11. 2017 uplyne 30 roků od úmrtí vzácného rodáka Radomyšle PhDr. Bohumíra Lifky.
- Havelské posvícení už je za námi, zůstaly nám vzpomínky na husu a hnětynky. Martinské posvícení si pěkně užijte.
- Dny se krátí, babí léto je tu, žluté listí na stromech dává sbohem létu.

Hezký podzim, který začne 22. 9. 2017 všem čtenářům přeje dopisovatelka Jiřina Machníková.

Na památku pro milou paní Mařenku Švihovcovou

Krásný městys Radomyšl má příznačné jméno, všichni tady rádi myslí, což je v názvu obsaženo.
Lokálku v Radomylši slyším houkat, v rybníku Vražda se zrcadlí,
z návrší kostela svatý Jan Křtitel se kouká a v údolí kostela svatého Martina zvony zní.
Právě do toho kostela vždy v neděli na mši svatou paní Mařenka ráda chodila.
Poslední dobou už jí to zdravotní stav nedovoloval, takže se doma k Pánu Bohu modlila.
Manželé Švihovcovi bydleli ve strážním domku na nádraží.
Před třinácti a půl roku se přestěhovali do Domu s pečovatelskou službou v Kostelní ulici v Radomyšli.
Před lety zemřel její manžel Jaroslav, takže byla sama ve dvoupokojovém bytě, kde ji její nejbližší pravidelně navštěvovali.
Zdravotní stav se jí velice zhoršil a nyní žije v Domově seniorů Lidická ulice ve Strakonicích.
Paní Švihovcová je milá, moudrá a velmi skromná žena.
8. února oslavila 89. narozeniny a doufáme, že 90 narozeniny bude slavit 8. února v domově seniorů.
Všichni jí přejeme hlavně zdraví, Boží ochranu a s láskou a úctou na ni vzpomínáme.

Za pečovatelku a spolubydlící
Autorka Jiřina Machníková
Radomyšl 30. 7. 2017

Fanfáry pro vítěze

Vítězství a prohry. Radosti a zármutky. Úspěchy a pády. Závody s osudem o údery srdce. Dvě strany jedné mince zvané život. Život, který hladí i pálí. Pálí tak, že ho sotva držíme v rukou. Ale žijeme. S úsměvy i slzami. Dnes i kuželkový článek bude mít také svůj rub i líc. Zprávy radostné i smutné. Začnu čerstvými úspěchy našich dvou kuželkových týmů, které na nás čekali na konci srpna.

A opět v Blatné. Na letní blatenský turnaj neregistrovaných jsme tentokrát postavili obě naše družstva, ženské i mužské. Nastala krásná shoda náhod a na turnaj mohli jet všichni. Plni očekávání i lehké nervozity. Na kuželkové klání se přihlásilo celkem 13 družstev bez rozdílu, soutěžili proti sobě ženy i muži. Leskovické holky jely obhajovat minulé třetí místo a kluci již nutně potřebovali zabodovat, nějaké pěkné umístění potřebovali jako sůl. Napětí na místě bylo veliké. Nebudu vás dlouze napínat a je to tady. Tři, dva, jedna. A prosím fanfáry pro vítěze. Družstvo Leskovice muži má zlato, s počtem 771 bodů skončili na 1. místě. Tým soutěží ve složení Radek Nepodal, Daniel Žíla, Radek Křivanec a David Kadečka. Kluci, děkujeme. Paráda. Super. A naše holky? Družstvo Leskovice ženy obsadilo krásné 7. místo a to s osobními rekordy, se součtem bodů na tom byly lépe než minule. Skvělé. Jen tak dál. V jednotlivcích bylo přihlášeno 60 účastníků a v první desítce jsme měli tři naše hráče. Nejlepší z našich Dája Žíla skončil na 6. místě, Jarmilka Křivancová na 8. místě a Radek Křivanec na 10. místě, dále pak 12. Radek Nepodal, 22. David Kadečka, 26. Jindra Nepodalová, 33. Maruška Komanová a 36. Alenka Křížová, z celkového počtu 60 hráčů jsou to parádní výsledky. A jak se sluší a patří, je tu gratulování a děkování. Všem leskovickým hráčkám a hráčům patří veliká gratulace a veliké poděkování za reprezentaci naší obce.Velké díky posíláme také Jindře Nepodalové za její bezchybnou organizaci a odvozy hráčů. Děkujeme také všem, co nás mají rádi a podporují nás. Jsou naším motorem nejen cestou za úspěchem, ale hlavně v životě.

Na začátku jsem zmínila, že budu mít zprávy radostné i smutné. Radost byla právě popsána. A smutku stojíme tváří v tvář. Dne 3. září 2017 zemřel pan Bohumil Nepodal. Pro mě vždy strejda Vojtíšků. A taky byl strojníkem u hasičský mašiny. Stará leskovická garda. Charakter. Smích. Smysl pro humor, který může pochopit jen leskák. Moje dětství. Vždycky jsem si myslela, že lidé, kteří patří do mého dětství, jsou nesmrtelní. Vlastně ano. Edmund Husser jednou řekl: „Ti, které jsme s láskou uctívali, vlastně ani neumírají. Neusilují už o nic, nic nekonají, nehovoří k nám, nic po nás nepožadují. A přece, kdykoli si na ně vzpomeneme, cítíme, že nám hledí do duše, že s námi cítí, že nás chápou, že schvalují nebo neschvalují naše počínání.“

Vrátím se ke kuželkám, v kterých se nám tak daří. Bohouš byl zakládajícím členem a základním hráčem našeho kuželkového týmu. Dokud mohl, tak hrál, byl naší morální podporou. Dal nám všem jednoduchý návod, jak je důležité, najít si něco, co nás může přenést přes nemoci, stáří a smrt. Na závěr ještě připojuji krásnou větu: „Život se neměří počtem nádechů a výdechů, ale chvílemi, které nám vzaly dech.“

Petronella Křivancová, Leskovice

Střelecké závody v Sedlici

V sobotu 5. srpna bylo na Městském fotbalovém stadionu již od ranních hodin rušno. Konal se zde druhý ročník závodů ve střelbě ze vzduchové pušky, který pořádal Střelecký klub Sedlice pod vedením pana Ladislava Kovaříka za podpory města Sedlice. Závod byl vypsán pro děti ve věkových kategoriích mladší žáci a starší žáci. Pořadatelé však nezapomněli ani na doprovod dětí rodiče. Aby jim nebyla dlouhá chvíle, vypsali závod také pro kategorii žen a mužů. Střílelo se ze vzduchové pušky na terče ve vzdálenosti 10 m dvakrát pět ran. Všichni závodníci přistupovali k závodům velice zodpovědně, dalo by se říci jako při olympijském závodě. A aby ne, když tuto atmosféru podpořil opět svojí účastí nejlepší český hokejový brankář a držitel olympijského zlata z Nagana Dominik Hašek. V devět hodin závod zahájil ředitel závodu pan Kovařík a okamžitě nastalo losování závodních čísel. Celé dopoledne bylo na hřišti slyšet svištění diabolových střel.

Krátce po poledni všichni netrpělivě očekávali vyhlášení výsledků od rozhodčích. Na všechny zúčastněné čekal diplom za účast a věcné ceny. A jak to dopadlo. Kategorii mladších žáků vyhrál Ladislav Kovařík, stříbrný stupínek obsadila Nelly Trávníčková a na bronzový stupínek vystoupil Dominik Trávníček. V kategorii starší žáci se na prvním místě umístil Filip Augustin, druhý byl Roman Vaněk z Čejetic a bronzový stupínek obsadila Hana Hynková z Čejetického střeleckého klubu. A jak dopadli dospěláci. V kategorii žen se o zlato muselo bojovat v rozstřelu, ze kterého nakonec vyšla vítězně paní Vlasta Olšavská, druhé místo obsadila paní Hanka Růžičková a na bronzový stupínek vystoupila paní Petra Barvířová. Zbývá ještě pořadí mužů. Držitelem zlaté medaile se stal Míra Růžička, stříbrnou Stanislav Trávníček a bronzovou Jaroslav Šavrda.

Závěrem děkujeme všem pořadatelům za perfektně připravený závod, všem sponzorům, kteří věnovali věcné ceny, a pochopitelně všem závodníkům za velice bohatou účast která představovala kolem 100 závodníků.

Pozvání na Adventní setkání v Sedlici

Město Sedlice Vás zve na „Adventní setkání“ – (kulturní akci a trhy), která se uskuteční v sobotu 2. prosince 2017 na náměstí T. G. Masaryka v Sedlici.

Odpoledne bude zpestřeno vystoupením žáků Základní školy a Mateřské školy T. G. Masaryka v Sedlici, představeními loutkového divadla pro děti a dalším kulturním programem. V chodbě radnice bude anděl přijímat „Ježíškovu poštu“ – přáníčka od dětí Ježíškovi – s prosbou o vyplnění tajných přání (přáníčka bude možno vyrobit přímo na místě).

Návštěvníci adventního setkání si budou moci nakoupit vánoční dárky a obdivovat celou řadu výrobků regionálních výrobců jako např.: křehké kouzlo sedlické paličkované krajky, umělecké perníky paní Čelkové z Dobšic – včetně ukázek zdobení, vyhlášené cukrovinky Cukrárny Hraběnka z Mirotic paní Lindy Casanova, skleněná bižuterie, dokonalé repliky historického skla z bělčické sklárny a další. Určitě nebude ani chybět občerstvení, kde bude možno zakoupit něco dobrého k snědku a různé nápoje pro zahřátí.

Odpoledne bude zakončeno slavnostním rozsvícením vánoční výzdoby města.

Jiří Rod, starosta města

Září v ZŠ Sedlice

Po letních prázdninách se naplno rozběhl nový školní rok. Přes léto se ve škole usilovně pracovalo na zlepšení prostředí. Některé třídy se rozzářily novými barvami, kromě rekonstruovaných podlah přivítal děti nový nábytek. Bezpečnost žáků by se měla zvýšit zavedením kamerového systému, který doplnil stávající alarm.

V pondělí 4. září proběhlo tradiční slavnostní zahájení školního roku, na kterém vystoupil Jiří Rod, starosta města Sedlice. Popřál žákům mnoho úspěchů v letošním školním roce a připomněl úspěchy našich žáků ve školních i mimoškolních soutěžích. Poté se žáci odebrali do svých tříd, kde si vyslechli další pokyny od svých třídních učitelů.

V letošním školním roce bude naši školu navštěvovat 133 žáků, z toho 14 prvňáčků. Děti budou moci opět navštěvovat řadu kroužků. ZUŠ Blatná u nás povede výtvarný kroužek a od letošní roku opět hudební kroužek, hru na flétnu. Tradiční je kroužek keramický, pokračovat bude kroužek paličkování, výuka hry na kytaru a modelářský kroužek. Šestým rokem bude fungovat kroužek florbalu. Pro druháky zajišťujeme nepovinnou výuku angličtiny. Pro chlapce i děvčata je možnost navštěvovat výuku karate, kterou vede náš bývalý žák a úspěšný reprezentant ČR Marek Pohanka. Pokračovat by měl taneční kroužek.

A co nás v nejbližší době čeká? V září hlavně rozjezd učení, kroužků, připravujeme šestý ročník Běhu naděje v Sedlici a spoustu dalších mimoškolních činností. Prvňáci a druháci navštíví divadelní představení v MŠ. Ale o tom zase příště.

Marek Charvát, ředitel školy

Cena hejtmanky pro Sedlickou krajku

Sedlická krajka, o.p.s. získala cenu hejtmana Jihočeského kraje za zachování a rozvoj lidových tradic. Cena je udělována subjektům, které udržují a zachovávají při své činnosti znalosti a dovednosti v oblasti lidové kultury jihočeského regionu; laureátem ceny může být osoba, kolektiv, obec či město. Udělení ceny není vázáno na jeden počin, nýbrž i na dlouholetou (celoživotní) činnost v oblasti lidové kultury.

OCENĚNÍ
JIHOČESKÉHO KRAJE
VYDANÉ K UDĚLENÍ CENY HEJTMANKY JIHOČESKÉHO KRAJE ZA ZACHOVÁNÍ A ROZVOJ LIDOVÝCH TRADIC
Sedlická krajka, o.p.s.
Mgr. Ivana Stráská
11. 8. 2017
Jihočeský kraj

O udělení ceny rozhodlo Zastupitelstvo Jihočeského kraje na základě doporučení komise, složené z členů Rady Jihočeského kraje, předsedy Kulturní komise Rady Jihočeského kraje, zástupců odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Jihočeského kraje a ze zástupců Regionálního odborného pracoviště pro tradiční lidovou kulturu zřízeného při Jihočeském muzeum v Českých Budějovicích. Cena byla Sedlické krajce udělena u příležitosti slavnostního vyhlášení vítězů soutěže „Vesnice roku 2017“, které proběhlo 11. 8. 2017 v obci Pištín u Českých Budějovic.

U příležitosti předání ceny se Sedlická krajka prezentovala krátkou módní přehlídkou, která představovala jak průřez tvorbou společnosti, tak průřez časový.

Společnost Sedlická krajka děkuje za podporu a spolupráci nejenom městu Sedlice, ale i všem krajkářkám a příznivcům tohoto překrásného umění.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky

Dětský den s paličkami

Sedlická krajka ve spolupráci s městem Sedlice uspořádala v neděli 27. 8. pro děti z kroužku paličkování ze Sedlice a pro děti z partnerské

obce Tiefenbach (Německo) „dětský den“. Akce se zúčastnilo celkem 19 dětí za hojného doprovodu z řad dospělých z obou partnerských obcí. V celodenním programu od 10.00 do 17.00 hodin čekalo na děti v zasedací místnosti úřadu přivítání a to v podobě občerstvení, které pro ně připravily místní maminky, a to v podobě sladkých dortíčků, slaných preclíčků, nechyběly ani mísy s ovocem. Pak už na děti čekal nabitý program, kdy se za dohledu zkušených lektorek učily malovat vzory (podvinky) k výrobě paličkovaných krajek a na závěr pestrého dopoledne si všichni mohli sami vyrobit za pomoci paliček a šikovných rukou jednoduchou a přesto krásnou květinku.

Po obědě, program pokračoval na místním fotbalovém hřišti, kde na děti čekaly dovednostní hry, na jejichž konci musely děti nalézt ukrytou mapu, která je dovedla k pokladu, v podobě sladkostí, což byl zlatý hřeb celého dne. Děti si kromě nalezených sladkostí, hodnotných dárků jako byla upomínková trička, odnesly i spoustu zážitků, nových dovedností a především došlo ke stmelení kolektivu a navázání nových přátelství, což bylo cílem tohoto projektu.

Akci zaštítilo město Sedlice a bylo spolufinancováno z dotačního programu Evropské unie v rámci Dispozičního fondu.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky

Sedlická krajka v proměnách času

Sedlická krajka ve spolupráci s městem Sedlice uspořádala výstavu s názvem „Sedlická krajka v proměnách času“. Výstava ručně paličkované krajky probíhala po celý srpen v hlavní budově Krajského úřadu Jihočeského kraje v Českých Budějovicích. Výstava byla průřezem historie krajkářství na Sedlicku a představila zde i mimo jiné současnou tvorbu obecně prospěšné společnosti Sedlická krajka. V rámci výstavy se zde 31. 8. konala derniéra výstavy, kterou zahájil náměstek hejtmanky Pavel Hroch slovy: „V minulých dnech jsme se mohli přesvědčit, jak umí být sedlická krajka krásná. O to víc mě těší, že tradici její výroby dokázali sedličtí udržet přes čtyři sta padesát let,“ a také upozornil, že spolek Sedlická krajka získal v tomto roce ocenění hejtmanky za rozvoj lidových tradic.

Také při této příležitosti se zde Sedlická krajka prezentovala také módní přehlídkou a přímo na místě si mohli zájemci výrobky z paličkované krajky zakoupit.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky

Halloween 2017

I letos budeme mít pro všechny malé i velké přichystanou stezku odvahy. Sejdeme se v sobotu 4. listopadu v 17,00 hod. v hotelu Na Velké - na zahradní. Zde nabereme sílu a odvahu a po malých skupinkách vyrazíme na stezku.

Loučení s prázdninami

Letošní loučení se konalo o posledním prázdninovém víkendu. Počasí po celý týden nasvědčovalo krásnému víkendu, bohužel v pátek nastala rapidní změna a v sobotu přišlo velké ochlazení i s dešťovými přeháňkami. Přesto jsme se rozhodli akci nezrušit a doufali jsme, že se naší akce přece jenom někdo zúčastní. Proto nás mile překvapila účast 70 dětí, které si přišly zasoutěžit v retro stylu. Na děti čekalo devět stanovišť (střílení z praku, skákání panáka, drápky, kuličky a jiné), skákací hrad, tombola, opičí dráha, lanový park, malování obličeje, retro hrací koutek a lanovka, která sklidila velký úspěch a zaujala nejen děti. Děkujeme všem, kteří se přišli rozloučit s prázdninami. Děkujeme také naším sponzorům.

Prázdninová diskopárty

Dětská diskopárty se tradičně koná v poslední školní den a letos tomu nebylo jinak. Přes 60 dětí a jejich rodičů se sešlo za krásného počasí v zahradní části Hotelu Na Velké v Sedlici, kde pan Zbíral hrál hity posledních let. Celou akcí doprovázela a děti bavila paní Zbíralová. Během odpoledne si mohly holky nechat namalovat nehty a velký úspěch sklidilo i dětské tetování. Děti byly odměněny točenou zmrzlinou od pana Davida Musila, a když v půl osmé odehrála poslední píseň, nikomu se nechtělo domů. Děkujeme všem za účast a podporu.

Kateřina Prexlová

Český svaz žen Sedlice

pořádá podzimní

„BAZAR“

obnošených věcí a hraček

2. — 7. října v ZM MěÚ Sedlice

Po - Pá: 8.00 - 11.00hod. 15.00 - 17.00 hod.

So: 8.00 - 11.00 hod.

Oblečení a obuv pro děti i dospělé, módní doplňky a hračky

Podzimní či zimní věci - čisté - do 30ks/osobu - poplatek 1Kč za vložený kus

Oblečení maximálně 3 sezóny staré

Čtyři pouťové výstavy

Při pouti byly již tradičně využity různé prostory v Sedlici k výstavám, které potěšily oko i ducha.

V prostorách bývalého kupectví vystavoval pan Jaroslav Horvay svoji sbírku minerálů. Desítky a desítky (vlastně jich bylo několik set) kamenů v zasklených skříňkách na dřevěných podložkách, každý

označený názvem. Kdyby je chtěl návštěvník všechny podrobně prohlédnout, asi by mu nestačil celý den. A tak si každý vybral několik minerálů, které ho zaujaly. Některé bylo možné vzít i do ruky. Pan Horvay ochotně odpovídal na všechny otázky návštěvníků. Sbírka je velmi náročná na prostor, a proto jedna z častých otázek byla, jak se mu všechno vejde do bytu.

V dalších prostorách kupectví vystavoval fotografie pan Josef Eigner. Výstavu nazval „Krajina Sedlicka a její poklady“. Pan Eigner se do Sedlice přestěhoval teprve před 8 roky a jistě odkryl utajené poklady i mnohým rodákům, kteří v Sedlici žijí celý život. Ve shonu všedního dne chodíme kolem krásných věcí, ale často si jich ani nevšimneme. Na fotografiích jsme viděli pohledy na krajinu, rybníky, jednotlivé stromy, motýly, ptáčky, další drobné živočichy i detaily květin, obilných klasů, ale také pohledy na městečko z různých stran, často s dominantou kostela, osvětlenou zimní ulici, … Výstava byla pro mnohé výzvou, abychom si alespoň někdy udělali čas, prošli se kolem Sedlice a povšimli si krásy, která nás obklopuje, ve které žijeme, aniž si to uvědomujeme.

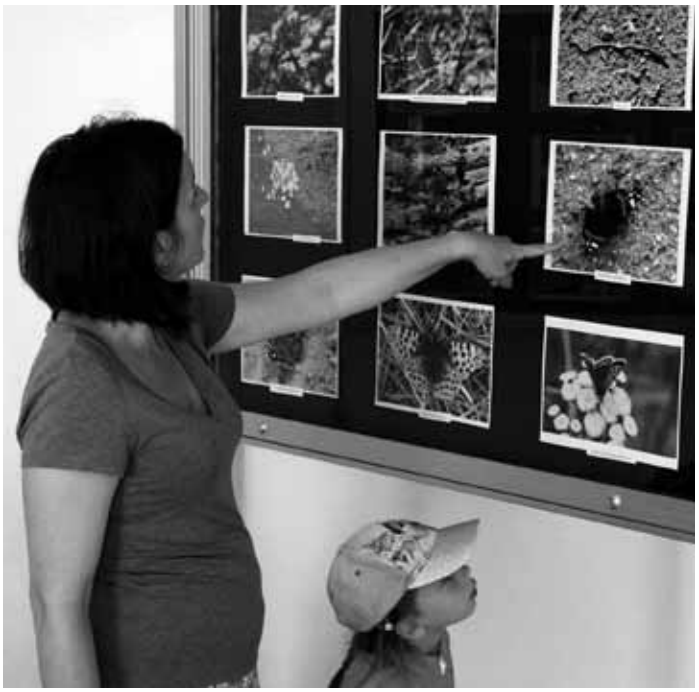

Podobná vnímavost pro krásu byla k vidění i na faře na výstavě fotografií „Očima františkánů“. Jednalo se o kolektivní výstavu menších bratří – františkánů bez uvedení jmen jednotlivých autorů. Fotografie vysokých hor, budov klášterů, pohledy skrze okna, městská zákoutí. Na mnohých fotkách jsme viděli i mnichy – při modlitbě, na výletě, ve společenství mladých. V průvodním slově františkáni napsali: „Společná výstava je tedy i výrazem naší vděčnosti za bratry, kteří podobně vnímají svět, i za ty všechny bratry, jejichž obraz je na fotkách zachycen.“ Na závěr pouťové neděle zazpíval na faře dětský sbor několik písní.

V kostele byla výstava fotografií výmalby kostela „Svatí sestupují ze stropu“, připravená již k letošní Noci kostelů. Kostel sv. Jakuba Staršího v Sedlici vymaloval pražský malíř Čeněk Gottlieb při celkové rekonstrukci v roce 1902 v beuronském stylu. Tuto uměleckou školu založili benediktinští mniši z kláštera Beuron v jižním Německu. Mezi roky 1880 - 1918 žili mniši v Emauzském klášteře v Praze. Beuronský styl se vyznačuje barevností a množstvím bohatých ornamentů. Typickým znakem je vymalování celého prostoru chrámu. Na fotografiích bylo vidět detaily, kterých si při pohledu na strop stěží všimneme. U každého obrazu byl krátký vysvětlující popisek. Vystaveny byly také detailní fotografie soch čtyř evangelistů umístěných nad kazatelnou.

Výstavu v kostele a na faře bylo možné navštívit až do 10. září.

František Jirsa

Putování za osudy starých klapáčů

Ve čtvrtek 12. října v 18 hodin se v zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici uskuteční beseda a představení nové knihy Jaroslavy Pixové, autorky regionální literatury, zabývající se historií převážně starých mlýnů. Její nová kniha s názvem Za osudy klapajících perliček vypráví o osudech šestnácti mlýnů, které jsou zajímavé svojí historií, architekturou, dochovaným zařízením či osudy. Jsou zde popsány příběhy mlýnů od Šumavy až po Petrovicko, mimo jiné i dvou sedlických mlýnů – Pilského a Kabelíku. Putování začíná v unikátním hoslovickém mlýně, pokračuje v blízkých Česticích, zavítáme pod Dobrš, do Stach, Bělče u Prachatic, Dolních Nerestců, ale také do okolí Bernartic – Srlína, Prachova u Veselíčka nebo Božetic. Autorka zamířila až do romantické krajiny Petrovicka, kde se nachází přímo unikátní roubený Křížkův mlýn, další se staročeským složením v Brodě, barokní Radášův u Týnčan a mlýn sekerníka Františka Mikyšky v Kojetíně u Petrovic. Autorka čerpá z materiálů dostupných v archivech, ale příběhy oživuje přímým vyprávěním pamětníků. Kniha je na křídovém papíře, v pevné vazbě s mnoha historickými fotografiemi. Tyto mlýny maloval i malíř Valentin Horba, takže kniha je obohacena o barevnou přílohu těchto obrazů a v prodeji bude i kalendář rovněž s obrazy mlýnů. Knihu bude možné si na akci zakoupit a nechat od autorky podepsat.

Město Sedlice

zve na besedu a představení nové knihy

Za osudy klapajících perliček

autorky Jaroslavy Pixové

Kniha vypráví o zajímavých osudech šestnácti mlýnů, mezi kterými jsou také dva sedlické mlýny Pilský a Kabelík. Z ostatních jsou to mlýny v Hoslovicích, Česticích, pod Dobrší, ve Stachách, Bělči u Prachatic, Dolních Nerestcích, Srlíně, Prachově u Veselíčka, Božeticích, Petrovicích, Brodu, Bláhově Lhotě a Týnčan.

Beseda a představení knihy se uskuteční ve čtvrtek 12. října v zasedací místnosti Městského úřadu v Sedlici v 18 hodin.

Kniha vznikla za podpory města Sedlice, městyse Čestice, obce Těšovice a malíře Valentina Horby, který všechny tyto mlýny ztvárnil na svých obrazech a jsou otištěné v barevné příloze knihy.

SEDLICE ČESTICE TĚŠOVICE

Poutní slavnost

Poutní slavnost ve Škvořeticích letos připadla na sobotu 9. září. V kapli Panny Marie Bolestné začalo setkání modlitbou růžence. Po ní následovala mše svatá, kterou zde poprvé sloužil nový administrátor farnosti P. Rudolf Hušek. Zpěvem mši doprovodil malý chrámový sbor ze Sedlice pod vedením varhaníka Richarda Semiginovského. I když sbor má zatím jen několik členů (vlastně členek), zastoupeny byly všechny hlasy a kapli při závěrečném Magnificat krásně rozezvučel. Mše proběhla za denního světla a světla dvou svíček na oltáři, nikomu z 55 účastníků nevadilo, že se elektřinu podařilo zprovoznit a hlavní lustr rozsvítit až po skončení slavnosti.

František Jirsa

Pozvání na připravované akce ve Tchořovicích

Neděle 1. 10. 2017
Pouťové divadlo Medvídek Ťupínek v podání umělců Divadla Říše loutek z Prahy od 10 hodin v pohostinství ve Tchořovicích.

Sobota 7. 10. 2017
Drakiáda na letišti ve Tchořovicích od 15 hodin.

Pátek 17. 11. 2017
Lampionový průvod, sraz v 16:45 u vlakové zastávky ve Tchořovicích.

Neděle 26. 11. 2017
Zahájení adventu
od 14,00 h. posezení s kronikářem obce v místním pohostinství,
15,00 h. zahájení výstavy vánočních přání a vánočních ozdob na OÚ ve Tchořovicích
17,00 h. rozsvícení vánočního stromku u kapličky

Sobota 2. 12. 2017
Vánoční tvořivá dílna od 15 h v pohostinství ve Tchořovicích

Eva Křivancová, starostka

Zapomenuté ale znovu objevené – 2. část

1. Zaniklý dům Václava Češky

Na konci cesty, která prochází po hrázi rybníka Hořejšího a napojuje na silnici ze Tchořovic ke křižovatce u rybníka Nového, stával po levé straně dům Václava Češky. Byl malých rozměrů /3x5m/, zděný s doškovou střechou. V jeho těsné blízkosti rostl mohutný dub, který byl jeho oporou. Rodina Češkova po II. světové válce pracovala v cihelně ve Lnářích a za vydělané peníze si následně postavila dům nový, za silnicí na svém pozemku shodného čp. 31.

Starý dům byl následně zbourán a zůstalo zde jen hospodářské stavení. To tu nacházíme i v současné době. Cesta vedoucí po hrázi, která procházela mezi obytným domem a hospodářským stavením, byla z ekonomického hlediska a po vzájemné dohodě s majitelem rybníka, přesunuta k zahradě domu čp. 32.

2. Kohel pod hrází

Při rozšíření místních sádek v letech 1974 – 1976 došlo k vykoupení a následnému zbourání domu čp. 56. Jeho majitelem byl Josef Koblih, původním povoláním tesař, který byl nejen zastupitel obecního úřadu, ale také se podílel i na stavbě krovu místní školy. Dům, jako jeden z posledních, byl kryt doškovou střechou, s typickým vnitřním venkovským uspořádáním. To znamená, že tu byla jedna velká místnost, černá kuchyně na konci středové chodby a další malá místnost s jedním malým okénkem. Obytné stavení bylo doplněno poměrně novými hospodářskými budovami. Stál pod hrází rybníka Hořejšího v těsné blízkosti několika velmi starých dubů a jeho dvorem procházela pěšina na hráz tohoto rybníka do blízkosti čapu /výpustného zařízení/. V zimním období, když bylo dostatek sněhu, jeho zadní část dvora spolu s hrází rybníka Hořejšího sloužila jako tradiční sjezdovka na saních všech místních dětí.

Čp. 56 Josef Koblih kolem roku 1965, z archivu Františka Křivance

3. Lojzík z Kopejtka

Dům Aloise Krištofa čp. 63 byl postaven v těsné blízkosti bývalého hostince Karla Čady, na levé straně cesty od železniční zastávky ke kravínu. Pan Alois Krištof, kdysi bývalý majitel blízké hospody „Na Kopejtku“, tu pobýval se svojí sestrou. Jednalo se o velmi malý domeček s předzahrádkou, kde rostla i mohutná hrušeň – solanka. Do povědomí místních obyvatel se dostal i tím, že po druhé světové válce vlastnil koně, pozůstatek po „vlasovcích“. Koně používal po dlouhá léta v zápřahu s krávou. Byl to jediný kůň, který tu po vojácích zůstal, i když ostatní koně byli povinně svedeni do vojenského arsenálu v Rožmitále. Po jeho smrti i po smrti jeho sestry dům chátral, a proto byl na náklady obce kolem roku 1975 zbourán.

Číslo jeho domu získalo nového majitele, kterým byl Václav Keller, který si postavil domek nedaleko bývalé školy.

Čp. 63 Alois Krištof kolem roku 1970, autor fota neznámý

4. Obecní váha

Obecní váha byla dlouho připravovanou obecní investicí. Podle původního návrhu měla stát v místech dnes stojícího pomníku padlých vojáků z první Světové války. Pro obecní váhu se hledalo místo jiné. Nakonec bylo nalezeno místo nedaleko pomníku a váha byla následně postavena v roce 1921. Její stavba vyvolala celou řadu rozepří a to nejen z důvodu umístění, ale i z důvodů ekonomických. Dokonce byly na tuto stavbu vydány „obecní koncese“ v naturální podobě.

Obecní váha po dlouhá léta sloužila svému účelu, ale byla i místem, kde se prodával tabák, sloužila jako sběrna vajec a mléka. Byla i místem, kde se odehrával výkup hospodářské drůbeže / především husí/ a dobytka.

Rozhodnutím obecního úřadu z prosince 1979, byla velmi sešlá váha navržena ke zbourání, což se také v krátké době uskutečnilo. Nová váha byla postavena již v roce 1956 v těsné blízkosti nově vybudovaného kravína.

Jediná známá fotografie obecní váhy /objekt vlevo/ kolem roku 1975, autor fota neznámý

5. Malé sádky a strážní domek

Malé sádky pod špejcharem nebo také „Klášterní sádky“ byly postaveny v neznámé době, ne dříve, jak v roce 1836. Rozhodně ne později, jak v roce 1890. Byly oploceny celkem mohutnou zdí se dvěma vstupními otvory od vodního toku. Základní přístupová cesta na sádky byla i z panského dvora průchodem pod mostem do špejcharu. Sádky sloužily k výtěru matečných ryb ve třech zatravnělých sádkách a jedné kamenné, která byla přichystána k dezinfekci matečných ryb. Rozvod vody byl od náhonu na mlýn v dřevěných korytech. Skladové prostory byly umístěny pod prvním obloukem mostu.

Strážní domek o venkovních rozměrech 3,70 x 2.20m, přilepený na obvodové zdivo špejcharu, byl postaven s velkou pravděpodobností po roce 1818 a byl sem zaveden i elektrický proud. Jednalo se o jednu místnost, kam se vešla postel, skříň, pracovní stůl a kamna. Sloužil

Malé sádky, strážní domek z roku 1946, autor fota neznámý

k hlídání ryb při výtěru a současně byl jednoduchým ubytovacím zařízením pro rybničního adjunkta. Posledním z nich byl Karel Šíma. Na jídlo odcházel do hospody u Kellerů, ke zkrácení cesty využíval jakousi pěšinu „přes vantroky“.

Malé sádky se strážním domkem ztrácejí svoji funkčnost po povodni v roce 1987, definitivně po povodni v roce 2002, která zdevastovala celý prostor včetně zděného oplocení. V současné době je prostor bývalých sádek pokryt plevelnými dřevinami.

6. Chudobinec čp. 24

Ve Tchořovicích, stejně jako v jiných obcích byl chudobinec, který sloužil jako poslední pomoc pro chudé, nemajetné a osobám bez vlastního přístřeší. Později, jako nouzový byt pro rodiny náhlých přistěhovalců. Dům byl postaven jako rodinný domek Františkem Baštou v roce 1772. V roce 1873 jej kupuje obec a je zde zřízen „obecní chudobinec“. Stavba byla částečně upravena tak, aby zde vznikly dvě samostatné části domu, vhodné pro ubytování i více osob. Vystřídalo se tu poměrně velké množství místních obyvatel. Mezi poslední známé patřily rodiny: Čejkova nebo Malých. Ze samostatně tu žijících obyvatel to byl p. Konečný, Vanišová, Lepičová, Popule a Veselý.

V roce 1929 byl obcí zřízen „fond chudých“, který byl součástí rozpočtu obce. Z něho byly čerpány finanční prostředky k podpoře obyvatelů tohoto zařízení. Především byly hrazeny nutné opravy, nutné náklady na topení, ale i další potřeby.

Součástí byla i obecní studna, která byla vázána břemenem na tuto stavbu.

Poslední oprava byla provedena v roce 1972 a o tři roky později byl dům prodán do soukromého vlastnictví.

7. Služebna SNB

V domě čp. 84 rodiny Václava Brože byla zřízena v roce 1952 služebna příslušníka SNB. Ten bydlel v přízemí, zatímco majitel domu bydlel v prvním poschodí. Již tentýž rok se sem stěhuje Vasil Franko se svojí rodinou. Pracuje tu a pobývá až do konce roku 1953, kdy odchází, a služebna do roku 1956 zůstává neobsazena. V této době do Tchořovic na kontrolu zajíždějí příslušníci SNB z Blatné. Od roku 1956 až do 1965 je obývána rodinou Jindřicha Hruštince. Příčinou odchodu je s velkou pravděpodobností tragická smrt paní Hruštincové, následně je služebna v obci zrušena.

Do působnosti příslušníka SNB spadaly tyto obce: Tchořovice, Pole, Kadov, Lnářský Málkov, Mračov, Řečice. Ze samostatných objektů Dřevokov a Zbrojovka ČZ v Blatné. Po roce 1960 se okrsek zvětšuje o Hradiště, Zahorčičky, Bezděkov a Nezdřev.

Celková výměra činila 32 km^2 s téměř 3.000 obyvateli.

Podklady: Kronika obce Tchořovice

Karel Krejčí

Jak se žilo v Uzenicích

Sedím a poslouchám vyprávění naší milé, a na svých 90 let neuvěřitelně čilé, sousedky, paní Marie Sýkorové. Paní Sýkorová vzpomíná: „Přestěhovala jsem se z Tchořovic do Uzenic jako malá holčička, když si tu rodiče zakoupili statek, na kterém jsme pak celá léta dřeli. Maminka na mne byla ohledně povinností a práce mnohem náročnější než na bratra, tomu dopřávala víc svobody s tím, že si musí jako mladý užít, protože pak, až bude hospodář, bude mít jen povinnosti a zodpovědnost. Často jsem ani zábavu nestihla, než jsem všechny práce doma udělala, bylo už pozdě. Pak jsem si našla v Uzenicích ženicha a v 21 letech se v kostele v Černívsku vdala, po svatbě jsme žili společně s tchyní. Ta byla

Paní Sýkorová

teda hodně přísná, ale zase mi moc pomohla s dětmi, jak bych jinak stihla domácnost, děti, hospodářství a pole. Muž pak pracoval v družstvu a dokonce dostal i poukaz na televizi, to byla událost. Taky jsme měli jako první ve vesnici auto! Pak na svět přicházely děti, čtyři jsem porodila doma s porodní bábou, která bydlela hned pod námi. Byla s každou rodičkou od začátku porodních bolestí až do doby po porodu, a pak přicházela na první koupání a ještě pár dní potom, poradit, zkontrolovat a podpořit. Když jsem čekala své páté dítě, to už se správně mělo rodit v porodnici, ale stejně jsem to z pole skoro nestihla. A teď mám 5 dětí, 13 vnoučat a 38 pravnoučat.

Ale jednu velkou radost jsme měli, a to bylo ochotnické divadlo v Uzenicích. Na to jsem se vždycky moc těšila. A tak jste mě moc potěšili, když jste tu před časem tu tradici obnovili, po tolika letech. A co jsme hráli? Třeba Matku Kráčmerku. Moc se na názvy nepamatuji, on to vždycky vybral, připravil a naučil nás to pan Teska z krámu, ten tomu šéfoval. V zimě jsme hodně četli knížky z místní knihovny, tak jsme něco i znali. Hru jsme nastudovali, bývalo nás v jednom představení i 20, rekvizity se vyrobily a pak jsme hráli, nejdřív doma, pak jsme jezdili i po okolí, jen tak po okolních vesnicích, do Blatný už ne, ty měli své vlastní divadlo. I na Křikavě jsme hráli, bylo tam udělané pevné podium a všichni se přišli podívat. V Uzenicích jsme hráli buď v hospodě u Brandžovských, nebo venku na návsi, pak v tom hráli třeba i koně. Byla jsem mladá, tak chtěli, abych hrála zamilovanou, ale jak já se styděla, ani bratra jsem nedokázala v představení políbit, tak jsem pak radši hrála takový ty semetriky, to mi šlo líp. Každý představení mělo dvě pauzy, aby si lidi mohli napít a popovídat si“.

Na chvíli se ve svém vyprávění zastaví a pak říká: „Byla jiná doba, lidi měli k sobě blíž, před každou chalupou byla lavička, večer se tu sedávalo a aspoň na chvíli se člověk vždycky u souseda zastavil“. Sedíme a mlčíme, co na to říct … … Ale pak se paní Sýkorová usměje a zarecituje nám na rozloučenou verše, které si stále dokonale pamatuje: „Strážkyně života spřádáme, den za dnem po všechen čas, šedé nitky i červené, života bídy i jas...“.

Zaznamenaly Ilona a Natalie Preslovy

Paní Sýkorová s Natálií Preslovou

Velká Turná

Rozloučení s prázdninami

Spolek SaK Turná (Spolek sportu a kultury Turná) uspořádal v sobotu 2. 9. 2017 pro všechny děti a jejich rodiče zábavné odpoledne. Pohádkové postavy překvapily děti netradičními úkoly, za jejichž splnění rozdávaly nejenom sladkosti, ale i razítka na připravené osobní kartičky. Každé dítě, které mělo svoji kartičku zaplněnou, přistoupilo ke králi a bylo odměněno balíčkem se školními potřebami a drobnými hračkami. Dříve, než všechny rozehnal déšť, opekli si na ohníčku buřty a pochutnali si na výborných koláčích od paní Evy Zobalové.

Rozloučení s prázdninami, Velká Turná 2. 9. 2017

Další akcí, kterou spolek připravuje, je volejbalový turnaj. Odehraje se v sobotu 16. 9. 2017 na pískovém hřišti v obci. Pouze v případě extrémně nepříznivého počasí se hráči přesunou do tělocvičny ZŠ Radomyšl.

Text a článek
Ivana Mrázková

Činnost SDH Velká Turná

Prázdninové období července a srpna je pro členy SDH volnějším časem ve smyslu pracovního nasazení v činnosti sboru. Pokud není nutný požární či jiný zásah, začíná aktivita sboru 26. srpna pořádáním nohejbalového turnaje na pískovém hřišti v obci. Pro letošní sportovní utkání nohejbalových trojic bylo přihlášeno 5 mužstev. Vítězem turnaje se stalo mužstvo pod vedení Marcela Samka s názvem Směs. Ceny do turnaje zabezpečil DUDÁK - Měšťanský pivovar Strakonice, a.s. Pro všechny hráče a návštěvníky sportovního dne bylo připraveno celodenní občerstvení. Turnaj se vydařil a obešel se bez zranění. Další již zářijovou akcí byla prezentace požárního vozu HENSCHEL z roku 1939 na 5. leteckém dni ve Strakonicích, kam je náš sbor zván na převedení válečného požárního vozu. Pětičlenná posádka vozu v dobových uniformách předvedla tento vůz na ploše strakonického letiště v sobotu 9. září 2017. Požární vůz HENSCHEL je pro svoji funkčnost stále zařazen jako zásahová stříkačka JSDHo. Podzimní činností členů bude příprava požární techniky na zimní provoz, výpomoc obci při sběrném dni (třídění odpadů), v říjnu uspořádání Posvícenské zábavy a plánovaná výpomoc občanům obce při opravě střechy.

Členové SDH Velká Turná při výjezdu na letecký den v dobových uniformách

Rekreační oblast Milavy 2017

Provoz rekreační oblasti Milavy proběhl v letošní letní rekreační sezóně bez požárů či jiných katastrof. Počasí bylo příznivé až do konce srpna. V současnosti všichni provozovatelé jistě přemýšlejí, jak se co nejlépe připravit na příští rok. V části ATC-Milavy, kterou provozuje Obec Velká Turná, proběhly již tradiční prestižní turnaje a to v sobotu 22. července turnaj v nohejbale trojic, o týden později turnaj ve volejbale smíšených družstev. Při obou turnajích si hráči užili krásný sportovní zážitek na přírodních pískových kurtech.

Pro letošní rekreační sezónu obec jako majitel a správce ATC-Milavy provedla pro turisty opravu několika přípojkových sloupků tak, aby odpovídaly revizním předpisům, dále byly provedeny revize elektrických rozvodů v kempu pro připojení karavanů. Probíhá výstavba ČOV, která by měla ještě letos zahájit zkušební provoz.

Volejbalový turnaj ATC-Milavy červenec 2017

Činnost zastupitelstva a provoz obce

Zastupitelstvo obce vybralo firmu na akci „Oprava nemovitosti čp. 6 na parc.č.st. 32 ve Velké Turné, I. Etapa, Oprava střechy skladového objektu“. Opravu střechy provede firma BOHEMIA KONSTRUKT, s.r.o. za celkovou částku 931.566,- Kč s DPH. Tato oprava je prováděna s podporou Jihočeského kraje z Programu obnovy venkova 215.000,- Kč. Práce byly zahájeny, v současnosti je vyměňována střešní krytina. Opravená střecha bude dokončena do 15. 11. 2017. V měsíci srpnu požádala obec o dotaci na opravu místních komunikací v k.ú. Velká Turná v celkové výši akce 229.177,- Kč s DPH. O přidělení dotace bude teprve rozhodnuto a dodavatel bude vybrán formou poptávkového řízení. V podzimních měsících budou dokončeny výše uvedené stavební akce a dále bude prováděn úklid obce od listí a příprava techniky na zimní údržbu komunikací. OÚ se připravuje na volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které se budou konat ve dnech 20. a 21. října 2017. Dále byla vyhlášena volba prezidenta republiky ve dnech 12. a 13. ledna 2018.

Jihočeský kraj

Oprava střechy čp.6 (skladový objekt)

Čeká nás

Říjen 2017	Posvícenská zábava, pořádá SDH Velká Turná.
Prosinec 2017	Poslední leč, pořádá Myslivecký spolek Bárovka.

Text a foto Pavel Šípek

Chanovice

7. října – sobota, „Den místní potraviny“, od 10.oo hodin, 11. ročník potravinářského dne ve skanzenu (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Obec Chanovice)

7. října – sobota, „MALÍŘÁK 2017“, od 13.oo hodin vernisáž spojená s módní přehlídkou, výtvarné práce studentek ISŠŽ v Plzni, zámecký areál, výstava bude do 31. 12. 2017 (ISŠŽ v Plzni, Obec Chanovice)

7. a 8. října – sobota a neděle, „Všestranné zkoušky ohařů a malých plemen“, (Myslivecký spolek Chanovice)

listopad, „Podzimní rukodělné semináře s Mgr. Ivanou Sieberovou“, zámek, bude upřesněno (Vlastivědné muzeum Dr. Hostaše v Klatovech, Panoráma,VS REGIO, ZŠ a MŠ Chanovice)

11. listopadu – sobota, „Obec a její lidé“, od 15.oo hodin vernisáž, 19. ročník fotografické soutěže z území mezi městy Blatná, Horažďovice a Nepomuk, zámek (Panoráma, ZŠ a MŠ Chanovice)

11. listopadu – sobota, „Hasičská veselice“, akce místních hasičů v KD Chanovice (SDH Chanovice)

17. listopadu – pátek, „Brutus“, od 21.oo hodin, taneční zábava s legendou, KD Chanovice (KD Chanovice)

Více informací:

Obecní úřad tel. 376 514 353email: obec.chanovice@email.cz
Internet: www.chanovice.cz
IC Chanovice tel. 376 514 164 e-mail: ic.chanovice@email.cz

REALITY BLATNÁ
RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná
(u ubytovny TESLY Blatná)
Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22,
26 let praxe na realitním trhu!

Vybráno z nabídky: RD – Blatná, ul. Písecká,
Ideál. 1/2 RD – Blatná,
RD – Bělčice, Mačkov, Uzenice, Starý Smolivec, Cehnice, Štěchovice
byt 3+1 – Tchořovice, **chalupy –** Václavov, Zdíkovec, Tchořovice, Semice
komerční pozemek + **zasíťované parcely –** Blatná, Pamětice,
stav. pozemky – Hněvkov, Chobot, Bezdědovice, Holušice, Plzeň,
zahrada – Tchořovice, **chata –** Slivonice,
pronájem 3+1 – Blatná.
Všechny nabídky na: **www.realityblatna.cz .**

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy … **Blatensko i kdekoliv jinde.**

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!
Zajistíme Vám bezstarostný prodej.
Prezentace na nejvýznamnějších realitních serverech a právní servis ZDARMA!
Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...
Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.
Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

LEIFHEIT

Vždy o nápad lepší

LEIFHEIT s.r.o., Blatná

Hledá do hlavního pracovního poměru z důvodu dalšího rozvoje závodu

MONTÁŽNÍ DĚLNÍKY/ DĚLNICE
MECHANIK – oprava a údržba vstřikolisů
MECHANIK – elektrikář
SEŘIZOVAČ – obsluha vstřikolisů
ŠIČKA – jednoduché šití

Nástup možný ihned!

Zaměstnancům nabízíme:

- Garanci každoročního platového růstu
- Prémiový systém hodnocení
- Příspěvek na stravování
- Příspěvek na dopravu
- Příspěvek na údržbu pracovního oděvu
- Příspěvek na penzijní nebo životní pojištění
- 13. plat
- 5 týdnů dovolené
- Zaměstnanecké benefity dle interních pravidel

Kontakt
Mgr. Tereza Žílová
+420 389 828 816
+420 725 730 657
tereza.zilova@leifheit.com
www.prijemnaprace.cz

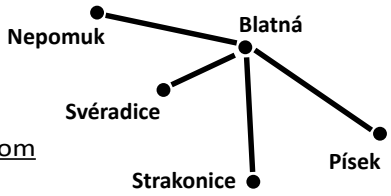

Nejlepší obranou proti náhodám je mít jistotu.

Kancelář Kooperativy naleznete v Blatné na adrese Náměstí Míru 206.

Přidejte se k nám - aktuálně hledáme nového kolegu/ kolegyni na pozici přepážkového pracovníka.

Možná jste to právě VY. Tak se nám ozvěte.

Provozní doba

Pondělí	8:30 – 11:30	12:30 – 15:00
Úterý	8:30 – 11:30	12:30 – 15:00
Středa	8:30 – 11:30	12:30 – 16:00
Čtvrtek	8:30 – 11:30	12:30 – 15:00
Pátek	8:30 – 13:00	

Možnost sjednání osobní schůzky kdykoliv, i mimo provozní dobu, po telefonické dohodě i u Vás doma.

Zdeňka Machusová
+420 724 148 509
zdenka.machusova@kooperativa.cz
Kooperativa pojišťovna, a.s.,
Vienna Insurance Group

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Třemšínská heligónka 2017 aneb „S písničkou jde všechno lépe“

Srdečně zveme všechny milovníky hezké české písničky na tradiční a přátelský, v pořadí již 19. festival heligónkářů „Třemšínská heligónka 2017“, který se koná v sobotu 28. října 2017 v Kulturním domě ve Hvožďanech (okres Příbram), začátek v 16.00 hodin.

Chceme, aby tato výjimečná hudební akce byla opět svátkem všech příznivců heligónek, senzační muziky a dobré zábavy. Třemšínská heligónka nabídne opět mnoho úžasných heligónkářů jednotlivců, heligónkářských skupin, dalších šikovných muzikantů a tradičně pořad okoření temperamentní vystoupení Toulavé kapely Josefa Janouška. Pro diváky bude připravena soutěž o nejpozoruhodnějšího heligónkáře s názvem „Cena sympatie“ a je již pravidlem, že všechny divácké vstupenky jsou slosovatelné o pěkné dárky, kterými jsou hudební nosiče CD a DVD. Samozřejmostí této hudebně-zábavné kulturní akce je tanec od začátku pořadu, báječná atmosféra v sále, hodně jedinečné muziky a překvapení večera. Hvožďanská hospoda zajistí výborné občerstvení, profesionální servis a pivo jako křen! Informace a fotografie z minulých ročníků jsou zveřejněné na internetových stránkách heligónkářské ligy www.umuzikantu.cz

Předprodej vstupenek za zvýhodněnou cenu je zajištěný na pokladně OÚ ve Hvožďanech, rezervace vstupenek na tel. 318 696 227.

Srdečně Vás zveme na jeden z nejlepších heligónkářských festivalů u nás. Snahou všech pořadatelů je zajištění kvalitního a pozoruhodného programu, vytvoření krásného prostředí s přátelskou atmosférou pro spokojenost všech diváků a účastněných muzikantů.

Na přátelské setkání s hezkou českou písničkou ve Hvožďanech, v kraji pod Třemšínem, se těší všichni pořadatelé a účinkující.

Chrochtova cesta do Prahy

Časné ráno na Zvíkově
zase jednou nastalo
zlaté slunko pod nosíkem
kluka Honzu lechtalo.

„Rychle vstávej, milý kloučku
Chrochta taky dávno vstal
u obrázku už tě čeká
běž, abys ho nezklamal.“

Postel chrupla, klouček letí
chleba, tričko, fofrem ven
u rybníku jen tak v chvatu
pozdraví se s žabákem.

„Kam tak spěcháš, milý Honzo
kvaky, klaky, kvaky kvak.“
„Za Chrochtíkem, milý Žbluňku
a jak se má přítel Kvak?“

Než to dořek´, už byl v lese
hnal se přímo k obrázku
prase Chrochta na něj čekal
na rypáku otázku.

„Ahoj, Prcku, kam dnes půjdem,
chru chru, chtěl bych do Prahy.“
„Sláva, jedem,“ na to Honzík
a ťuknul prase do hlavy.

„Rychle, Prcku, skoč mi na hřbet
pojedeme rychlostí
vždyť jsem prase a s tou dálkou
nedělej si starosti.“

Nased Honza, Chrochta pádí
lesem rovnou k silnici
příkopem jak vítr běží
míjí města, vesnici.

„Drž se dobře, kamaráde,“
říká Chrochta Honzovi.
„Co nevidět budem v Praze.“
„Sláva, sláva Chrochtovi.“

Jen to dořek prcek Honza
ruce vzhůru vyhodil
z hřbetu Chrochty na zem spadl
o kámen se uhodil.

Zastavila všechna auta
co se kolem řítila,
také jedna sanitka k nim
s velkým hlukem mířila.

Saniťáci na nosítka
Honzíka hned nandali
do sanitky, že ho šoupnou.
Doktora už volali.

„Chrochto, pomoc, nic mi není,“
volá Honzík zoufale.
Vepřík k autům otáčí se.
„Chru chru,“ frkne nedbale.

Řidiči i spolujezdci
všichni, co tu zírají
na ramena nohy berou
pryč se klidit koukají.

Saniťáci nosítka i s Honzou
na zem hodili
za řidiči v chvatu běží
všem strachem zuby cvakaly.

„Nebojte se páni, prosím,
to je Chrochta kamarád,
on vám jistě neublíží,
Chrochtík, ten má lidi rád.“

Na Honzova vlídná slova
celý dav se zastavil.

Na Chrochtíka Honzík nasedˊ
„Chrochto, jedem,“ poprosil.

Vyrazili jako vítr
auta zprava míjeli
než bys řekl chruchru-frufru
u Václava stanuli.

Na Václavském náměstí
se hemžil velký lidí dav.
Našim malým kamarádům
každý mával na pozdrav.
Chrochtíka si děti hladí
tatínkové zírají.
„Vždyť ta hračka prase Chrochta
je jak živý,“ říkají.

Kamarádi si tak spolu
prošli celý Václavák,
na Můstku jim hodný stánkař
každému dal bramborák.

Druhý stánkař k bramboráčku
přihodil jim klobásku,
prodavačka ze sámošky
dala pytlík pamlsků.

Zmrzlinku jim milá slečna
do kornoutků nandala,
a světe div se, za dobrůtku
nic od těch dvou nechtěla.

Protože se začlo stmívat,
řekl Chrochta Honzovi
„Prcku naskoč, jedem domů,
slíbil jsem to taťkovi.“

A tak zpátky domů letí
jak když s větrem závodí
než si kejchneš tak jsou doma
na Zvíkovském Podhradí.

Tam se spolu pěkně rozloučili.
Chrochtu čekal na jahodové
pasece tatínek a Honzíka
už vyhlížela maminka se
sestrou Aničkou na zahrádce
za domkem. Ještě dlouho,
předlouho se pak lesem neslo
tichounké „Ahóóój, Chrochtóóó,“
„Chruchrúúú, Honzíkúúú.“

Miluše Kordulová

Milí čtenáři, luštitelé sudoku,

Dovolte, abych Vám oznámila smutnou zprávu. Doc. RNDr. Stanislav Trávníček, CSc., který pro čtenáře našeho SOBáčka připravoval sudoku ve svém vlastním programu, v červnu zemřel ve věku 82 let. S jeho dcerou, paní Ivanou Zemánkovou máme dohodnuto, že v práci svého tatínka bude pokračovat. Předkládáme Vám nové luštění s tajenkou.

Radka Vokrojová

Řešení sudoku z červencového vydání SOBáčka s pořadovým číslem 57 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti: lehká verze – je zde léto (kontrolní řádek tj. číslice v 1. řádku 835169724), středně těžká verze – čekají vás (č. v 1. ř. 387291465), těžká verze – hory a lesy (č. v 1. ř. 289471365). Výherci: Bílková Eva, Bezdědovice, Pavlíková Dana, Láz, Tesařová Ludmila, Pole. Uvedení úspěšní luštitelé si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozdějido pátku 3. listopadu 2017, popř. v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 728 881 358. Gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 58 (tj. září 2017) zašlete tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vyluštěného SUDOKU s označením obtížnosti na emailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu Svazek obcí Blatenska, Na tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do pátku 3. listopadu 2017.

SUDOKU pro čtenáře SOBáčka připravila Ivana z Olomouce.

Lehká verze:

				2	9			
3							4	
8		9		1	7			3
6		2						9
		3		9		5	8	
5			8				2	4
		5					3	
		8			4	2		
1			6	5		7		

1 = O, 2 = J, 3 = C, 4 = K, 5 = U,
6 = E, 7 = N, 8 = E, 9 = Ž

Středně těžká:

						2		6
		1	8		4			
					6	9		7
9			5				7	
			7				6	
8		2			1		5	
					5	8		1
4	3	7					8	
		5	3				2	

1 = K, 2 = D, 3 = P, 4 = O, 5 = O,
6 = U, 7 = N, 8 = Č, 9 = I

Těžká verze:

	7		1				9	
						3		
4								1
8			5		2			
9						6		8
		4	8				5	
5		2			3		1	6
		6			9			4

1 = R, 2 = E, 3 = Á, 4 = C, 5 = E,
6 = Č, 7 = P 8 = K, 9 = Á

Blatensko SOBě 58. číslo vyšlo ve středu 27.9.2017 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenska pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník X. Poslední číslo vyšlo v červenci 2017. Uzávěrka příštího čísla je v pátek 3.11.2017. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenska a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenska. Náklad 6270 ks. Redakce e-mail: **blatensko@blatensko.eu** tel.:**728 881 358, Ing. Radka Vokrojová.** ***Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny .***